

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

TERZİ BABA
(2012 UMRE DOSYASI)

74

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (74)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

TERZİ BABA

(2012 UMRE DOSYASI)

74

NECDET ARDIÇ

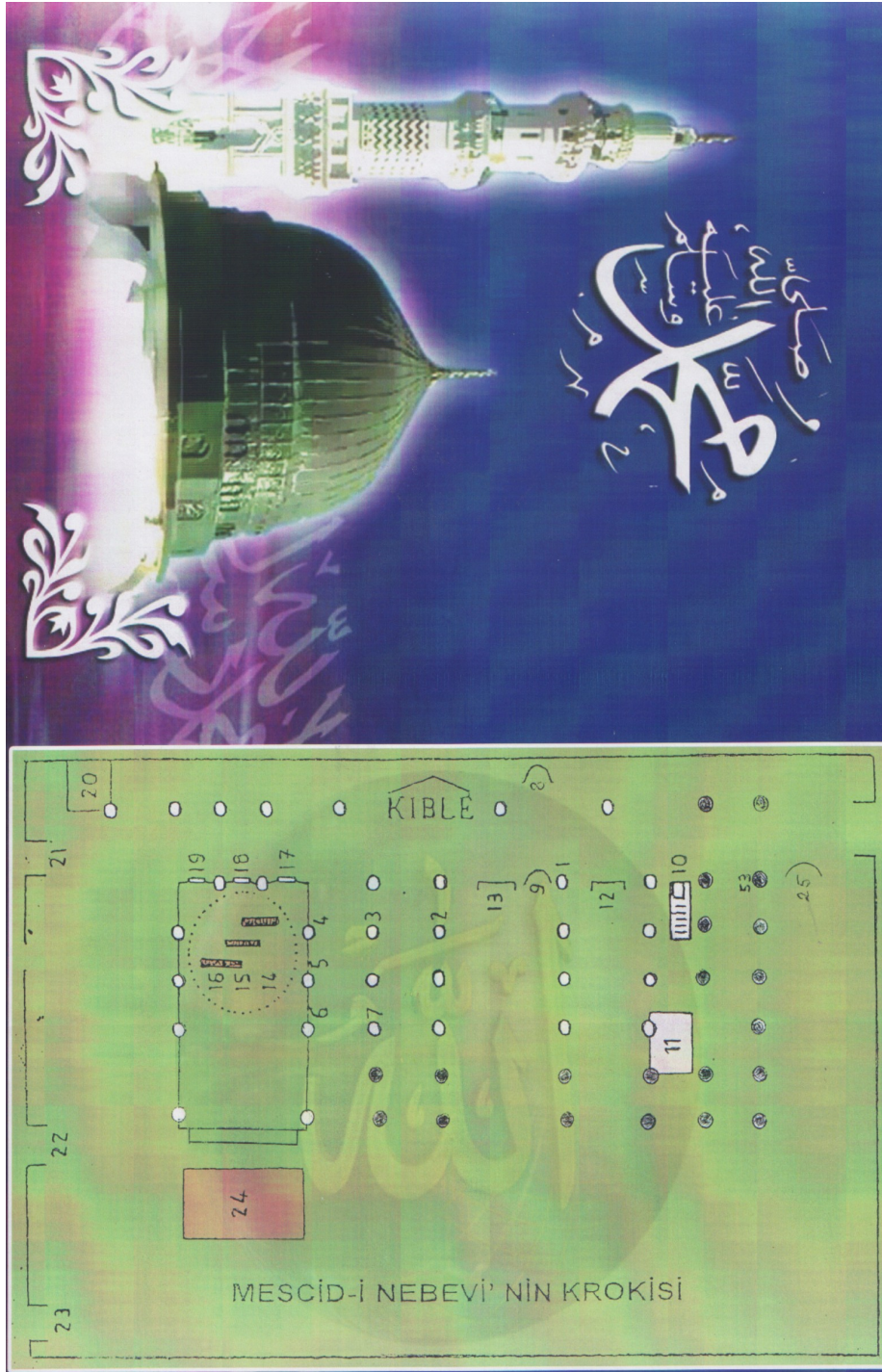
İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ (74)

KÂ'BE-İ MUZZAMA'DA BİR GECE

ÖN SÖZ

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHİM:

(12/03/2009) (09/04/2009) Umre ziyaretimizden döndükten bir müddet sonra diğer dostlarımız, hep birlikte tekrar bir Umre ziyareti yapmamızı istediler. Bizde bunun üzerine daha yeni geldik İnşallah seneye gideriz diye bir ön konuşmamız olmuştu.

Nihayet (2009) senesi geçti (2010) geldi, üçüncü aydan itibaren Umre mevzuu güncelleşmeye başladı daha erken olmasına rağmen gelecek olan kişiler izinlerini ve kendilerini ona göre ayarlamağa başladılar.

Ve nihayet hareket gününü öğretmen ve memur kardeşlerimiz ile de istişare ederek (10 temmuz cumartesi günü) olarak belirledik, şirketimizle yaptığımız istişare sonun da onlar için de uygun görüldüğünden bu tarih kesinleşmiş oldu.

Daha birçok kardeşimizin de arzu etmelerine rağmen, bazılarının sağlık durumları, bazılarının zaman durumları, bazılarının sosyal durumları ve tarih günleri kendilerine uygun olamadığından gelmek istedikleri halde gelemediler. Onlar içinde İnşallah bir başka zamanda Cenâb-ı Hakk izin verirse gene hep birlikte gideriz. Diye düşündük.

Ve daha o günden (2012) nisan'ı üzerinde bir ön görüş ortaya çıkmış idi. Umre'den döndükten sonra bu tarih yaklaşmaya başladığına tekrar Umre'ye gelmeye niyet eden kardeş ve evlâtlarımızın listeleri yapılmaya başladı nihayet günler yaklaştığında yeni oluşan listemizi ve tarihlerimiz gidiş (07/04/) ve en son dönüş tarihi (28/04/2012) olarak kararlaştırılmış oldu.

Böylece yolcu listelerimizi kesinleştirerek rezervasyonların yapılabilmesi için şirketimize bildirdik. Böylece bütün hazırlıklar tamamlanmış olmaktadır, nihayet hareket günümüz geldi, İstanbul Atatürk hava limanından (07 Nisan cumartesi günü saat 15,30) da uçağa bindik, bir miktar rötardan sonra (16/53) uçağımız, Medine ye doğru havalandı ve (3) saat kadar süren güzel bir yolculuktan sonra nihayet büyük bir heyecanla beklediğimiz. Âlemlere rahmet olarak gönderilen, Hakkın habîb-i ve bütün insanların en kâmili ve hamd sırrının sahibi olan hazret-i Muhammed (s.a.v.) Efendimizin Nûrlu şehrine ayak basmış olduk. Gümrükten çıkınca, şirketimizin elemanları bizi karşılayıp otelimize yerleştirdiler. Artık Rasûl-i zîşan'ın beldesinde idik. Bizim buralara gelmemizde emeği olan kişilere teşekkür eder Rabb'ımıza hamd ederiz. İnşallah kazasız belâsız ve hep birlikte memleketlerimize döneriz. Cenâb-ı Hakk bütün arzulu olan kullarına da nasib etsin inşaallah.

İlâh-i yarabbî bu kitaptan meydana gelecek savapları, avvelâ Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.v.)in ruhlarına daha sonra Peygamberan Hazaratının ruhlarına ve özellikle Umreye katılmış olan kardeş ve evlâtlarımızın bütün geçmişlerinin ruhlarına hediye eyledik kabul eyle haberdar eyle, ya Rabb-î Amînnnnn

Necdet Ardıç. Terzi Baba.

(0/7-28/7-2012) UMRE DOSYASI:

Yola çıkmadan evvel şirketimizle yaptığımız kısmi yazışmalardır.

UMRE FİYATLARI TERZİ BABA

UMRE PROGRAMI / 2012

TO : SN. TERZİ BABA
TEL : 0 533 774 39 37
Mail : terzibaba13@hotmail.com

UMRE PROGRAMI / 2012

Telefon görüşmemize istinaden 07 Nisan gibi gitmeyi plânladığımız Umre için program detaylarımız aşağıdaki gibidir.
Bilginize sunar işlerinizde başarılar dileriz.

1.SEÇENEK

4* Yıldız Otel --- 1500 M. servisli

MEKKE : GOLDEN TULIP OTELİ

MEDİNE : HAREM OTELİ

	İkili Oda	Üçlü Oda	Dörtlü Oda
- 10 GÜN / 9 GECE	: 1100 €	1050 €	1000 €
- 15 GÜN / 14 GECE	: 1200 €	1150 €	1100 €
- 22 GÜN / 21 GECE	: 1500 €	1450 €	1400 €
- 29 GÜN / 28 GECE	: 1650 €	1600 €	1550 €

2.SEÇENEK

5* Yıldız Otel

MEKKE : AJYAD MAKAREM OTELİ

MEDİNE : HAREM OTELİ

	İkili Oda	Üçlü Oda	Dörtlü Oda
- 10 GÜN / 9 GECE	: 1300 €	1250 €	1200 €
- 15 GÜN / 14 GECE	: 1600 €	1550 €	1500 €
- 22 GÜN / 21 GECE	: 1950 €	1900 €	1850 €
- 29 GÜN / 28 GECE	: 2350 €	2300 €	2250 €

3.SEÇENEK

5* Yıldız Otel

MEKKE : ROYAL DARAL İMAN OTELİ

MEDİNE : HAREM OTELİ

	İkili Oda	Üçlü Oda	Dörtlü Oda
- 10 GÜN / 9 GECE	: 1420 €	1380 €	1340 €
- 15 GÜN / 14 GECE	: 1750 €	1700 €	1650 €

- 22 GÜN / 21 GECE	: 2200 €	2150 €	2100 €
- 29 GÜN / 28 GECE	: 2700 €	2650 €	2600 €

NOT : Fiyatlarımız belirtilen odalarda kişibaşdır.

VİZE İÇİN GEREKLİ BELGELER

- En az 1 yıl geçerli pasaport,
- 2003 Yılından sonra alınmış pasaport,
- Nüfus cüzdan fotokopisi (önlü arkalı,)
- Eşi ile gidecekler için nüfus kayıt örneği,
- 4 Adet vesikalık fotoğraf,
- Akrabası ile gidecek bayanlar için,
- Noter'den akrabalık belgesi,
- 45 yaş üstü gidecek evli bayanlardan beylerinin noterden muvafakatnamesi
- Menenjit aşısı kartı,
- HEDİYELERİMİZ Bagaj ve El Çantası 10 lt Dolu Zemzem Bidonu Umre Rehber Kitapçığı,

ÜCRETLERE 15 YTL. YURT DIŞI ÇIKIŞ VERGİSİ DAHİL DEĞİLDİR

HİZMETLERİMİZ / Fiyatlarımıza: Gidiş Dönüş Uçak bileti, Havalimanı vergileri, Vize Alımı, Otellerde Belirtilen şekilde Konaklama, Bütün Transferler (lüks araçlarla), Mekke ve Medine'deki Ziyaretler ve Sila Turizm Rehberliği dahildir.

Musa BİÇKİOĞLU Cep= (0532 404 15 56)

Sila tur: Akdeniz caddesi NO: 6/1 Fatih İstanbul.Tel=(0212 631 57 58) web=
www.silatur.com.tr

Hayırlı günler, evvelâ (2012) yılı umresinin hayırlı olmasını dilerim Cenâb-ı Hakk gittiğimizde eksiksiz olarak ve feyizlerle dolu olarak geriye dönmemizi nasib etsin İnşallah.

Aşağıda belirtilen yerlere ödemeler yapılabilir, ancak ödeme yaparken (Terzi Baba) gurubu diye bildirilmesi gerekmektedir ki yanlışlık olmasın. Makbuzları alın ve saklayın.

BANKASYA FATİH / SILA TURİZM SEYAHAT ACENTASI LTD. ŞTİ

Şube Kodu-Adı	Hesap Numarası	Para Birimi	IBAN
022-Fatih	314219-1	TL	TR73 0020 8000 2200 3142 1900 01
022-Fatih	314219-2	USD	TR46 0020 8000 2200 3142 1900 02
022-Fatih	314219-25	SAR	TR07 0020 8000 2200 3142 1900 25
022-Fatih	314219-3	EUR	TR19 0020 8000 2200 3142 1900 03

DENİZBANK

TR72 0013 4000 0030 0292 8000
01, SILA TURİZM SEYAHAT İTH.İHR. OTO
SAN.TİC.LTD.ŞTİ. SILA TURİZM SEYAHAT
İTH.İHR. OTO SAN.TİC.LTD.ŞTİ. ,
BEYAZIT Şubesi

TÜRKİYE FİNANS YAVUZSELİM (Ş.KOD:53) / SILA TURİZM SEY.
ACENTASI LTD.ŞTİ

HESAP ADI	HESAP NO	DÖVİZ	C/K/B	IBAN NO
HESAP(C)	1113147-5	TL	C	TR16 0020 6000 5301 1131 4700 05
HESAP(C)	1113147-9	TL	C	TR05 0020 6000 5301 1131 4700 09
HESAP(C)	1113147-104	USD	C	TR59 0020 6000 5301 1131 4701 04
HESAP(C)	1113147-106	SAR	C	TR05 0020 6000 5301 1131 4701 06
HESAP(C)	1113147-105	EUR	C	TR32 0020 6000 5301 1131 4701 05

(8) gece (9) gün fiyatları (1190) EUR. şirkete ödenecektir.
(14) gece (15) gün fiyatları (1550) EUR şirkete ödenecektir.
Ayrıca Nüket anne için elden kişi başı (50) EUR alınacaktır.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: musa@silatur.com.tr
Subject: RE: UMRE PROGRAM
Date: Tue, 24 Jan 2012 23:13:39 +0200

Hayırlı akşamlar musacığım (10) günlükler bildiğin gibi tam on gün kalamıyorlar uçak durumuna göre demiştin onların durumu (7 gece/8 gün) veya (8 gece 9 gün) pazartesi iş başı yapacaklar. Ücretlerini birde öyle değerlendiriver. Ali Osman sarı, onlar gittikten sonra (14-gece-15-gün kalacaklarla dönecek, kısa süreli olanlar gittikten sonraki kalan geceler yalnız kalacak. O gecelerin farkı olacak. herhalde (5-6) gece yalnız kalacak. Birde pasaportları, (şubatın ilk haftasına kadarmı? yoksa martın ilk haftasına kadarmı gönderelim.)

Diğer hususlar aşağı yukarı tamam gibi. Hayırlısı olsun Cenâb-ı Hakk kolaylıklar nasib etsin İnşallah. Hoşça kal Terzi Baba.

From: musa@silatur.com.tr
To: terzibaba13@hotmail.com

Subject: Re: UMRE PROGRAM
Date: Sun, 22 Jan 2012 23:47:18 +0200

Akşamınız hayırlı ve mubarek ola inşallah...

konu 1- Al.. Os.... Sa.... Bey kaç gece / Gün yalnız konaklamış olacak?

konu 2- Oz.... San.... Şe.... bey için bir hesap yaptım. ancak yarın acenta da tekrar teyid edeceğim inşallah. ödemesi gereken toplam ücret bir odada yalnız konaklaması haliyle toplam 1750 € şeklindedir.

konu 3- Medine konaklama süresinin 2 gece olması, grubun toplu hareketi açısından güzel bir tercihtir. inşallah bu şekilde organize edilecektir.

konu 4- izmirden katılacak olan misafirlerimizde 22 Ocak 1967 doğumlu olan umreci adayımız inşallah vize sıkıntısının atlattığı oluyor. bir mani görünmemektedir.

konu 5- Ankara / İstanbul / Ankara - İzmir / İstanbul / İzmir bağlantısını telefonla görüşmemizde fiyata dahil diye ifade etmiş idim. evet fiyatlara uçak bağlantı ücretleri fiyatlara dahildir.

konu 6- fiyatları geçen gün ek dosya şeklinde yeniden yapılandırarak mail atmış idim. ihtiyaç olursa tekrar gönderebilirim. bu fiyatları istanbul çıkışlı yolcularımız için indirimli olarak kullanabiliriz. bu fiyatlara da Ankara ve izmirden gelecek yolculara herhangi bir fark almadan dahil edelim. çünkü ilk görüşmelerimizde vermiş olduğum fiyata fark almadan bağlantılı uçuşları kabul edeceğimizi belirtmiş idik. fiyatları yapılandırdıktan sonra bunu uygulamaz isek bir önceki vaadimizle çelişmiş olacağız. aslında bu durumda bağlantılı (izmir ve ankaradan uçuş kullanacak) misafirlere ikinci indirim bizlerin / sizlerin insiyatifindedir.

konu 7- ücretler 20 / 25 şubat tarihine kadar tamamlanabilir inşallah. hangi bankalara yatırılacağını inşallah yarın sizlere mail gönderirim. pasaport ve evraklar şubatin ilk haftasına kadar tamamlanırsa çok iyi olur. Sizlerin de belirttiğiniz grup ismi olarak TERZİ BABA grubu isminin kullanılması çok önemlidir. zira bizlerde gruba aynı ismi veriyoruz. hem de karışıklık olmaması için.

konu 8- telefonda biraz değinmiştik bu konuya. dualarınızı bekler, saygılar sunar, ellerinizden öperim... selâmlar...
musa biçkiöğlü

From:
HYPERLINK "mailto:terzibaba13@hotmail.com"
Necdet Ardıç\o "terzibaba13@hotmail.com"
To: Sent: Thursday, January 19, 2012 1:29 PM
HYPERLINK "mailto:musa@silatur.com.tr"

Subject: RE: UMRE PROGRAM

Aleyküm selâm musacığım. Belirttiğin konuları sana açıklamayı unutmuşum iyi oldu sordun.

Konu (1) Al... Os... Sa... beyin çocukları erkek ve yaşları yaklaşık "28/35" yaşlarında babalarına bağlı olarak gelmeyecekler müstakil olarak gelecekler ancak belirttiğim gibi gece otellerde büyük oğlu Fa... Ek... Sa...-ile kalacak. Bu bilgiyi oda arkadaşları programı için vermiştim. Ancak kısa süreli olanlar gittikten sonra Al... Os... Sa... son günlerini odasında yalnız geçirecek bu süre ona ücret olarak nasıl yansıyacak onu da sormuştum.

Konu (2) Oz... Sa... ŞE... evvelâ Medine (2 gece üç gün) kalan süresi Mekke'de olacak bizimle dönecek. Ayrıca onun ücreti ne kadar olacak?.

Konu (3) Bizlerde diğer zamanlarda olduğu gibi gene evvelâ medine-i Münevvere (2 gece 3 gün) üçüncü gün öğleden sonra karadan Mekkeye hareket. Biz Medine'de daha çok kalabiliriz ama bizimle beraber gelen kısa süreli yolculara daha sonra Mekke'de kalma süreleri azalacağından bizde Medine'de ancak o kadar kalabileceğiz.

Konu (4) İzmir yolcularımızdan bir kızımız (22 Ocak 1967) doğumlu (22 Ocak 2012) de (45) yaşını dolduruyor bu süre gelebilmesi için yeterli oluyormu? Tabii beyinden izin kâğıdını da alacak.

Konu (5) bu süreler için mümkünse fiyatların da belirtilmesi iyi olacak, Daha evvelce bildirdiğiniz rakkamlar şöyle idi (10 gün 9 gece 1300 yuro) (15 gün 14 gece 1600 yuro) (Ankaradan İstanbul-İstanbul Ankara) Yu... Zi... Sa... -----Cep= (0 505) Not= Bu yolcularımız gidiş dönüş So... Sa... (Ankara - Eş) Ankara'dan gelip Ankara'ya dönecekler. Not= Bu sa... soy adlarıyla diğer sa... soyadı olan kimselerin herhangi bir kan bağı yoktur. Soy isimler tesadüf olmuş. Diğer İzmir yolcuları da İzmir İstanbul-İstanbul İzmir olarak nakladilecek. Daha sonra konuştuğumuzda bu nakillerin belirtilen ücretin içinde olacağını demiştiniz.

Konu (6) Bu durumda İstanbul'dan binip İstanbul'da inenler için bir indirim olabilir mi? (yeni günlerin tespiti) sonunda bunları da bildirirseniz memnun oluruz.

Konu (7) Ücretler tespit edildikten sonra hangi güne kadar yatırılacak ve hangi banka veya bankaların hesap adresine yatırılacak. Ayrıca pasaport ve evraklar hangi güne kadar size teslim edilecek. Not= bizimle gelen kimselerin ayırd edilebilmesi için her halde (Terzi Baba gurubu) diye isim vererseniz gönderilecek evraklar ve ücretler o şekilde bir yerde toplanır ve karışmamış olur.

From: musa@silatur.com.tr
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Re: UMRE PROGRAM
Date: Wed, 18 Jan 2012 13:34:17 +0200

Selâmün aleyküm efendim.

07 NİSAN GİDİŞ OLARAK İNŞALLAH ORGANİZE HAZIRLIKLARINA BAŞLIYORUZ.

2 Kardeşimiz ile ilgili bir durum vardı.

İlk konu : Al... Os.... Sa.... bey. çocuklarını gönderip kendisi arabistanda kalacak. şeklinde düşünülüyordu.

Yalnız çocuklarına mahrem olarak görünüyor ise bu durum mümkün değil. çünkü suudi arabistan pasaport gümrük sistemi bunu kabul etmez. bu noktada şöyle bir çözüm var: Eğer onunla gelecek olanlar, bayan refakatçiler 45 yaş üstü ve erkek refakatçiler 18 yaş üstü ise yine problem olmaz. bu durumdan bizi haberdar ederseniz memnun olurum.

İkinci konu : Oz.... Sa.... ŞE..... bey ile ilgili: 19 Nisan arabistana girşini ve sizlerle beraber dönüşünü inşallah sağlayacağız. ancak mekke de kaç gece kalacak. medine de kaç gece kalacak bu konu önemli. buna göre cevaplayayım inşallah.

Üçüncü konu: Sizlerin Medine ye geçiş tarihiniz ne olmalı. grubun medine ye geçişi ile ilgili ne gibi bir ayrıntıya dikkat edelim. onuda öğrenirsek çok memnun olurum. Ellerinizden öper, dualarınızı beklerim. Saygılar, selâmlar...

From: HYPERLINK "mailto:terzibaba13@hotmail.com"
Necdet Ardıç Sent: Tuesday, January 17, 2012 1:02 PM
To: HYPERLINK "mailto:musa@silatur.com.tr"
Subject: RE: UMRE PROGRAM

Hayırlı günlerin olsun, işlerin kolay gelsin Musacığım. Hazırladığım listeyi ayrıntıları ile gönderiyorum. Yukarıda belirtildiği gibi iki kişi hakkında özel durum var, bunlar sizi biraz belki meşgul edecek, ben tekrar belirteyim. Biri Al... Os..... sa..., çocukları gidince odada yalnız kalacak, ücreti ne olacak?. Diğeride Oz.... Sa.... Şe..., (19 nisan gelip 28 nisan bizimle dönecek, kalış süresi boyunca yalnız kalacak onun ücreti ne olur bilirsek bizde kendisine bildiririz. Dünya ve ahiret işlerinde kolaylıklar ve başarılar dilerim işlerin kolay gelsin Hoşça kal. Terzi Baba.

Not= eksik bir şey varsa bildirirsiniz.

From: ke.....epst@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: UMREYE GELECEK OLANLAR
Date: Tue, 10 Jan 2012 18:49:06 +0000

Hayırlı akşamlar babacım. Ün..... kardeşimin gönderdiği umreye gelecek olan grubunun isim listesini size gönderiyorum. Aynı odada kalacak olanları

yanyana yazdım ve eş olanları da belirttim. Ayrıca iki kişi Ankara'dan geleceğini onu da yanına yazdım. Anneme çok selâm ederim, ellerinizden öperim... Kızınız Ke.....

Ha..... Öz..... - Sa..... Ün..... Öz.....
Ay..... Ta..... - Nu..... Ta.....
Yu..... Zi..... Sa..... - So..... Sa.....
Ay..... Gü..... - Üm..... Ta.....
Hü..... Sa..... - Şa..... Öz.....
Ay..... Di..... - Ke..... Er.....

Selâmün aleyküm. Musacığım, hoş geldin. Eskilere ilâveten daha başka gelmek isteyenler de oldu onlarla birlikte yeni listeyi oluşturduğum gönderiyorum, İşlerin kolay gelsin.

TO: SN. TERZİ BABA gurubu (2012) Umre gurubu listesi.

TEL: 0 533 774 39 37

Mail: terzibaba13@hotmail.com

TERZİ BABA GURUBU: Kalınacak yerler.

Medine, üç gün, HAREM Oteli:

MEKKE kalan günler. AJYAD MAKAREM.

İzmir gidiş dönüş yolcuları. (15 GÜNLÜKLER) (Ve Oda arkadaşları.)

Ha..... Öz..... ----- Cep= (0 532)

Sa..... Ün..... Öz..... (Eş) Cep= (0 507.....)

Şa..... Öz.....- 537.....)

Ay..... Di..... - ----- Cep= (0 534)

Ke..... Er.....----- Cep= (0 535)

Le..... ye.....----- Tel= (0 232)

On..... Ye.....-----

Not= Bu yolcularımız gidiş dönüş Ankara İstanbul- İstanbul Ankara'ya dönecekler.

Yu..... Zi..... Sa..... -----Cep= (0 505)

So..... Sa..... (Ankara - Eş)

İstanbul gidiş dönüş yolcuları. (15 GÜNLÜKLER) (Ve Oda arkadaşları.)

Cem Demiroğlu-----Cep= (0 530)

Ni..... De.....- Cep= (0 530)

Ma.... De.....-

Ab..... Çe.....- Cep= (0532) (NOT= Bunlar yeni)

Os..... Gü.....- Cep= (0532)

Al... Ca... Er...-

Sa.... Ku.....- Cep= (0 532) (NOT= Bunlar da yeni)

Ne.... Ni..... Kutucu- (0 224) Bir odada kalacaklar. (Aile)

Ba.... Ku.....- oğulları yaş (11)

Ce.... Ku.....-kızları- yaş (8)

İstanbul gidiş dönüş yolcuları. (9) günlükler (Ve oda arkadaşları.)

Al.... Os..... sa....-- Cep= (0 506),

Fa.... Ek.... Sa....-- Cep= (0 505)

Seyfullah Dokumacı----- Cep= (0 536 450 64 97)

Abdullah Ali Haydar Sarı- Cep= (0 507 424 48 69)

Yusuf Yasin kadem Sarı— Cep= (0 554 261 88 23)

Gö..... Ca....----- Cep= (0 532)

Ne.... Ül.....----- Cep= (0 532)

Bi.... Al.... ----

Cemâl Cem Ardiç----- Cep= (0542 312 27 57)

Simge Ardiç -- (NOT= Bunlar da yeni)

Cansın Ardiç -- Yaş (8) Bir odada kalacaklar. (Aile)

Ceylin Ardiç-- Yaş (3)

Saygın Kutucu- Cep= (0 532 568 04 18) (NOT= Bunlar da yeni)

Nefise Nilgün Kutucu- (0 224 549 13 20) Bir odada kalacaklar. (Aile)

Barkın Kutucu- oğulları yaş (11)

Ceylin Kutucu-kızları- yaş (8)

İstanbul gidiş dönüş yolcuları. (22) Günlükler)

Ne..... Ar.....----- Cep= (0 533)
Nü.... Ar.....----- Cep= (0 532)

NOT= Bu listeden daha sonra.

Ay... Ta..... - Nu..... Ta.... (Eş)
Yu.... Zi.... Sa.... - So.... Sa.... (Ankara - Eş)
Üm.... Ta....-

Bu yolcularımız bazı resmi kurallar yüzünden bizimle gelemediler, ancak aynı tarihlerde "**diyanet**" yoluyla gelip orada gene görüşmüş olduk

Bu yolcularımızda kendi özel işlerindeki değişiklik yüzünden, İnşallah birdahaki sefere diyerek, bu yolculuğa katılamadılar.

İz.... Ar.....

Ha.... Ne... Kü....

Kaldığımız otellerimiz:

MEDİNE: EL HARAM:
MEKKE: ELÂF MEŞAİR:

İzmir'den pasaportların hepsi (4 Mart Pazar) günü gelecek bizimkiler ile birlikte Pazar günü sohbette birleştirilip pazartesi günü şirkete getirilecek, İstanbul da olanların bazıları da zaten elden getireceklerdi, İnşallah eksiksiz hepsi tamamlanır. Herhangi bir sorun olursa gene görüşürüz.

NOT= Eğer Ha.... ve iz.... kesin gelmezler ise, Ce... de... ve Gö.... Ca... beraber kalacaklar. Ancak Gö.... Ca..., (9) günlük gittikten sonra Ce... de..., kalan günlerini, Anne ve babası Ni.... ve Ma.... De.... ile kalacak bu yüzden o zaman onlar üç kişilik odaya geçerler beraber kalırlar böylece oda sorunu kalmaz.

NOT= Geçen sefer olduğu gibi gene İzmir'den gelecek olan (12) kişiyi bir eleman gönderip İzmir hava alanından aldirabilirsiniz çok iyi olur. Cenâb-ı Hakk her türlü işlerinizde kolaylıklar nasib etsin İnşallah. Hoşça kal Terzi Baba.

Gö..... Ca.....----- Cep= (0 532)

Ce.... De.....-----Cep= (0 530)
Ni.... De.....- Cep= (0 530)
Ma.... De.....-

From: terzibaba13@hotmail.com
To: musa@silatur.com.tr
Subject: RE: Teşekkür
Date: Thu, 3 May 2012 00:39:29 +0300

Hayırlı geceler Mûsâciğim. Mail-i ne ancak vakit bulup bakabildim, bizlerde herşey için tekrar teşekkür ederiz, sağ olasin, dönüşte bizi sizin merkez yerinize götürdüler orada kahvaltı ettirdiler, daha sonrada bizim hanımın uçağa binmeden yapılması lâzım gelen bir iğnesi vardı bir hastaneye götürdüler onu da yaptırdılar, (vertigo) diye rahatsızlık varmış, orta kulakta "kristal kayması" diye ifade ediyorlar yükseğe çıkınca şiddetli baş ağrısı yapıyor. daha evvelce yoktu yeni başladı çok şiddetli değil ama koruması gerekiyor. İğnemiz yanımızda idi o işide hallettiler. Rabb'ımıza şükrederiz ağrısız sancısız İstanbulla indik küçük oğlumuz Cem'de bizi hava alanından alıp kendi evine götürdü onlarda bizim ile gelmiş, daha önce dönmüşlerdi, onlar da dinlendikten sonra sağ salim huzurla evimize geldik çok şükür. Bizi hava alanına götüren "Şanlı Urfalı Ahmet" kardeşimiz idi sağolsun çok ilgilendi. Diğer kardeşlerimizde çok ilgilendiler onlara da ayrıca şahsında teşekkür ederiz. Cenâb-ı Hakk annene babana sağlıklı uzun ömürler versin İnşallah. Herkeze selâmlar Hacı annenin de selâmları vardır İnşallah gene görüşmek üzere hoşça kal Musacığim. Terzi Baba.

From: "mailto:terzibaba13@hotmail.com"
HYPERLINK Necdet Ardıç

Sent: Sunday, April 29, 2012 7:43 PM
To: HYPERLINK "mailto:musa@silatur.com.tr"
Subject: Teşekkür musa sıla

Selâmün aleyküm Mûsâciğim. Telefonla aradım ama ulaşamadım, teşekkür etmek için mail gönderiyorum. Nihayet Umre yolculuğumuzdan güzel hatıralarla döndük. Herşey çok güzeldi, elemanlarınızda gerekeni güzelce yaptılar, devamlı ilgilendiler onlarada teşekkür ederiz. Herhangi bir olumsuzluk olmadı otelimiz de çok güzeldi, herşey için teşekkür ederiz sağolasin, hayattalarmı? Bilmiyorum? ama annen baban için de birer tavaf yaptık eğer hayatta iseler Cenâb-ı Hakk uzun ve sağlıklı ömürler nasib etsin, selâmlarımızı ulaştırırsanız memnun oluruz. Eğer hayatta değilse Cenâb-ı Hakk kabir rahatlığı nasib etsin İnşallah. Hacı annenin de ayrıca selâmları ve teşekkürleri vardır. Cenâb-ı Hakk dünya ve ahret her işinizde kolaylıklar, şirketinize de bol, bol kazançlar nasib etsin zorda kaldığınız herhangi bir durumda yardımcınız olsun İnşallah. Hoşça kalın görüşmek üzere. Terzi Baba.

From: musa@silatur.com.tr
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Re: Teşekkür
Date: Mon, 30 Apr 2012 14:11:57 +0300

Aleyküm selâm efendim.
Memnun olduğunuza çok sevindim, netice de bana tevdi edilen bu iş bir emanetti. Annem ve babam elhamdülillah hayattalar, yapmış olduğunuz dua ve tavaflarınız için minnetarım. Çok, çok duygulandım ALLAH sizden razı olsun.

Kudüsten bu gece geldim. Bundan dolayı telefonum açık değildi. Hacı anne ye de selâm eder her ikinizin ellerini de saygıyla öperim.
ALLAH a emanet olun...

Buraya kadar başlangıç ve hazırlık olarak özetle yapılanlar belirtildi. Bundan sonra da Umreye gelen kardeş ve evlâtlarımızın hatıralarına yer verilecektir, Umrede iken kendilerinden hatıralarını not etmelerini ve dönüşte bana yazıp göndermelerini bildirmiştim. Nihayet Umremizden çok şükür herhengi bir olumsuzluk olmadan döndük.

Orada geçen haller ve hatıralar yazılıp gelmeye başladı bende geliş sıralarına göre kim göndermiş ise kayda almaya başladım. Böylece (2012) Umre dosyasında yazı gönderebilenlerin yazıları da kayda girmiş oldu. Gayemiz değişik neş'e ve düşüncelerin de paylaşılması idi. Umrede olupta yazı gönderebilen veya gönderemeyen evlât ve kardeşlerimize teşekkür eder. İnşallah Umrelerinin kabul edilmiş olduğunu temenni ederiz. Daha oradan dönmeden tekrar niyetine girilen (2013/Haziran) Umresine de katılmalarını hep birlikte ümit ve temenni ederiz.

NOT= Bu yazıları okuyan kardeş ve evlâtlarımızda bizimle adım adım oralarda berar dolaşacaklarını ve o duygularla uygulanacaklarını ve bizimle beraber adeta onlarıda görüyorlar gibi olacaklarını kuvvetle tahmin ediyorum. T.B.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: b....._b@hotmail.com
Subject: RE: Selâmün Aleyküm
Date: Thu, 3 May 2012 15:28:25 +0300

Hayırlı günler A.... Z.... kızım yazını aldım okudum eline diline sağlık güzel ifade etmişsin Umre yazılarından ilk seninki geldi, benim yazılarımda çorludan bir oğlumuzu verdim bilgisayar ortamına aktaracak benim vaktim yok sonra hepsini bir dosyada toplayıp (2012 umre dosyası) ismi ile bir bütün olacak bitince herkeze göndereceğim İnşallah. Cenâb-ı Hakk cümlemizin Umrelerini kabul etsin. herkeze selâmlar Nadide Nüket annenin de selâmları vardır. Hoşça kal Efendi Baban.

From: b....._b@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Selamün Aleyküm
Date: Tue, 1 May 2012 20:11:44 +0300

Hayırlı günler Kıymetli Babacığım.

Umre ile ilgili yazılarımı derleyebildim, o mübarek belgelerdeki duygu ve düşüncelerimi kelimelere dökmek meğer nekadar zormuş bir an kelimelerin bittiğini fark ediyorsun. İnşallah başarabilmişimdir. Annemede selâm eder, ellerinizden öperim, Kızınız A..... Z..... D.....

Koltuk No: 26 E: İZMİR-İstanbul giriş kapısı 25 b İstanbul medine giriş kapısı 21 g

Bir buçuk saatlik rötâr ile 17: 00 de uçmaya başladık. 19: 45 medine hava alanına iniş. El haram otelinde kaldık oda no: 13 14. 13. mertebenin kendi içindeki hakikati muhammedi nuru izmir' den yola çıkarken uçak giriş kapısı nosu 25 b dir yani hakikati muhammedi yolculuğuna çıktığımızı işaret ediyor, inşallah. Ancak hakikati muhammediyye'ye varmak tek başına olmaz kendine ulaştıracak, kendinden bir rehber gerekir. Medeniyyete ulaşmak bu kadar kolay değildir, herhalde bunun işaretini de istanbuldan mediniye kalkan uçağın giriş kapısı vermiştir. Giriş nosu 219, 19 sayısı insân-ı kâmil'in şifre sayısıdır. Yani kendinden kendine, yansıtan bir rehber. Bu rehber, bir İnsân-ı Kâmil olan efendi babamın rehberliğinde yola çıktığımızı gösteriyor 2. sayısı ise biri zâhir biri de bâtına yolculuk olduğunu gösteriyor, en başında ise hakikati Muhammed-i yolculuğuna zâhirden bâtına doğru çıkılan bir yolculuk, bitmedi aslında medeniyetler şehrine gelince kalınan otel ise el haram yani; harem, harem'e kimler alınır. Haremde olanlar harem ailesidir hamdolsun ki, Allahım kendini yansıtan bir İnsân-ı kâmil-in haramine vermiş bizi şükründen acizim.

Yatsı ezanı okunuyordu "Medine" medeniyete indiğimizde geç kaldığımız için peygamber efendimizi ziyarete yetişemedik. Otele gittik yemek yedik sonra abdes alıp, yatsı namazını kılmak için ravzaya gittik. Aman Allahım o ne güzel koku idi. İlk defa resûlumun kokusunu doya, doya kokladım işte dedim, nefesi rahman kokusu...

Gece teheccüd namazı için ravzaya gittik, namazdan sonra dersimi de yapıyordum ki, bir baktım bir kuş ravzada. Pır, pır dönüyor, bana bakıyor çok güzel bir kuş. Kuşun kuyrukları yeşil ve yeşilin tonlarından oluşuyor (4 çeşit yeşil vardı) uzun süre karşımda çırpındı, sonra beni kapıya kadar geçirdi daha sonra yanımdaki kardeşlerime sordum kuşun güzelliğini gördünüz mü diye; hem ke..... hemde şa..... kuş falan görmedik dediler. anladımki o kuş benim gönül kuşummuş. O andan sonra gönlümde sükûn, sakinlik, ferahlık oldu.

08.04. 2012 pazar

Medine de çevre gezisine çıktık, şirket gezdirdi hira dağına hendek savaşının olduğu yere, 3 kere rasûlumuzu ziyarete geldim 3 kerede hakikati muhammedi namazı kıldım. inşallah ilmel, aynel, hakkel, yakın olarak ziyaret etmişimdir. Medinede 2 gece kaldık çok hızlı geçti adeta rüya gibi oldu benim için.

09.04.2012 pazartesi

Medine'den mekke'ye yolculuk başladı.. ilk mikat mihalli zülhuleyfe saat : 20:12 şunda mekkedeyiz yatsı ezanı okunuyor peygamber efendimizi ziyaretten yani; Hz. Muhammedden hakikati muhammediye ye girşi.. oda numaramız 111 1. kat babamların 14. ve 13. kat bizler 13. nolu oda...

11.04.2012 Çarşamba.

Bugün sabah 7 de buluştuk otelde Umre yapmak için fetih Sûresi'nin indiği, yere hübeydiye ye gittik. Biat tazeledik efendimizin yerinde. Şükründen acizim allahım hamd-ü senalar olsun bu güzellikleri yaşattığı için.

Sabah 2 deki zuhuratım; **"Efendi babam geldi, elimden tuttu. gel dedi seni imamiyete götüreceğim"** dedi. **"Bulutların üzerine çıkardı"** uyandım o anda gece saat 2 idi. Kâ'be'ye gittik kardeşlerimle tavaf ettim ilk defa Hacer'ul Esved'e elimi sürdüm öptüm. Daha sonra 2 rek'at namaz kıldım ilk defa Kâ'be'ye okadar yaklaştım doya doya koklayabildim, öptüm. Bu gün hep ilkleri yaşadım, ilk defa görevliler beni **"salât salât"** diye kovmaya başladılar bende geri adımlarla devam ettim bakalım sonu ne olacak dediğim an da baktımki Fetih kapısına gelmişim orada sabah namazını kıldım, sonra kendi kapıma geldim 1 nolu kapı abdülâziz kapısı bizim kapımızdı oradan otelime geldim...
Artık dualarım değişti Allahım ilmimi arttır, idrakımı aç.

13.04.2012 Cuma

Sabah zuhuratım; **"Ev hazırlandı yani çeyiz serdik evlendim, damat nekadar pirine bağlı imiş dedim. yastıklar kaneviçe işliydi."**

16.04.2012 Pazartesi

zuhuratım; **"kendimi Kâ'be'de gördüm bir yandan süpürdüm, bir yandan sildim, yani Kâ'be'yi temizledim."**

14.04.2012

Hira dağına çıktık, gece 2 de otelin önünden taksiye bindik. 3 kişi idik hira dağına çıktığımızda sabah ezanı okunuyordu, önce ziyaretimizi yaptık daha sonra kayanın üzerinde sabah namazımı kıldık. kayanın üstünde tefekkür edip mekkeyi ziyaret ettik.

15.04.2012

Arabaya bindik Umre yapmak için, 3. Umrem oldu. efendi babamla ilmel, aynel, hakkal, yakıyn mertebelerinden dir inşaallah. araba'nın plâkası da 59,19 du. (59) Tekirdağın plâka nosu'dur, (19) ise bilindiği gibi İnsân-ı Kâmil'in sayı değeridir.

Bugün saat: 3:30 da 10 kişi idik (s.a.v.) Efendimizin doğduğu evin yanından bindik 2 rek'at namaz kılıp, umre yapmak için niyyet edip tekrar Kâ'be'ye geldik tavaf yaptık. tavaf yaparken 10 kişiydik safa ve merveye gelince annem rahatsızlandı oturdu. Kardeşin biride annemin yanında kaldı biz sayı 8 kişi kaldık. Ve 8/ kişiyle bitirdik. sonra anneleri bekledik 3 kardeş gitmiş bu seferde 7 kişi kaldık otele 7 kişi döndük bunda da bir hayır vardır diye düşündüm.

"Allahım efendi babam'la Umre yaptığım için sana hamdü senalar olsun. Ne kadar şükretsem azdır."

18.04.2012

Sabah 11 de başladım sıfat mertebesinden tavaf yaptım, 5. tavafım oldu sıfat mertebesinden. Allahım idrakımı aç ilmimi arttır diye dua ederek.

18.04.2012

Sabah 4 te kalktık önce Kâ'be'ye gittik teheccüd namazı kıldık ezan okunana kadar zikir yaptık, sonra sabah namazını kıldık Umre yaptık. Bu gün 5. Umrem oldu. 5 kişiydik, saat 9 da otele geldik şuan babamın akşamki sohbetini dinliyorum. Allahım idrakımı aç, bir ara uykuya dalmışım, *"tanımadığım birisi beni aldı Kâ'be'ye götürdü, Kâ'be'nin içini gezdirdi."*

20.04.2012

Cuma gecesi saat 12 de bavulları topladık kapının önüne koyduk lobide oturduk, içimi bir hüzün kapladı. Zât-i tecelliden ayrılmak çok zor oldu birde efendi babam'ı ve annemi orda bırakmak. İlk defa 15 gün beraber yaşadık, cennetteydik şimdi gayri olduk gibi geldi. Onun için hüzünlendim sanki eve gitmek istemiyordum. Saat 1.30 da kapının önüne araba gelmiş hadi binin dendi. Efendi babam'ın ve annemin ellerini öptüm hakkınızı helâl edin deyip ayrıldık. Saat 3 de cidde de olduk, bagaj ve pasaport la uğraştık. sabah ezanı okundu, namazımı kıldık sabah 7:30 da uçağımıza bindik cideden istanbula yolculuk başladı. 3 saat 25 dk sürdü. Bulutların üzerinde uçuyoruz rüyamdaki gibi o zaman da Efendi babam beni bulutların üzerine çıkarmıştı artık eve dönüş başladı. Zâti tecelliden ayrıldık.

Allah (c.c.) Benim ve bütün kardeşlerimin umresini kabul etsin inşalalh...
(Babacığım dersim Ka..... Çekmeye devam ediyorum)

From: terzibaba13@hotmail.com
To: s.....-.....@hotmail.com
Subject: RE:
Date: Mon, 7 May 2012 11:49:45 +0300

Hayırlı günler Ş..... kızım yazın güzel olmuş ellerine diline sağlık onu da dosyaya ilâve edeceğim. Herkeze selâmlar Nadide Nüket annenin de selâmları vardır. Hoşça kal Efendi Baban.

From: s.....-.....@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Sun, 6 May 2012 17:17:03 +0300

Bismillâhirrahmânirrahîm:

Cumartesi sabah 10 uçağı ile İstanbul'a uçtuk. Terzi babamla ve İstanbul gurubu ile buluştuk.

Tatlı bir heyecan ve huzur vardı gönüllerimizde. 219 nolu uçuş kapısından uçağımıza binip, Medine'ye uçtuk.

Medine’de EL HARAM oteline yerleştik. Anladım ki Efendimiz (s.a.v.) bizleri haremine almıştı. 13. katta 13,14 nolu odaya yerleştik.

Medine’de çok kısa kaldık ama her anı sanki bizim için özel hazırlanmıştı. Hemen ertesini günü evre ziyaretleri vardı.

Efendimizi ziyaretler, önceden randevu alınmıştı, sanki son ziyaretimiz. Kısacık zamanı bize dolu, dolu yaşatmıştı. Bizi uğurlarken gönüllerimiz mutmairdi. Doymuştuk, arkamıza bakmadan, huzurlu bir şekilde tekrar çağırılmak dileğiyle ayrıldık. Son saatlerde çarşıya bile çıktık.

Medine’den Mekke’ye ihramlanarak hareket ettik. Zl Huleyfe mescidinde ihram namazımızı kıldık. Umre niyetlerimizi aldık. Otobsteyiz, Terzi babam bir şiirle başladı. Devran adabıyla devam ediyoruz. Zhirimiz bardaktan boşalırcasına yağmur, Btınımızda zikirle yıkandık. Allah’ın rahmeti bizi çepeçevre kuşatmıştı. Biz de nasibimizi aldık, elhamlillh.

Mekke’ye rahmetle girdik. Mekke sokaklarını da bizim gönüllerimiz gibi yıkanmış buldum.

Kâbe’deki ilk gnm Terzi babamla ilk Umrem, **beni 7 yıl geriye götürdü. Hac zamanıydı; tavafın 5. şavtında çok sıkıştığımız bir anda karşımıza terzi babam ıktı. O zaman kim olduğunu bilmeden peşine takılıp tavafımızı tamamladık. Bize güven vermişti.**

“7 yıl sonra Manevi evlâdi olarak onun kanatlarının altındayım.” O anki duygularımı anlatamam. Allah’ım ne kadar hamd etsem eksik olur. Seçilmişlik bu galiba diye düşünüyorum.

Bu defa Kâbe’de hiç olmadığı kadar cenazelerle i ie olduk. Eskisi gibi onlardan rpermedim. İçimden onları kucaklamak geldi, onları kendime çok yakın buldum. Onlar mı bizden olmuştu, biz mi onlardan olmuştuk? anlamadım. Bir tanesinden Rahman’ın kokusunu bile aldık. Asıllarına dönmüşlerdi.

Kâbe’ye bu 7. gidişimdi, ama birçok ilkleri yaşadım.

Hudeybiye’de Terzi babamla biat tazeledik. Sanki asırlar öncesini o gün biz de yaşadık. O gün yanında eşleri sevdikleri, olanları kıskandım. Allah’ım bir daha ki Umreye eşim ve çocuklarımla nasib et diye dua ettim.

Terzi babamla yine bir umre yapıyoruz. Akşam namaz vakti yakın. Saydayız, Say’a ara vermedik. T. Babam nde biz arkada namaz kılanların arkasından sanki lbirent iziyoruz. Ama bu bizim için diye gülüyoruz da. Ama nasıl olur diye de soruyorum kendime.

Say bitiminde namazımızı kıldık. Dayanamadık yine de emin olmak için yine de babama sorduk. Babam bazı durumlarda namazı arkadan kılabilirsin, ama abdest sorunu yaşamadan Say’ın bitmesi lâzım dedi. Demek ki oluyormuş. Buna mtakip bir zuhurat gördüm:

Zuhurat: **"Bir evim varmış. Tadilât etmesi için müteahhide vermişim. Evimi bir yıkmış ki. İki şey birbiri üstünde kalmamış. Sanki deprem olmuş, dolaşıyorum çay pişirmek için bir ocak bari bıraksaydı diyorum."** Uyandım.

Sonra bu zuhuratı babama anlattım. **"Hay Allah razı olsun o müteahhitten dedi"**. Anladım ki içimdeki kalıplaşmışlar, kayıtlanmışlar kırılıp alınmıştı. Ama bu gidenler demek ki fazlalıkmış, beni rahatlatıyor, hafifletiyordu.

Arafattan ilk defa Umre yaptık. Hac makamını da mı yaşamıştık? Orada her şey mübahtı, tatlı bir şımarıklık içindeydik. Bir o kadar da edepliydik. Sanki emin beldenin sâkinleri arasındaydık. Sığındığımız belde bize özel gibiydi.

Orada zaman mekân gece gündüz yoktu. Her şey anda yaşanıyor. Orada abdin değil Allah'ın plânı işleniyordu. Terzi babam da bize sohbetlerinde ölümü, cenneti, cehennemi ve zat cennetlerini anlattı ve bize bu sohbetleri gerçekten de o zat cennetlerinde anlattı.

Orada erkeklik, dişilik de yoktu. Sanki sûretlerimiz bile latifleşmişti. Kimse karşısındakinin fiili sûretini görmüyordu. Eminim o anlarda zat ile zat cennetlerindeydik. Ama sayılı gün çabuk geçti. 15 gün çabucak bitti. Tekrar, tekrar çağır bizi dileğiyle oradan ayrıldık.

Dönüşümüz bile çok özeldi. İstanbul'dan İzmir'e kapılarını kapatan uçak bizim için rötar yaptı. Kapılarını bize açtı. Bizi söylenen saatte yerimize ulaştırdı. İzmir'e döndüğümden bir gün sonra idi. İçimde bir şeyler beni dışarı çıkmam için itekliyor. İhtiyaç bahane, daha dışarı çıktığım anda bende bir farklılık oldu. Dışarıda herkes baharın getirdiği bir uyanış, bir dirilik içindeydi. Bu hali kendimde buldum.

Herkes kendince bir şeyler yapıyor, hiçbir olumsuzluk yok. Kendime döndüm iç âlemim de öyleydi. Vahdetten kesrete doğru bir yolculuktan bu ilk defa böyle hissettim. Düşündüm kendi kendime, bu gördüğün âlemi avucunda toplayıp içine sığdırabilir misin dedim? **"Evet! Dedi"** içimdeki güç.

Peki dedim, çıkarıp tekrar her şeyi yerli yerine koyabilir misin dedim, evet dedi. Gerçekten de bunu bütün zerrelerimle hissettim. Neydi bu? Hakk'tan halka bir bakış mıydı? Ben kimdim? Kendimi tanımam bu oluşumları idrak edebilmem için mi dışarı çıkarılmıştım.

Her şey için teşekkür ederim, Babacığım.
Nüket annemin ve sizin ellerinizden öperim.

Date: Tue, 8 May 2012 09:11:38 +0300

Subject: Nefsi levvame 8. ay zuhuratlar1cFrom: c&.d&...@gmail.com

From: c.....d.....@gmail.com

To: terzibaba13@hotmail.com

Hayırlı günler efendim. Umrede beraber olduğumuz için yaklaşık 2 aydır zuhuratlarımı göndermemiştim. Siz İzmir'e gitmeden göndereyim istedim.

Mekke'de gördüğüm bir rü'ya-da, "sizinle beraber bir sür'at motoruna binmişiz. Motoru siz kullanıyorsunuz. Karanlık olduğu için aşağıda neler olduğunu görmüyorum. Gökdelenlerin ve yüksek binaların arasında gidiyoruz. Siz, "**rahmet denizinde ilerliyoruz**" diyorsunuz" bana.

Yine Mekke'de gördüğüm bir başka rüyada "sizinle beraber uçak yolculuğu yapıyoruz. Daha önce bahsini ettiğimiz Kıbrıs'lı zat bize engel olmaya çalışıyor. Size elinize bir silah alıyorsunuz bana zarar vermesine engel olmak için." Çok uzun bir rüyaydı detayları net hatırlamıyorum.

İstanbul'a geldiğimden beri rüya yoğunluğum çok arttı. Birçok rüyamda sizi de görüyorum. Ancak rüyalar o kadar karmaşık ki uyandıgımda hikâye'yi hatırlamakta çok zorlanıyorum. En çok gördüğüm uçak yolculuğu ve deniz. Bir rüyamda sahile kocaman 2-3 metrelik bir balık vurduğunu görmüştüm. Onun görüntüsü hâlâ aklımdan gitmiyor. Acaba bu Yunus (a.s.)'ı yutan balık olabilir mi diye aklımdan geçirmiştim.

Bu hafta gördüğüm bir rü'ya-da Ka.... İn..... ve Po..... Al..... diye birileriyle görüşüyorum. Rüyanın hikâyesini hatırlayamıyorum ama rü'ya-da sanki kendimdeyim, Alemdar'ın tabiri ne olabilir diye düşünüyorum.

En son olarak dün gördüğüm bir rüya var. Rüyamda eşimle akşam iş çıkışında üniversitenin kampüsünde buluşuyoruz. Yere bir çanta bırakıyorum. Çantanın altında birşeyler kıpırıyor. Orta büyüklükte sarı-siyah renk bir yılan olduğunu fark ediyoruz. Çantayı eşim yılanın üstünden hızlıca çekip alıyor. Yılan kaçıp gidiyor. Daha sonra eşimle lojmanda buluşmak için ayrılıyor. Ben yolun bir kısmını yürüyorum, ardından bir bisiklet bulup devam ediyorum. Yolda kalabalık bayanlı erkekli bir insân grubu ile karşılaşırım, benimle şakalaşıyorlar. Evimiz normalde 3. katta, her katta tek ev var ve giriş dışardan. Ancak rü'ya-da evimiz giriş katında. Sokak kapısını açınca evin içinde aşağıya doğru merdivenler var. Merdivenlerimize bavullar yığılmış, o kadar çok ki yürümek mümkün değil. Ben de bavulların üstünden kayarak iniyorum. Bavullar yerinden oynayınca bir tanesinin altında eşimle beraber gördüğümüz yılan çıkıyor, odaya doğru kaçıyor. Boynu ezilmiş dümdüz olmuş ütülenmiş gibi ve yarıya kadar yırtılmış ama hâlâ hayatta. Etrafta kocaman bıçaklar var ama keskin değil. Birini alıyorum vuruyorum yılanı, ama ölmüyor bir türlü. Sonra bavulların içinden sarı renkli bir kedi çıkıyor ve yılanı saldırıyor. İlk anda biraz zarar veriyor yılanı ama yılan da karşılık veriyor. Ölümüne bir mücadeleye girişiyorlar. Kedi yılanı duvara sıkıştırmış, yılan direniyor, kediye karşılık veriyor. O anda eşim giriyor eve. Üstünü değiştirmiş, gece kıyafeti (tuvalet) var üzerinde. Hoşgeldin deyip sarılıyorum. Sonra ona gösteriyorum kavgayı. Ardından da kavganın neticesini göremeden uyanıyorum. Yılan bir türlü ölmediği için çok keyifsiz uyandım tabi.

Efendim, bu aralar ilmi çalışmalara oldukça yoğunlaştım ama sanırım nefis terbiyesini biraz ihmal ettim. Neleri eksik bıraktığımı anlamak için İrfan Mektebi kitabınızdan levvamedeki bir dervişin hallerini tekrar okudum. Cehalete karşı bol bol kitap okuyarak ve sohbet dinleyerek mücadele etmeye çalışıyorum. Gıybeti çok azalttım. Kızgınlık ve başkalarını eleştirmeyi özellikle umreden döndükten sonra önemli oranda kontrol edebilmeye başladım, tabi daha almam gereken bayağı yol var bu konuda. Ama yeme-içme konusunda

dervişliğe başladığımdan beri hiç ilerleme kaydedemedim. Yeterince oruç tutmadım, tuttuğumda da iftarda çok fazla yedim. Yani bu konuda nefsimin emmareliğinden kurtulamadım henüz, zâten kilolarımdan da belli oluyor. Nefsimi biraz da açlıkla terbiye etmek için sizin geçmişte yaptığınız gibi pazartesi - perşembe - cumartesi oruç tutmak istiyorum. Ne dersiniz? Sakınmamı önerdiğiniz yiyecekler ya da nefis mücadelesi konusunda başka tavsiyeleriniz var mı?

Bu hafta çok yordum efendim sizi. Allah razı olsun. Ellerinizden öpüyorum. Nüket anneme ve İzmir'deki tanıdıklara özellikle Kerem Ablam'a çok selamlar.

C.....

From: terzibaba13@hotmail.com
To: c.....d.....@gmail.com
Subject: RE: Nefsi levvame 8. ay zuhuratları
Date: Wed, 9 May 2012 20:26:20 +0300+0300

Hayırlı akşamlar C.... oğlum, bundan evvelki mailim, cevaplayamadan farkında olmadan "gönder" yerine basarak göndermiş oldum merak etme.

Zuhuratların güzel yolunda, beraber görmem ilgi alanının içinde bulunduğundandır, yollarda değişik haller olur bunlarda normaldir hep güneşli yolda gidilmez, bazan kapalı karlı yollarda da gidilir ancak onlarda yoldur geçilmesi gerekir mühim olan yolda olmaktır. Öldürülen bazı hayvanlar zaman zaman gene dirilirler olsun sorun değildir mühim olan onların varlığından haberdar olmaktır. Kıbrıslı zatın hali demekki meydanda, demekki zâhir bâtın kurunmanız devam etmekte.

Mekke'de gördüğüm bir rü'ya-da sizinle beraber bir sür'at motoruna binmişiz. Motoru siz kullanıyorsunuz. Karanlık olduğu için aşağıda neler olduğunu görmüyorum. Gökdelenlerin ve yüksek binaların arasında gidiyoruz. Siz rahmet denizinde ilerliyoruz diyorsunuz bana.

Umre de gördüğün bu zuhurat yazdığın gibi açık, ayrıca seninde iyi niyetini ve nasıl yol aldığını gösteriyor.

(ka..... İn.....) ve (po.... Al.....) "Kâdir" "Alemdar" (bayraktar) demektir. Mânâyı toparlarsak, "Kâdir'in inanan bayraktarı" demek olur ki, kişinin bir mertebesidir, ayrıca kendi hakikatine ve akli hürriyyetine doğru yol aldığını gösterir diyebiliriz.

İlmi çalışmalara devam etmek yerinde olur bu âlem zâhir bâtın ilerleme yeridir. Müslümanlar bu ilmi çalışmaları yapmazlarsa bunların sahibi gayri müslimler olurlar ve daha evvelce olduğu gibi hep biz onların arkasında onlara muhtaç kimseler oluruz. Bu da bir zillet olur. Gece gündüz ibadet edip gayri müslime el açmaktansa, ilmi yönde de ilerleyip kendi "bayrağımızı" çekip bizim onlara bir şeyler üretip satmamız daha onurlu olur.

Cenâb-ı Hakk dünya ve ahret işlerinde başarılar nasib etsin, herkeze selâmlar, Nüket anneninde selâmları vardır. Hoşça kal giderken bilgisayarında

götüreceğim gerektiğinde mail atabilirsin. Efendi Baban.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: u.....- o.....-.....@hotmail.com
Subject: RE: Umre
Date: Thu, 17 May 2012 13:25:21 +0300

Aleyküm selâm Ü..... kızım Burada biraz gezginci durumda olduğumuz için maillere bakacak pek vaktim olamıyor ancak bu gün biraz vakit buldum gelen maillerin belki bir kısmını cevaplayabilirim bu arada seninki de sırada idi onu da cevaplamaya çalışıyorum. Yazın güzel olmuş eline diline sağlık, zuhuratında güzel, hemen onlarıda ilgili dosyasına aktaracağım. Herkeze selâmlar hoşça kal Nadide Nüket anneninin de selâmları vardır. Efendi Baban.

From: u.....- o.....-.....@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: umre
Date: Fri, 11 May 2012 01:27:44 +0300

Selâmün aleyküm terzi babacığım ve Nüket anneciğim. Her ikinize selâmlarımı sunar ellerinizden öperim.

Babacığım bizden Umre hatıralarımızın kalıcı olması ve zuhura çıkması için yazmamızı istemiştin bize verdiğin bu değer için çok teşekkür ederim.

7 Nisan cumartesi günü saat 10 da izmirden istanbula oradanda terzi babamlarla 33 kişi ile birlikte Medine-i Münevvere'ye hareket ettik. Bu Umrem babamla ilk benim 7 ci ziyaretim idi bundan dolayı ALLAHA ne kadar hamd etsem azdır. Medinede elhareme oteleline 13 kat 11 numaralı odaya yerleştik. Bura da efendimizin müsafiri idik bizi sanki Haremeyne almıştı, gurup olarak efendimizi selâmlamaya yeşil kubbenin yanına gittik, selâmlarımızı verdik, selâmlarımızı aldık elhamdülillah, Medinede kaldığımız zaman içinde Efendimiz bizi özel misafiri gibi kabul etti kalplerimiz mutmain olmuş idi Efendimize olan misafirliğimiz bitti biz onu gönlümüze alıp ALLAHIN evine Kâ'be'ye doğru yola çıktık, o gün güneşli bir hava var idi yolculuğumuz devran adabı ile devam ederken zâhir bâtın yağmurla rahmete daldık elhamdülillah. Yatsı ezanı okunurken Mekke-i Mükerrreme'ye girdik elaf oteleline girdik, 4 kat 14 numaralı odaya yerleştikten sonra lobide buluştuk ve hep bereber Kâ'be'ye gittik. Kâ'be'ye vardığımızda sanki ben hep oradaymışım az bir zaman için ayrılmışım gibi bir his oldu içimde. Sonra babam Umre tavafı için niyetlerimizi yaptırdı tavafa başladık, tavafta 7 yıl önce yaşadığım bir hali hatırladım.

Hacca gitmiştim yanımda ş... isimli kardeşim vardı tavaf yaparken o kadar sıkıştık ki ezilecek gibi olduk o anda terzi babam önde erkekler etrafında bayanları içlerine almışlar tavaf yapıyor idiler babamı tanıdığımız sevdiğimiz birine benzettik ve onların içlerine girip tavafımızı tamamlamış idik."Şimdi 7 yıl önceki yaşadığım o anı tekrar yaşıyordum. Ama bu sefer manevi evlâdi olarak" bu beni okadar mutlu etti ki sanki Hz. Yusufun rüyasının 7 yıl sonra zuhura çıkması gibi idi, babam bizi manevi kanatları altına almış gönlümüz huzur ve sekine halinde idi vahidiyetinden ehadiyetine doğru tavafımızı ve sayımızı yaptık elhamdulillah.

Hudeybiye de sahabe-i kiramın efendimize yapmış olduğu biat gibi zâhir bâtın biatımızı tazeledik elhamdulillah, Arafata ziyaret için gittiğimizde babam Umreye niyet etmemizi söyledi orada bize hac makamını cem-ül cem-i yaşattı elhamdulillah.

Birgün yatsı namazı için Kâ'be'ye gidiyorduk vakit olduğu halde nüket annem (diğer kimseler gibi) yolda namaza durun dedi, içimden yetişebilirdik dedim. O anda sizin için her yeri mescit kıldım Âyeti gönlüme geldi, bâtını ise bizim her an namazda olmamız gerektiği idi.

ilk gidişim olmadığı halde birçok ilkleri yaşıyordum, terzi babam Umre için bizi Ayşe validemizin mescidine götürdü, niyet edip döndükten sonra tavafımızı yaptık sayı en altta yapalım dedi alt kata indik 2 ci turda annem hastalandı kalan 5 kişi sa'ya devam ettik, biz say yaparken akşam ezanı okundu, herkez namaza durdu biz devam ettik, ama nasıl insanların önlerinden geçmeyelim diye zik zak çizer gibi sayı tamamladık ama gönlüm bunun hikmeti nedir diye terzi babama sordum, babamda biz zaten sa'ya namazdayız dedi ve bizim hiçbirşeye kayıtlı kalmamamız gerektiğini söyledi. O zaman anladım ki bizdeki bazı şartlanmaları kırmış ve bize daimi salâtı vermiş idi.

Kâ'be ALLAHIN zatının tecelli ettiği sıfatlarının esmalarının ve fiillerinin en yoğun yaşandığı yer her nereye dönersen dön onun vechini görürsün 'Ayetini yaşıyorsun, bu âlemde ALLAH tan başka hiçbir şeyin olmadığı kelime-i tevhidin zât-î zuhur yeri tavafa başlangıç vahidiyetinden ehadiyetine zuhuru gibi tavafın bitişi Ehadiyyetinden Vahidiyyetine zuhuru gibi.

İbrahim makamı nefsin safiye ye ulaşip ruhuna varışı gibi.

Hacerülesved ALLAH ın bu âleme bakan gözü gibi, şu anda ezanı Muhammed-î okunuyor **"ALLAH ım şu an ve her an sen kendi kendine şahitsin."**

*KÂ'BE'DE ZUHURAT: İçimdeki organlarım erimiş vücudum yok gibi ama yuvarlak birşeye benziyor, bilincim var ama konuşamıyorum, dünyaya ait hiçbir bilgi yok sadece varlığımın Hakk olduğunu biliyorum. Bu şekilde tavaf ediyorum, tavaf ederken Kâ'be'nin etrafını ve insânların üzerini yağmur yağar gibi suluyorum. Ben insânları görüyorum duyuyorum ama onlar beni görmüyorlar. **Bu esnada Kâ'be'ye zâtın nerde, neden konuşmuyorsun? diye soruyorum. O anda Kâ'be terzi babamın sûretine girdi bak konuşuyorum dedi. "O zaman ben kimim" dedim "sen yoksun ben sen'im, sen'de ben" dedi.***

Gidişi, yaşantısı,yapılanlar la ve dönüşüyle mükemmel olan bu Umre için çok teşekkür eder ellerinizden öperim.

F..... S..... Ü..... Ö.....

From: terzibaba13@hotmail.com

To: m&..._@hotmail.com

Subject: RE: S..... nin Umre Anilari

Date: Thu, 31 May 2012 12:14:51 +0300

Hayırlı günler S..... M..... hanım kızım yazınız oldukça güzel olmuş, bizleri duygulandırdı, yazınızın alt satırlarına sizin ağzınızdan küçük bir ilâve yaptım umarım beğenirsiniz. Herkeze selâmlar Nüket annenizin de selâmları vardır, hoşça kalın Efendi Babanız.

From: m&..._@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: S..... nin Umre Anıları
Date: Tue, 29 May 2012 20:50:51 +0000

7 Nisan 2012 Umre Yolculuğumuz Başlıyor. Hayatımın en büyük deneyimini yaşayacağım, en güzel günlerin başlangıcı.

Nihayet yolculuk günü geldi. Havaalanına gidip, Efendi babamızı ve Nüket annemizi görünce tamam dedim. Bu iş gerçekleşiyor.

Efendi Babam bizi görünce heyecanımızı fark etmiş olmalı ki; bizi selâmlarken gülümsüyordu. Çünkü biz de Umre kıyafetleri içinde bayramlıklarını giymiş çocuklar gibiydik. Çevrede ilk defa gördüğümüz grup arkadaşlarımız vardı. Onlar da değişik illerden gelmişlerdi.

Aynı heyecan onlarda da vardı tabi. Çoğu İzmir den gelmişti. Yeni arkadaşlarımızın olacağı düşüncesi de heyecanımızı artırıyordu. Uçağımız rotarlı da olsa kazasız belâsız Medine ye indik. Eşyalarımızı otel odsına yerleştirip, abdestlerimizi aldık ve Peygamber Efendimizin Mescid ini ziyarete gittik. Tabi ki heyecanımız doruktaydı. Yeni bir şehir, değişik kültürde insanlar görüyorduk. Ama bizi ilgilendirmiyordu. Hedefimiz bir an önce Peygamber Efendimizin huzuruna çıkmaktı. Tur rehber Murat adlı genç ile tanıştık. Mescid-i Nebevi de bize bilgi veren kişi faklıydı. Daha deneyimli ve bilgilydi sanırım.

Özel yetişmiş. Yeşil Türbenin olduğu yerdeki cami muhteşemdi. Son gerece geniş bir alana yayılmıştı Hele güneşten korunmak için avlu üzerine yapılmış şemsiyeler olağanüstü bir guzellik katıyorlardı ortama. Medine insana huzur veren farklı bir özelliğe sahipti. Kendimi hep huzur içinde hissettim

Rehber bilgilendirmeleri yaptıktan sonra erkekleri Peygamber Efendimizi ziyarete götürdü hanımlar her saat gidemiycekleri için, ve o saat bize kapalı olduğundan, boynu bükük kalbi kırık camiye gidip namazlarımızı kıldık. Otele döndük. Ertesi gün, önceden deneyimli arkadaşların rehberliğinde cennet bahçesine ulaşabildik. Orada namazlarımızı kıldık. Daha sonra Ke..... adlı arkadaşımız bize Hakikat-i Muhammediye namazını kıldırdı. Daha sonra kendimde bağımsız olarak oraya gidip namazlarımı kıldım. Peygamber Efendimizi, Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer'î iziyeret edip, Yeşil halida (cennet bahçesi) kılabilmişim kadar namaz kıldım.

Daha sonra tur rehberi eşliğinde Mescid-i Kibleteyn (çift kibleli mescit) i gördük ve orada namaz kıldık. Birinci kible Kudüs, ikinci kible Kâ'be'ye bakıyor. Peygamber efendimiz önceleri birinciyi kullanmış. Daha sonra yeni bir Âyetin gelişyle şimdiki kible olan Kâ'be'ye yönelerek namaz kılmaya başlamış. Böylece kible yönü kâ'be olmuş. Peygamberlerin makamları da aynı şekilde

Kâ'be'ye taşınmış.

Uhut, Hendek savaşlarının yapıldığı yerleri gördük. Savaşlarda yaşananları dinledik. Beni en çok etkileyen Allah'ın Aslanı lâkaplı Hz. Hamza'nın şehit olduğu ve yattığı yerin belirtilmiş olması ve upuzun gösterilmiş olmasıydı. Zâten tur rehberleri savaşları anlatırken adeta yaşıyor ve yaşatıyorlardı.

Bizler de zaman tüneline olayları yaşıyorcasına acılı ve hüzünlüydük.

Medine de Almanya dan gelmiş Leylâ adlı bir hanımla tanıştım. Terzi babam ilgilenmemizi istemişti. Yüzünü ve sıcaklığını hiç unutamayacağım. Son derece sıcak, huzur veren bir arkadaşa sahip oldum kısa süreli de olsa. İnşallah tekrar karşılaşmak nasip olur. Onu çok sevdim.

İkinci günden sonra gusül abdestlerimizi aldık. İhramlarımızı giydik. Mekke ye doğru yola çıktık Yolda mola verip bir camide Umre niyeti ile namaz kıldık.

Altı saatlik yol nasıl geçti bilmiyorum. Tekbirler İlâh-îler dualarla Terzi babam bizi tam motive ediyordu. Bu dafa da Kâ'be'yi görme heyecanını yaşamaya başlamıştık. Biz yola çıktıktan az sonra yağmur başladı. Sanki Allah ın rahmeti de bizimleydi. Hele mola verdiğimiz bir yerde yağmurdan kaçışırken üstümüz hep çamur oldu.

Nihayet yatsı vakti Mekke ye ulaştık. Otele gidip abdest tazeledik ve kâ'be'nin yolunu tuttuk. Kâ'be otelimize yürüme mesafesindeydi. Terzi babam önde biz arkada heyecan içinde Kâ'be'ye geldik. **"Kâ'be'yi ilk gördüğünüzde ne dilerseniz olur"** diyorlardı ben de birşeyler diledim tabi. Ama heyecandan ne dilediğimi hatırlayamıyorum. İnşallah dilim sürçüpte yanlış birşeyler dememişimdir. Oğlum da **"Kâ'be yi görünce heyecandan ayakkabılarını fırlatmış."** Anlatılmaz bir heyecan, muhteşem bir duygu. Başka şeyleri düşünmen imkânsız orada.

Kâ'be yi görünce Terzi babam elini kaldırıp, Bismillâhi Allah'ü Ekber deyip selâm verdi biz de tekrarladık. Daha sonra bu şekilde defalarca selâm verdik. Her seferinde aynı heyecanı yaşadım. Düşündükçe de yaşıyorum. Aynı selâmı bir de Hacer-ul Esved e karşı geldiğimizde yapıyorduk. Bu selâmla ilk şavt başlıyordu.

Tavaf yedi şavttan oluşuyordu. Terzi babam tavaf esnasında okunması gereken duaları okuyor biz de arkadan tekrar ediyorduk. 7. şavttan sonra İbrâhîm makamının arkasında iki rek'at tavaf namazı kılıp, Safa ile Merve arasında Say yapmaya gittik. Orada da Safa dan her seferinde Kâ'be'yi selâmlayıp say yapmaya başlıyorduk. Safa dan Merve ye, Merve den Safa ya herbir erişim bir say oluyordu Orada da Terzi babamızı takip ettik onun okuduklarını tekrar ediyorduk.

7. saydan sonra Merve de saçlarımız ucundan kesildi böylece Umremiz tamamlanmış oldu. İlk Umremizi yaptık heyecan dorukta tabii. Yorgunluğumuzun farkında bile değiliz. Saçları kesecek kişinin önceden Umresini yapmış saçı kesilmiş kişi olması gerekiyordu. Artık rahatlamıştık. Uzun zaman beklediğimiz heyecanlı anların ilkinin Allah'a şükürler olsun sağlıklı

ve huzurla tamamlamıştık.

Otele döndük ve çok kısa süren bir uyku çektik. İnsan hiç uyumak istemiyor Çünkü sürekli Kâ'be de olmak orada ibadet etmek arzusu var. Çok şükür Allahıma ki orada olduğum süre içinde sürekli Kâ'be'ye gidip ibadet yaptım. Yani şeytan benimle oğraşmadı. Veya gücü yetmedi, diyelim.

Allah isterse kısmet olmasına hiç bir sey mani olamaz. Ayrıca Terzi babamın verdiği notlardan faydalanarak İnsân-ı Kâmil namazı kıldım. Hem de birkaç defa. İnşallah hatasız olmuştur. Her sabah, galiba bu gün başaramıyacağım ayaklarım çok ağrıyor diyordum. Sonra pes etmek yok deyip yola koyuluyordum. Ağrıyı sızıyı unutup aslanlar gibi tavaflarımı yapıp namazlarımı kılıp dönüyordum. Allah ın mucizesi diyordum o anda sahip olduğum güce. Yemek saatlerinde Terzi babam ve Nüket anne ile aynı ortamda olmak bizim için ayrı bir mutluluktan tabi. Arada toplantılarımız da oluyordu tabi.

Sohbetlerin tadıda ayrı güzelliği tabi. Ne demek hergün Terzi babamla bir arada. Ve ilminden faydalanma imkânı. Terzi babama ve Nüket anneye duyduğum muhabbet iyice artmıştı. Sanki artık ikisi de kanım canımdı. Nitekim artık öyle. Aynı zamanda enerji kaynaklarım. Onları tanıma, onlarla tanışma şerefine ulaştığım için bahtiyarım. Bunun için Allah'a şükrediyorum. Oğlum Ce..'e de teşekkürler ediyorum bizi tanıştıran sonra da böyle güzellikleri yaşamamıza sebep olduğu için. Allah razı olsun. İnşallah, Allah'ım Terzi babama ve bize sağlıklı ve yetecek kadar ömür verir de onun ilminden istifade ederiz yeterince. İrfan Mektebinde sağlıklı okumayı nasip eder inşallah Allah'ım.

Mekke de Sevr mağarasının olduğu dağın eteğine gittik. Peygamberimiz Mekke den Medine ye göç ederken orada kalmış. Hacıların Arafata çıkarken kaldıkları çadırları gördük manzara muhteşemdi. Arafat'a çıkıp dualar ettik. Terzi babamla ilk defa orada resim çektirdik. Rivayete göre Arafat, Âdem ve Havva'nın cennetten çıktuktan sonra ilk kavuştukları yer. Onların anısına oraya dikilmiş bir de anıt taş var.

Daha sonra Hudeybiye antlaşmasının yapıldığı yere gittik. Orada el ele tutuşup enerji halkası oluşturduk. Terzi babamın elinden enerji almışız'dır inşallah. Peygamberimiz Umre niyetikle gelince orada kalmış. Oradan bir deve çiftliğine gidip yavru develerin anneleriyle sevimli beraberliklerini izledik. Taze sağılan deve sütünden içtik. Bana son derece lezzetli geldi. Gidecek olanlara öneririm. O gün bir Umre daha yaptık. Ben toplamda altı kez umre yaptım. Hemen her yakınım için de tavaf yapmaya çalıştım. Allah kabul etmiştir İnşallah. Diğer zamanlarda Umre yapmak için 8-10 km k'a'be'den uzak mikat bölgesi denilen yerde Ayşe camisine gidip Umre ye niyet ediyorduk. Son gece de veda tavafı yaptık. Ardından Terzi babam ve Nüket annemle sohbet ettik. ***Allah razı olsun onları çok yorduk ama hiç şikâyet etmediler. Tam bir anne ve baba tavrı, hattâ daha ileri.***

Nihayet yolculuk zamanı geldi. Hem yaşadıklarımızın mutluluğu ve heyecanı vardı, hem de ayrılığın hüznü. ***Hem Kâ'be den hem de anne ve babamızdan ayrılıyorduk. Onlar ev sahibi gibiydiler.*** Bizi uğurlamadan

odalarına gitmediler.

Orada yaşadığım mutluluklardan biriside bana "sâcide" (secde edici) yani abdiyyet isminin verilmesiydi.

Dönüş dâima hüznüldür o nedenle teferruatı hatırlamıyorum. Sadece Rotar nedeniyle havaalanında uzun süre kalışımız ve 15 gün boyunca hiç eksikliğini duymadığım ama şimdi de gözlerimi açamadığım uyuma isteği. Sonunda uçak kalktı ve başa döndük. Kalbimiz gönlümüz orada kaldı. Sadece bedenimiz döndü. Şimdiden **(2013)** haziranı'nı iple çekiyorum. **İnşallah tekrar gidip aynı güzellikleri yaşamak nasip olur. Terzi babamın önderliğinde Nüket annemin eşliğinde İnşallah.** Bu seyahatte emeği geçen herkese şükranlarımı sunuyorum. Allah razı olsun.

Ma.....-Sa..... De.....:

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ni.....de.....@gmail.com
Subject: RE: Nisan 2011 Umre Anilari
Date: Sat, 16 Jun 2012 12:42:35 +0300

Hayırlı günler hayırlı kandiller Ni..... bey kardeşim. Yazınız güzel olmuş ellerinize dilinize sağlık dosyaya onuda aktaracağım, Cenâb-ı Hakk tekrarını nasib eder İnşallah. Seyahatten henüz dönemediğimiz için mailleri cevaplamak biraz gecikiyor. Herkeze selâmlar hoşça kalın. Efendi babanız.

Date: Sun, 10 Jun 2012 22:27:24 +0300
Subject: Nisan 2011 Umre Anilari
From: ni.....de.....@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Saygıdeğer Efendim,

Umre anılarımı sizinle paylaşmak üzere yazıyorum. Bu vesile ile size ve değerli eşinize de hayırlı günler diler, selâm ve saygılarımı sunarım.

Kutsal topraklara gidenler, oraları anlatmanın zor olduğunu söylerlerdi. Gerçekten de öyleymiş. Allahıma bana o güzellikleri yaşattığı için şükürler ediyorum. Bu guzellikleri, sayesinde doyasıya yaşadığımız Terzi Babamıza da sonsuz teşekkürler ediyorum.

Kutsal topraklara gitmemiz kesinleşince içimi inanılmaz bir heyecan kapladı. 7 Nisan günü heyecanla uyandım. Grubumuzla buluşmak üzere havaalanına gittik. Terzi babanın rehberliğinde uçağa bindik. Uçak korkum olmasına rağmen o an hiç korku duymadım. Üç saatlik bir uçuş sonunda Medine ye ulaştık. Tur rehberleri bizi otele götürdüler. Abdest tazeleyip Peygamber Efendimizin Makamını ziyarete gittik. Yeşil kubbenin önünde bilgiler verildi. Mescide gidip namaz kıldık. Sonra otele geri döndük.

Ertesi günü tekrar yeşil kubbeli mescid'e gidip Peygamber efendimizi ziyaret ettik. Daha sonra Uhut ve Hendek Savaşlarının yapıldığı yerleri ziyaret ettik. Oralarda çok duygulu anlar yaşadık. Namazlarımızı eda ettikten sonra

otelimize geri döndük. Böylece Medine ziyaretimiz sona erdi.

Otelde ihrama girerek yola çıktık. Yolda Bir camide iki rekat namaz kıldık. Umre için niyetlendik. Mekke ye doğru yola koyulduk. İlâhilerle dualarla yola devam ettik. Mekke ye ulaşınca otelde tekrar abdest tazeledik. Beytullah' a doğru yola çıktık. Beytullahı ilk görünce en samimi duygularıyla dua ettim. Tavaf için sağ omuz açık kalacak şekilde ihramımızı düzelttik. Sonra tavafa başladık. Tavaf tamamlandıktan sonra İbrâhîm makamının arkasında, Terzi babanın rehberliğinde iki rek'at namaz kıldık.

Daha sonra Safa ile Merve arasında Yine Terzi babanın rehberliğinde Yedi kez say yaptık. Say bittiğinde saçlarımız kesildi. Böylece Umre'yi tamamlamış olduk.

Ertesi gün sabah namazı için Kâ'be'ye koştum. Eşimle birlikte büyük bir çaba sarf ederek Hacer ul Esved e elimizi sürdük. Günlerimiz kâ'be'de ibadet ederek geçti. Vakit namazlarının dışında bol, bol kaza namazları kılarak borçlarımızı ödemeye çalıştık.

Akşamları Terzi Babamızla sohbetler yapmamız ruhumuza ayrı bir güzellik katmıştı. Nihayet istemediğimiz ayrılık günü geldi çattı. Eşyalarımız aşağıya indirilirken Bizi yolcu etmeye gelen Terzi Baba ve eşleri Nüket Hanımefendi çok üzgündüler.

Allah bu birlikteliği daim eder İnşallah. Onları tanıdıktan sonra yaşantım ve dünya görüşüm çok değişti. şimdiden sohbetleri dört gözle bekliyorum. Terzi babamıza, Nüket annemize ve tüm grup arkadaşlarımıza güzel katkılarından dolayı teşekkürler ediyor, saygılar sunuyorum.

Ni..... De.....

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ke.....epst@hotmail.com
Subject: RE: UMRE 2012
Date: Sun, 1 Jul 2012 16:10:21 +0300

Hayırlı günler ke....., El..... ca.... kızım. Dosyanı okumaya ve cevaplamaya ancak vakit bulabildim oldukça iyi olmuş ifadelerin güzel epey yol aldığını gösteriyor. Cenâb-ı hakk feyizlerini arttırsın İnşallah. Senin yazın son gelen yazı idi belki daha da gelebilir. dosyayı kapatmadan gelirlerse onlarıda ilâve ederim. Seyahatlerden döndük bende Umre dosyasını düzenlemeye çalışıyorum bitince herkeze bayrama doğru, bayram dediyesi olarak göndereceğim. Hü..... sana çocuklara selâmlar Nüket anneninin de selâmları vardır. Hoşça kal Terzi Baban.

From: ke.....epst@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: UMRE 2012
Date: Sat, 30 Jun 2012 03:29:34 +0000

Hayırlı günler babacım, elimde olmayan sebeplerden dolayı bu dosyayı göndermek bu zamana kadar uzadı. Son anda yetişebildim inşallah. Bunları yazarken sanki tekrar umreye gitmiş gibi oldum. Hakikaten çok meşâkatli bir yolculukmuş. Sizleri çok yorduk ama bizlerin gitmesine vesile oldunuz, hakkınızı helâl ediniz. Anneme çok selâm ederim, ellerinizden öperim. Ayrıca Hü.....in'in de selâmları vardır. Kızınız El... Ca... Ra... Ardıç

UMRE 2012 (KE....) in hatıraları.

Bugün 07.04.2012

Saat 08:41

35 RDF 63 Plâkalı araçla ve Hü.....in isminin uçağa bininceye kadar olan refâkatiyle, ef'al âleminden zâta yolculuğum başlıyor. İki kişi başlayıp tek devam edilen bu yolculuğun her ânını idrakli geçirebilenlerden olurum inşallah!..

Yola çıktığım andan itibaren gördüğüm her yazı ve rakkamı, belki daha sonra idrak ettirilir düşüncesi ile not almaya çalıştım. Gönlüme gelenleri ve yaşadıklarımı da yazmaya gayret ettim. Bu yolculuk, aslında bizim için ilmel yakînden başlayıp, aynel yakînde devam eden ve hakkal yakîne vardır bir seyrü sülûktü. Bu yazıda bana, kendi seyrü sülûğum gösteriliyordu. Bu yazıda yazılanlar o andaki duygu ve düşüncelerdir. Bu yüzden hiç değiştirmeden yazdım. Yanlış düşüncelere girmiş olmaktan Cenâb-ı Hakka sığınırım.

Eveett... Hadi bakalım iyi seyirler...

07.04.2012 Cumartesi

Yolculuğumuz THY İzmir-İstanbul saat (10/00) uçağı ile başlıyordu. Koltuk numaram 8/B ancak yanımdaki yolcular beni 8/A ya oturtular. İzmir-İstanbul giriş kapı numarası **256**'dır. Yolculuğun ikinci etabı İstanbul-Medine saat (15/30) uçağı idi. Ancak yaklaşık 1,5 saatlik bir rötarla yolculuğumuz (16/50)'de başladı. İstanbul-Medine giriş kapı numarası **219**'dur. (19/30)'da Medine havaalanına vardık. O gece Medine'de "**Al Haram Hotel**" yani Türkçesi "**Harem Oteli**"nde kaldık. Şa..... ve Ay..... kardeşlerimle beraber biz üç kişi **1314** numaralı odada kaldık. Aslında bu oda babamlara verilmişti ancak o bu odayı bize verdi.

08.04.2012 Pazar

Dün biz Mescid-i Nebevi'ye gelene kadar hanımlara ziyaret kapanmıştı. Biz de bugün gruptaki kardeşlerimizle, peygamberimizi ziyaret etmek için toplandık. Büyük bir uğraştan sonra cennet bahçesine girebildik ve kılabildiğimiz kadar namaz kıldık. Ayrıca kardeşlerimizle Eshab-ı Suffanın yerine gidip orada 20 rek'atlık hakikat-i Muhammedi namazını kıldık. Daha sonra tur rehberimiz Murad ile birlikte çevre gezisi yaptık.

İzmir'den yola çıkarken uçak giriş kapı numaramızın 256 olduğunu söylemiştim. Bu da Hakikat-i Muhammedi yolculuğuna çıktığımızı işaret ediyordu inşallah. Ancak Hakikat-i Muhammediye'ye varmak tek başına

olmaz, kendine ulaştıracak yine kendinden bir rehber gerekirdi. Bunun işareti de İstanbul'dan Medine'ye kalkan uçağın giriş kapı numarası olan 219'dur. 19 sayısı insân-ı kâmilin şifresidir. Yani kendinden kendini yansıtan bir rehberdir. Kapı numarasındaki bu 19 sayısı bize, yolculuğumuzdaki rehberimizin bir insan-ı kâmil olduğunu gösteriyor. 2 sayısı ise zâhir ve bâtını gösteriyor. Yani İstanbul medeniyetin zâhiri, Medine ise bâtını olduğunu gösteriyor. Yani bir insan-ı kâmil olan Efendi Baba'm ile zâhirden bâtına yolculuğa çıktığımızı gösteriyordu.

İlk satırda 256 sayısının hakikat-i muhammediye'ye yolculuk olduğunu söylemiştim. O halde zâhirden bâtına doğru çıkılan bu yolculuk, bir insan-ı kâmil olan Efendi Baba'mın rehberliğinde hakikat-i muhammediye'ye yolculuktur. Kaldığımız otele gelince al-haram yani harem otel. Hareme kimler alınır? Haremden olanlar yani haram olmayanlar. Harem sultanın ailesinin ve evinin bulunduğu yerdir. Burada sadece aileden olanlar bulunur, dışarıdan girmek yasaktır. Allah'a hamdolsun ki, bizleri kendini yansıtan bir insan-ı kâmilin haremine vermiş. Şükründen âcizim. Medine'de otel oda numaram 1314 idi. Bu da 13'cü mertebenin kendi içindeki hakikat-i Muhammedi nurudur.

09.04.2012 Pazartesi

Saat 14.00 'de Medine'den Mekke'ye yolculuk başladı. Bâtını olarak da risâletten ulûhiyete seyr başladı. İlk mîkat mahalli Medine'den 7-8 km sonra Zülhuleyfe oldu. Orada namazlarımızı kılıp umre niyeti ile ihrama girdik. Zikirler, dualar, İlâh-îler ve tekbirlerle birlikte, coşku yüklü bir şekilde yolculuğumuz devam ediyordu. Hava da bizim coşkumuza katıldı ve gökten boşalırçasına yağmur başladı. Bir ara göz gözü görmüyor ve dolu yağıyordu. Bu arada bizim gruba tahsis edilen otobüste, bir yabancı olduğunu fark ettik. Genç bir karı koca idiler. Önceleri önemli değil dedikse de sonra bu kişiler rahatsızlıklarını dile getirmeye başladılar, İlâh-îlerden ve bizlerin seslerinden rahatsız oldular. En son olarak da namaz vaktinin geçtiğini ve durulması gerektiğini yüksek bir sesle dile getirdiler. Bunun üzerine Efendi Babam da namaz için mola verdirdi. Aslında bu iyiye işaret diye düşündüm bir an. Çünkü bir yerde zıtlar varsa o iş yolundadır der Efendi Babam. O zaman dışarıda yağmur, içeride zıt görünen misafir otobüsümüzü bereket sarmıştı.

Mekke'ye girdiğimiz zaman saat 20:12 ve yatsı ezanı okunuyordu. Yatsı ezanı ile birden, peygamberimizi ziyaretten hakikati muhammediye'ye giriş diye düşündüm. Mekke'deki otelimizin ismi Elâf Meşâir Otel ve oda numaramız 111 idi!.. Eşyalarımızı odalarımıza çıkarttık, yemek yedik ve abdest tazeleyip hep birlikte Kâbe-i Şerife gittik. Tam bir okul çocukları gibiydik. Herkes ihramını giymiş, Efendi Babam önde bizler arkasında heyecan içinde bayram yerine gider gibiydik.

10.04.2012 Salı

Bugün tansiyonum sıcaktan biraz etkilendiği için, ikinci namazını odada kılmaya karar vermiştim. Namazı kılariken birden yakaza haline geçmişim. **"Bir anda uzun bir zaman dilimini yaşamıştım sanki. Kendimi bir tabutun içinde ölmüş olarak yattığımı görüyorum. Umreye gelen terzi baba grubundaki gençlerin, ihramlı bir şekilde tabutumu taşıdığını**

görüyorum.” Ama nereden ve nasıl gördüğümü bilmiyorum. Sanki bunlar yaşanmamış gibi bir anda kendime gelip, namaza devam ediyorum.

11.04.2012 Çarşamba

Bugün sabah, Umre yapmak için mîkat mahalli Hudeybiye'ye gidilecek ve orada biat edilecekti. Grubumuzda Umreye ilk defa gelen efendi babamın gelini Simge de vardı. Ben babamla 2010 yılında umre yapmış ve biat etmişim. Bu yüzden Hudeybiye'ye Simge'yi gönderdik ve ben de halası olarak annemle birlikte otelde çocuklarla kaldım. Allah gidenlerin biatlarını kabul etsin inşallah. Erken gidildiği için öğlen olmadan Hudeybiye'den dönülmüştü.

Bugün ikinci namazını kılmak için Beytullah'a gittim. Namazın ardından içimden dua etme isteği geldi. Başladım yarı sesli bir şekilde Allah ile konuşmaya:

-Allah'ım sana ait kötü bir fiil yok, aslında kötü diye bir şey yok. Kötü diye isimlendirdiklerim benim nefsimdendir. Kötü diye isimlendirdiklerim aslında kendindeki "Mudil" esmasının kemâlini yaşıyorlar. Onlar sözlerinde Hakka sâdık, âyân-ı sabitesi Mudil ise o da onu yaşıyor. Aslında karşımdaki kişinin sayıp sövmesi, hoş ve uygun olmayan cümleler kurması onun âyân-ı sabitesinin kemalinde olduğunu gösteriyor. Ancak ben de onu idrak edecek ilim olmayınca o kemalli gelen esmaya eşim, oğlum, anam, babam gibi değişik isimler takıyorum.

Allah'ım bana bu esmayı taşıyan kişinin halini hoş gösterecek, onun esmasını tanıyacak ve o esmanın Hakkın esması olduğunu bilecek idrak nasip eyle. İdrâkımı aç, ilmimi artır. Birden kendime geldim. Meğer gözlerimi kapatmışım ve Kâbe'ye karşı ağlayarak dua ediyormuşum. Allah açılan ellerimizi boş çevirmesin, dualarımızı kabul etsin.

12.04.2012 Perşembe

Sabah namazından sonra tavafa kalıyordum, birkaç tavaf yapıp otele dönüyordum. Otelimiz Kâbe'ye çok yakındı. Bu yüzden devamlı gidip gelebiliyorduk. Otele gelirken aklıma takılan bir şey oldu. Ben de hemen odamıza çıkıp yanımda getirdiğim kitap ve sözlükleri araştırdım. Aklıma takılan **"UMRE"** idi. Bâtın olarak Hacc ve Umre arasındaki fark nedir? Umrenin yazılışına baktım (ayn+mim+ra+te). Aynı harflerle Ömer ve Ömür kelimeleri de yazılıyor. O zaman Umre ömür, hayat demek miydi? Sonra düşüncemi Efendi Babama söyledim, o da umre hayattır, yaşamdır dedi. Aradaki farkı da şöyle açıkladı:

**Hacc; hakikat-i İlâh-iyye de cemâlullahı seyr,
Umre; hakikat-i muhammediyye de cemâlullahı seyrdir.
Hac kelimesi ha ve 2 tane de cim ile yazılıyor.
Ha; hakikat-i İlâh-î,
1. Cim; Cemâli İlâh-î,
2. Cim; Cemâli beşer.**

Bugün saat 14:00 gibi çevre gezisine çıktık. Sevr, Mina ve Arafat'a gittik. Arafata çıktık duamızı yaptık, fotoğraflar çekildik ve aşağıya indik. Bir kardeşimizin yarım kalmış bir Umresi vardı ve babam o kardeşimiz ile birlikte

niyetlenip Umre yapmamı söyledi. Hemen arabada namaz kılıp Umreye niyetlendik. Bizimle birlikte birkaç kardeşimiz daha niyetlendi. Arafat, nefsi kül ile akli külün buluştuğu nokta. Arafat, vahdet, ulûhiyet noktasıdır. Şimdiye kadar buradan Umre yapıldığını duymamıştım. Acaba buradan Umre yapmamızın hikmeti nedir?

13.04.2012 Cuma

Cumamız mübarek olsun. Bugün sabah kahvaltıdan sonra Kâbe'ye gittim ve 1 tavaf yaptım. Sonra bir kenara çekilip Kur'an-ı Kerîm okudum. İkinci namazını Kâbe'de kıldıktan sonra yine 2 tavaf yaptım. Otelin yakın olmasının verdiği rahatlıkla gece 12' den sonra gidip 4 tavaf daha yaptım. İyi, güzel, hoş Allah mübarek etsin. Ama bu kadar tavaf neden? Demeye başladım kendime. Nedir bu tavafın bâtını? Bu kadar herkese tavaf yapmam bana ne getirir? Ya da bu kadar tavaf yapılır mı? Tavaf kelimesini kendime döndürürsem nedir? Bu sorular ardı ardına aklıma düşüyor ve ben cevapsız kalıyordum. Bu biraz dursun bakalım, Cenâb-ı Allah cevap verecektir dedim. Bu arada bunları düşünürken bir yandan da Kâbe'yi seyrediyordum, akabinde gönlüme birkaç satır bir şey düştü.

1.

Ehli irfan olmak idi gayem,
Sanırdım ki bu beden, benem
İdrak edince yaşanan bütün olayları,
Ne ben kaldım, ne de bütün âlem.

2.

Bir siyah örtüdür, durur karşımda
Sanırlar ki dört duvar kapkara.
Bilmezler ki, zat mertebesi vardır orada
İdrakli bakanlardan oluruz inşallah.

İstiyorum geniş tefekkür, bol idrak,
Elimde sadece bunlar kalacak,
Seyreyle bakalım Kâbe'yi neler olacak
Allah'ım kulağıma neler fısıldayacak.

14.04.2012 Cumartesi

Bugün hâlâ dünkü sorular aklımda, bir yandan düşünüyorum, bir yandan da kitapları karıştırıyorum. Birden Allah aradığım cevapları verdi, hem de Efendi Babam kanalı ile verdi. Daha önce de vermiş ama ben görememişim. Efendi Babamın Kelime-i Tevhid kitabının 245. sayfasındaki **"Nedir Dediler"** adlı şiirinden cevapların hepsi tek tek gelmişti. Efendi Babam şiirinde **"tavaf yerim efal âlemimdir"** diyor. O halde zâta ulaşmak için efal âleminden yukarıya bir yol izlemem lâzım. Bu yolda nefis mertebelerini geçip, kendimdeki beşeri sıfatları hakkın İlâh-î sıfatlarına çevirmem gerekir. 7 sıfat-ı subûti ve nefis mertebelerini geçerek zâta yolculuk başlıyor. Artık dualarım da değişti.

"ALLAH'IM TEFEKÜRÜMÜ ARTTIR VE İDRÂKİMİ AÇ."

15.04.2012 Pazar

Dün gece 8 günlük gelen kardeşlerimiz gece saat 01:00 'de yola çıktı ve 06:00 uçağı ile de İstanbul'a dönüyorlar. Dönüş yoluna çıkmadan evvel Efendi Babam, Nüket annem, Cem, Simge ve çocuklarla birlikte veda tavafı yaptık. Tavaf yaparken çocukları ve torunları ile birlikte olmak, sanki Efendi Babamın ve Nüket annemin yüzüne ayrı bir huzur vermişti, hep gülüyorlardı. Yatsıdan sonra kardeşlerimizi yolcu edene kadar hep Efendi Babam ve Nüket annem ile birlikteydim. Ayrıldığıımız zaman saat gece 01:00 i geçiyordu. O dakikadan itibaren sanki iki zaman diliminde birlikte yaşıyorum. Şu anda sabah saat 11:20, kahvaltımı ettim ve odama çıkıp kelime-i tevhid kitabını okuyorum. Bir yandan da kitabın sesli sohbetini dinliyorum. Gece odama çıkınca yine onu dinleyerek uyuyakalmışım. Gündüz olmasına rağmen gözümü açamıyorum. Bir açıyorum odadayım, bir bakıyorum bir başka yerdeyim sanki. Ama kendimi bir türlü toparlayamıyorum ve ne olduğunu da anlayamıyorum. Sanki bir ayağım bir yerde diğer ayağım başka yerde gidiyorum. Çok acayip bir hal içerisindeyim.

Bugün ikinci namazından sonra Efendi Babam ve Nüket annem ile birlikte toplam 10 kişi Umre yapmak için Aişe vâlidemizin mescidine gittik. Gittiğimiz aracın plakası ne hikmettir ki "59,19" dur. **"Bilindiği gibi (59) Tekirdağın plâsı'dır ve (19) İnsân-ı Kâmil'dir, bindiğimiz vasıtaya bakın."** Namazımızı kılıp, niyetimizi tuttuk. Sonra hep birlikte tavafımızı yaptık ve say etmek için Safa'ya gittik. Say etmeye başladık ancak hikmetini çözemediğim bir olay oldu. İkinci şaftta iken annem rahatsızlandı, ben ve annem oturduk diğer 8 kişi saya devam etti. 10 dakika sonra biz kalktık, ancak diğer 8 kişiden ayrı saya devam ettik. Üçüncü şaftta idik akşam ezanı okundu ve biz annemle olduğumuz yerde namaza durduk. Namazdan sonra bir şaft daha gidebildik. Annemle toplam 4 şaft yapabildik. Beşincide 30 riyale bir araba kiraladık, kullanan gencin adı **Sâlim** idi. 5-6 ve 7. Şaftları Sâlim adlı genç yaptırdı, ben de yanlarında koşmaya çalışıyordum. Toplam 7 şaftın 4'ü annemden, 3'ü ise Allah'ın Sâlim adlı zuhur mahallinden gelmişti. Muhakkak bunun da bir sebebi vardır ama ben bilemiyorum. Cenâb-ı Allah vakti gelince cevabını bildirecektir.

16.04.2012 Pazartesi

Burada ayın kaçıymış, günlerden ne imiş hiç bilmiyor insan, önemi de yok zaten. Bugünün pazartesi olduğunu bir tesadüfle konuşurlarken duydum. Birden içimi bir heyecan kapladı. Çünkü Cuma günü yola çıkacaktık ve birden günlerin bittiğini fark ettim. Ne yapacağımı şaşırılmışım. Tavaf mı yapsam, namaz mı kılsam? Ben bir şey yapamıyorum, tefekkür edemiyorum, fazla tavaf da yapamıyorum zaten... Aman dedim kendime, her şey olduğu kadar ne yapayım.

Cem'ler gittiğinden beri ben anneleri, onlar da beni bırakmıyorlar. Eşim de burada olmadığı için ben her dakikamı onlarla geçiriyorum, onlarla yemek yiyorum, onlarla oturuyorum. Birlikte olmadığım zaman yemek saatini ipe çekiyorum. Nedenini bilmediğim bir şey daha! Onlarla o kadar yakın olmama rağmen, burada birlikte yemek yemek bile heyecan veriyor. Çünkü o masada babamla sohbet ediyorum, babamın ilminden faydalanma imkânım oluyor. Efendi Babama ve Nüket anneme muhabbetim zaten herkesce mâlum, çok fazla. Muhabbetimin burada biraz daha arttığını fark ettim ama nasıl artışsa

bu seviyorum dedirtmiyor. Çünkü ben onları Nüket annem ve Necdet babam olarak sevebilirim. Ama sultanlarım olarak duyduğum muhabbet beni daha derine çekiyor. Ben onlara Allah için muhabbet duyuyorum, sevgi ve muhabbet birbirinden çok farklı oluyor. Onların aslında ne kadar yorgunluk ve zorluklar içerisinde bize ilim vermek istediğini görünce, muhabbetim bir kat daha artıyor. Bu kadar zorluk ve yorgunluğa ancak Allah için katlanılır ve Allah için olanın da ancak, Allah için elinin içi öpülür. Annecim ve babacım hakkınızı helâl edin, bizler için çok yoruluyorsunuz.

Sabah annemleri kahvaltıda göremeyince merak ettim ve öğlen saati telefonla odayı aradım. Annem, babamın da kendisinin de hasta olduğunu ve yattıklarını söyledi. 2010 yılı umresinde de böyle bir durum olmuştu. Oradan biliyorum ki, babamın hastalığı diye bir şey söz konusu değil, dedim birden kendime. Elbette onu taşıyan bedeni biraz etkilenmiş olabilir ancak yorgunluk değil. O halde yine babamın düşüncesinde bir takım şeyler vardı. Bir takım vâridatlar var demek ki bedenini de etkiliyordu.

Herhalde onlarla birlikte olduğum için, o mânâ çemberinin içine girdiğim için, onların bu hali beni de etkiliyor olmalıydı. Çünkü ben de başımı kaldıramıyorum, gözümü açamıyorum ve üzerimde tonlarca yük varmış gibiyim. Arkadaşlarımla iken gözüm biraz açılıyor, yalnız kaldığım zaman ağırlıktan gözümü açamıyorum. Şu anda saat 13:55, odamızda temizlik olduğu için lobideyim ve kelime-i tevhid kitabını okuyorum. Sayfa 247 mertebeler ve şekillerini inceleyip anlamaya çalışıyorum. Uykum olmamasına rağmen göz kapaklarım iyice ağırlaştı. Tam işlevin sembolünü inceliyordum ki, birden şekillerin içine girdim. Nasıl olduğunu kelimelerle anlatmak çok zor ve yine bir anda kendime geldiğim fark ettirildi. Aslında bulunduğum yerin, lobinin ne kadar gürültülü olduğunu fark ettim. Ama ben sanki orada tek başıma imişim gibi sessiz ve sükûnet içinde kitabımı okuyor ve zaman zaman da onunla bütünleşiyordum. Bu yaşadığımı bir daha yaşar mıyım bilemem ama çok farklı şeydi.

16.04.2012 Pazartesi

Bu akşam yatsı namazından sonra sohbet yapmaya karar verdik. Gruptan toplam 12 kişi ile sohbet yapmak niyeti ile Zemzem Tower'in 3. Katına çıktık. Önce birer dondurma yiyelim dedik, ancak bu anda ilginç bir şey oldu. Dondurma yediğimiz yerin ismi **1312** idi. Bunu da masamıza aldığımızdan peçetelerimizden fark ettik. Dondurmalarımızı yedikten sonra fazla gürültü olduğu için, otele dönüp lobide sohbet etmeye karar verdik. Otele geldik ve sohbete başladık. Yarım saat sonra annemle birlikte, soğuk bir içecek olan "miranda" almak için dışarı çıktık. Orada sohbetteki sayımızın 12 olduğunu fark ettik. Ancak nedendir bilmem bunda bir yanlışlık olduğunu düşündüm, herhalde tevhid sohbeti olduğu için böyle düşünmüş olmalıydım. Meyve sularını getirdiğimiz zaman 12 kişinin birinin gittiğini ve 11 kişi kaldığımızı gördük. Ancak 5 dakika geçmemişti ki 2 grup kardeşimiz bize katıldı ve toplam 13 olduk. Artık rahatlamıştım çünkü 13'ü bulmuştuk ve 13 kişi olarak da bu geceki sohbeti bitirdik. Odaya çıktığımız zaman kardeşlerim de, ben de sohbetin etkisiyle sudan çıkmış balık gibiydim.

17.04.2012 Salı

Bugün sabah tam olarak saat 06:31'de annemin telefonuyla uyandım. Hemen kahvaltı için yanına indim. Bir çorba içtikten sonra Kâbe'ye gittik. Önce biraz fotoğraf çekimleri yaptık, sonra da bir tavaf yapıp otelimize döndük. Daha sonra odayı paylaştığım kardeşlerimle saat 09:00 gibi kahvaltıya indik. Kahvaltıdan sonra annemle facebook'a girip "Kâbe'den selâmlar 1" isimli albümle 20 tane fotoğraf yükledik.

İkindiyi otelde kıldıktan sonra, akşam namazı için annemle birlikte Kâbe'ye gittik. Otelimiz yakın olduğu için, namazdan sonra yemeğe otele geldik. Yemekten sonra tekrar yatsı namazı için Kâbe'ye gittik. Yatsı namazı dönüşü Efendi Babam lobide sohbet verecekti. Ancak biz annemle birer dondurma yiyip geldik, biz geldiğimiz zaman herkes toplanmıştı. Biz gelince sohbet başladı. Efendi Babam fususu'l hikemden mukaddimeyi işledi. Daha sonra sorular ve cevaplarıyla devam etti.

Şu anda babamın sohbetini dinliyorum. Ancak bir uyku haline geçiyorum, bir şeyler yaşıyorum ve anında sohbete geri dönüyorum. Hem de hiçbir şey kaçırmadan. Her cümlemin sonunda o cümleyi yaşıyorum sanki. Ve tekrar yeni bir cümleye başlıyorum. Bunu ben fark ediyorum, dışarıya belli etmemeye çalışıyorum ancak herkes uyukladığımı zannediyor. Bu nasıl bir hal, nasıl bir yaşamdır bilemiyorum. Ancak bu defa umrede böyle şeyler olmaya başladı, inşallah Cenâb-ı Allah bunların ne olduğunu bana da idrak ettirir. Sohbetimiz saat 11:30' a kadar devam etti.

18.04.2012 Çarşamba

Bugün sabah 04:30' da sabah namazını kılmak için 5 arkadaş Kâbe'ye gittik. Ancak gidişimiz ihramlı idi. Namaz sonunda 5 bayan olarak Umre yapmak için mîkat mahalli aîşe validemizin mescidine gittik. Niyetimizi yaptık, tavaf ve sayımızı da yaptık. Saat 09:00' da umremizi bitirmiş olarak otelimize döndük, direk kahvaltı salonuna gittik. Annem ve babam da kahvaltıya henüz gelmişlerdi. Ben de onlarla oturdum, yine birlikte kahvaltı ettik. Kahvaltı sonunda babamla sohbet etmeye başladık. Artık biraz olsun sohbet edebiliyordum babamla, bu da beni çok mutlu ediyordu. Konumuz otelin ismiyle ilgili idi. Otelin adı, ne demek istediği, harflerinin anlam ve manaları gibi şeyleri konuşuyorduk. Otelin adı "**elâf meşâir**" di. Elâf, îlâf diye yazılıyordu. Ayrıca ülfet kökünden geliyor. Bu da kureyş sûresinde geçiyordu. Emin ve rahat olmak, alıştırma ve alıştırılma diye geçiyor.

El Meşâir---عاشملا

"Meşâir" kelime anlamı işaretlerdir. Aslında "şiar" kökünden gelmektedir. Şiar, ayırıcı özellik, sembol demektir. Yani bir şeyi başka bir şeyden ayıran, onu diğerlerinden farklı kılan, onun tanınmasına sebep, özellik ve nitelik demektir. Meşâir de bu sembolleri, bu özellik ve nitelikleri kendinde toplandı.

Sondan başa doğru Arapça harflerine de bakarsak;

ر—rahmâniyet

ع—ayn'ler, hakikatler

اشم—müşâhede etmek

لا—hususiyet verir.

O zaman kırık mânâdan bütüne geçerse, rahmâni hakikatlerin müşâhedesinin hususi olanlara verilmesidir diyebiliriz. Başına aldığı îlâf ile de bu hakikatlerin müşâhedeşi burada bize alıştırılıyor diyebilir miyiz?

Ben kahvaltıya Umre dönüşü gelmişim ve üzerimde ihram olarak giydiğim simsiyah bir elbise ve onun takımı bir siyah örtü vardı. Biz babamla sohbet ederken annem birden bana dönerek **"bu halin ne Arabiyya olmuşsun dedi."** Babam da hemen dönüp masanın üzerindeki kâğıt servisleri göstererek **"Arabiyya"** kelimesinin Türkçesini yaz dedi. Aklıma hiçbir şey gelmeden yazdım. Başındaki **"A"** harfi, harfe nidadır onu ayır dedi. **A-rabiya** diye ayırdım. Babam bak ne yazıyor dedi, baktım **"rabiya"** yazıyor dedim. Annem anlasana sana bir isim daha çıktı dedi. Babam daha önceki isimlerime ilave bir de **"rabiya"** ismini verdi. Bu verilen isimlerin hakikatini idrak ederek, Allah kendilerine isimlerimin hakikatiyle evlât olmayı nasip eder inşallah. İsmimi ve mânevi rızkımı da almış olarak saat 10:15 'de kahvaltımıza son verdik ve odamıza çıkıp duş aldık, üstümüzü değiştirdik. Daha sonra saat 11:00 gibi annemle lobide buluştuk. Facebook'a "Kâbe'den Selâmlar 2" isimli albümü koymak için bilgisayarı başına geçtik.

Öğlen namazını otelde kıldık, şu anda saat 15:00 ve ben bu satırları yazıyorum. Bu gece yine lobide sohbet olacaktı. Ancak oda kardeşlerimle aldığımız kararı anneme sunduk ve onun onayını da alarak fikrimizi babama ilettik. Sohbeti bu gece bizim odada yapalım diyorduk, sessiz, sakin ve rahat olarak. Lobi de çok gürültülü idi hiçbir şey duymuyorduk. Babam bizlerin rahatsız olacağımızı düşünerek zor olacağını söyledi ama bize bir zorluğu yoktu. Babam da onay verince, sohbet bu gece bizim odaya taşındı. Hemen odaya çıkıp yatakları kenarı çektik ve kocaman bir oda olmuştu. Sanki bu oda bu görev içindi. Bu arada oda numarasını düşünmeye başladım. "111" bu ne olabilirdi. Kur'an- Kerim'de 111 numaralı sûre Tebbet (Mesed) sûresi idi, herhalde babamın taşıdığı Allah'ın ipine tutunduğumuzu gösteriyor diyordum. Ancak bir de iniş sırasına göre bak denildi sanki içime. Baktım "fetihsûresi"nde idi. Odada yapılacak sohbetler bizde de olacak olan fetihleri de gösteriyordu.

Sohbette toplam 14 kişiydik. 6 erkek ve 8 bayandık. Sohbet konusu yine mukaddime idi ve yaklaşık 23:30 'a kadar sürdü. Bu saatten sonra annem ve babamla birlikte lobiye indik. Bilgisayardan Nihal ile görüştük.

19.04.2012 Perşembe

Bugün sabah saat 06:55' de kahvaltı etmeye indim. Birden dikkatimi bir şey çekti, yemek yediğimiz salonun adı **"Mültezim"** bakalım bu hikmetleri Efendi Babam nasıl açıklayacaktır. Annem ve babamla buluşup birlikte Kâbe'ye fotoğraf çekirmeye gideceğiz. Saat 08:00' de üçümüz Kâbe'ye gittik ve bir çok fotoğraflar çekildik. En son annem, babam ve ben üçümüz bir arada fotoğraf çekilmek için, orada bulunan bir bayandan yardım istedim. Babam hemen bayanın ismini öğren dedi. Yardım eden İran Tahranlı ve **"Ferişte"** isimli bir bayandı. Araştırmalarımda **Ferişte**, gök varlıklarına deniliyordu, ayrıca Hz. Cebrâîl içinde söylendiği yazıyordu.

Annemlerden bir saat sonra ayrıldım. Ayrıldıktan sonra 4 tavaf yaptım ve otele döndüm. Annemle buluşup facebook'a "Kâbe'den Selâmlar 3" albümünü

koyduk. Annem öğle namazından sonra babamla odasına çıktı ve bir saat sonra geldi. Saat 15:00 `e kadar oturduk ve 15:30`da Kâbe`ye ikindi namazına gittik. Namazdan sonra Zemzem tower ve Hilton`a gezmeye gittik. Akşam namazını odada kıldık, daha sonra yemeğe indik. Yemekten sonra yine bizim 111 nolu odamızda sohbet vardı. Oda herkesin hoşuna gitmişti. Namazdan sonra herkesi bekliyorduk.

Bu gece yine sohbet bir başka güzeldi ve son olmanın verdiği bir de hüzün vardı. Bir o kadar da ağır geçmişti Aslında hemen alışmışız odadaki sohbetlere. Bu gecede babam Fususu`l Hikemden Hud Fassını işledi.

20.04.2012 Cuma

Hayırlı Cumalar...

Bu sabah kahvaltıdan sonra biraz dışarıda dolaşım. Saat 10:30 gibi otele döndüm ve aşağıdan annemin odasını aradım. 15-20 dakika sonra cumalarını kutlamak için, onların odasına gittim. Babam da çıkmak için hazırlık yapıyordu. Cumalarını kutladım, önce annemin sonra babamın 3 kere ellerini öptüm. Kendim, Ni..... ve As..... için dedim. Tabii ki babamın elinin içini de her defasında öptüm, babam çıktı. Ben de saat 14:00` e kadar annemle onun odada oturduk. Babam gelince ben hazırlık yapmak üzere odama gittim. İkinci namazını kılmak için Kâbe`ye gittim. Namazı kıldım, 2 tavaf yaptım. Otele dönerken 3 dondurma aldım. Annem, babam ve kendim için aldım. Ancak annemlerin odaya geldiğimde, babamın hasta olduğunu gördüm. Ses olmasın diye, annemi de alıp bizim odaya gittik. Akşam ezanına yakın annem odasına gitti. Yemekte babamla beraberdi. Ben yatsı namazı için Kâbe`ye gittim ve namazdan sonra veda tavafı yaptım. **İnsan-ı kâmil** namazını kıldım, vedalaşıp otele döndüm. Valizlerimizi hazırlayıp, duşumuzu aldıktan sonra lobiye indik. Annem ve babam çoktan inmişler, inene yer gösteriyorlar. Aslında oturacak halleri bile olmamasına rağmen, biz otelden ayrılana kadar bizimle beraber beklediler. Babam hasta idi, annem çok yorgun yine de gecenin bir yarısına kadar, bizleri yolcu etmek için beklediler.

Artık ayrılık rüzgârları esmeye başlamıştı. Bizi götürecek olan araç **6057** plâkalı idi, ayrıca kullanan kişinin adı **Ahmet** idi. Yani (6057) rakamlarını toplarsak 6+5+7= 18. Ahmet 18 bin âlemi içine almış, biz gidiyoruz derken bile o bizi götürüyor. Herkes yüzündeki hüznü saklamak için hafif tebessüm haline geçti. Geride bıraktıklarımızla vedalaşarak saat 01:20 gibi otelden ayrıldık. Gerçi geride bırakılan var mı ki? Ya da giden var mı? Hep beraberiz o yüzden ayrılığın hüznünü taşıyorum.

Zâhir ve bâtın bu seyrimizde sizleri çok yorduk. Belki de bilmeden üzdük. Bu meşâkatli yolculuğa bizler için katlanıyorsunuz. İnşallah bizlerde bir arpa boyu olsun yol almışsızdır. Buralara gelmemize vesile oldunuz, Allah râzı olsun. Gelen bütün kardeşlerimin de Umresi kabul olsun....

HAKKINIZI HELÂL EDİN ANNECİĞİM.

HAKKINIZI HELÂL EDİN BABACIĞIM.

Buraya kadar, bizimle Umreye gelmiş olan bazı kardeş ve evlâtlarımızdan gelen yazıları aktarmış oldum, bundan sonrada benim yazılarımı da kısaca

aktarmaya çalışacağım.

Bir müddettir (2012) Umre seyahati için hazırlık yapmakta idik nihayet Umreye gidecekler, kalınacak yerler ve fiyatlar tespit edildikten sonra yolculuk tarihi olan (07/04/2012) Cumartesi günü geldi, cemler ile birlikte hava limanına geldik orada bizden evvel gelen kardeş ve evlâtlarımızla buluştuk daha sonra diğerleride geldiler hepimiz tamam olunca şirketimizin elemanları bizlerin uçak muamelelerini yaptırıldılar ve vakti geldiğinde (15-30) uçağa binip yerlerimize oturduk.

07.04.2012, Cumartesi

Uçağa giriş saati 15:30, uçağın kalkış saati 15:55, bir miktar rötardan dolayı havalanış, saati 16:**53**, iniş saati 20:00.

Havada düşülenler. (**Keşif örtünün kaldırılmasıdır**) aslında bir örtü yokturki, kaldırılın olmayan bir şeyi, var olarak kabul edip onun kaldırılması için oğraşmak hiç olamayacak bir iştir. Aslında tenzih mertebesi itibariyle biz hâzırda olan Rabb-ı ötelere gayba attığımızdan kendimiz, kenidimizi bu anlayışlarımız yüzünden perdelemiş olmaktayız. "**Perde biziz**" Yoksa, "**Evvel, âhir, zâhir ve bâtin**" ve **hâzır** olan Rabb'in perdesi nasıl olsun ve niçin perdeye ihtiyacı olsun? Bu âlemlerde, mülkünde başkası yoktur ki perde ihtiyacı hasıl olsun, bir oda içinde olan kişi kendi kendini neden perdelesin. Bu ve benzeri birçok düşünceler içinde geçen bir yolculuktan sonra nihayet **MEDİNE** Havaalanına sağlıklı inmiş olduk.

MEDİNE GÜNLERİ.

Havaalanına iniş, güvenlikten geçiş, gece Efendimizi ve çevreyi ziyâret.

Medîne Otel "El Harâm;"

Harâm lügat mânâları: Helâl olmayan, İslâmiyetçe ve dince nehyedilen şeyler ve ameller. Allah'ın izin vermediği, men' ettiği şeyler. Helâlin zıddı olan şey.

Harem: Herkesin girmesine müsaâde edilmeyen yer. Kadınlara mahsus oda. (Misâfirlerin ve erkeklerin girmesine müsaâde edilen yere de "**selâmlık**" denir.

Bizim oda numaramız 12-13, Cem'lerin oda numarası 1313.

08.04.2012, Pazar

El Harâm oteli 5 yıldız. Çevre ziyâretleri.

Daha evvel (1990) senesi hacc farızasında yazdığım (2 Hacc divanı) isimli kitabımdan birkaç diziyi gene aynı veya benzeri halleri yaşayarak duygusal

düzeyde faydalı olur düşüncesiyle hatırası bakımından ilâve etmeyi uygun buldum.

Essalâtu vesselâm aleyke ya Rasûlüllah,
Essalâtu vesselâm aleyke ya Habibellah,
Essalâtu vesselâm aleyke ya seyyidel evveline vel âhirin, velhamdüillâhi
Rabb'il âlemîn.

15 / 6 / 1990
Cuma MEDİNE

MEDET YA RASÛLÛLLAH

Medet ya RASÛLİ SAKALEYN medet
Medet ya RASÛLİ EKRAMAYN medet
Medet ya HADİMİ HARAMEYN medet
Medet ya SAHİBİ DAREYN medet
Medet ya VARLIĞI ALEMEYN medet
Medet ya İMAM'I KIBLETEYN medet
Medet ya SAHİBİ MAKAM'I MAHMUT medet
Medet ya SAHİBİ KEVSER'İ HAVZ medet
Medet ya SEBEB'İ NÜZÛLÛ KUR'AN medet
Medet ya FATİHİ MEKKEİ MÜKERREME medet
Medet ya HACİRİ MEDİNEİ MÜNEVVERE medet
Medet ya İNSANLARIN ÜSTÜNÜ medet
Medet ya CANLARIN CAN'I medet
Medet ya RUHLARIN KAYNAĞI medet
Medet ya İKİ CİHAN SERVERİ medet
Medet ya ALLAH'IN PEYGAMBERİ medet
Medet ya AŞIKLARIN KIBLESİ medet
Medet ya ZAKİRLERİN ZİKRİ medet
Medet ya ŞAKİRLERİN ŞÜKRÜ medet
Medet ya ARİFLERİN FİKRİ medet
Medet ya SULTANLARIN SULTANI medet
Medet ya HACILARIN NAZARGAHI medet
Medet ya GARİPLERİN SİĞİNAĞI medet
Medet ya HASTALARIN ŞİFAĞI medet
Medet ya UMUTSUZLAR ŞAFAĞI medet
Medet ya ZAYIFLAR SİĞİNAĞI medet
Medet ya SAHİBİ LİVA'İL HAMD medet
Medet ya EHLİ BEYT OCAĞI medet
Medet ya ÇARESİZLER KUCAĞI medet
Medet ya SEYYAHLAR BUCAĞI medet
Medet ya TAHA VE YASİN medet
Medet ya MÜZEMMİL MÜDDESSİR medet
Medet ya ABDULLAH HABİBULLAH medet
Medet ya SAKI'İ İLİM medet
Medet ya NUMUNEİ HİLM medet
Medet ya İLÂHİ KELİM medet
Medet ya GELENİ, CİBRİL'İ EMİN medet
Medet ya FAKİRİ ALEMEYN medet

Medet ya BÜLBÜLÜ DAREYN medet
Medet ya SİRLARI BAHREYN medet
Medet ya SAHİBİ FATİHEYN medet
Medet ya VERİLEN SEB'UL MESANİ medet
Medet ya HAKİKAT'İ Mİ'RAC medet
Medet ya SIRRI HACC medet
Medet ya İLÂHİ CEMÂL medet
Medet ya HER YÖNDEN KEMÂL medet
Medet ya SUREİ MUHAMMED medet
Medet ya SUREİ İNŞİRAH medet
Medet ya SUREİ VEDDUHA medet
Medet ya NÜBÜVVET MÜHRÜ medet
Medet ya RUHLAR BABASI medet
Medet ya ZİNCİRİN SON HALKASI medet
Medet ya KERAMETLER MENBAI medet
Medet ya GÜZELLİKLER KAYNAĞI medet
Medet ya HUZUR LİMANI medet
Medet ya İKİ CİHAN GÜNEŞİ medet
Medet ya SAHİBİ KüBA medet
Medet ya AHMED'İ MAHMUD medet
MUHAMMEDİNİL MUSTAFA
SALLÂLLAHU ALEYHİ VESELLEM
SALLÂLLAHU ALÂ MUHAMMED
SALLÂLLAHU ALEYKE AHMED medet

MEDİNE-İ MÜNEVVERE
(4.10.1982)

YA RASULÛLLAH

Yüzüm yok iken geldim kapına.
Gönül rüzgârı savurdu katına.
Binmiş idim ben sevgi atına.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah.

Senin ismin ile çarpar kalbim.
Gözetmessen nolur benim halim.
İsmi anmadan durursa kalbim.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Ravzana aldın bu günahkârı.
Yitirmiştim ben ezelden arı.
Günahımı yüzüme vurma bari.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah.

Sana lâyük olamadım bir türlü.
Ağlar gözlerim geceli gündüzlü.
Kalbim temizlenmedi pürüzlü.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Gönlüm köşesinden çıktı bir ışık.

Ben sana belki ezelden aşık.
Sensin bütün cihanda tek maşuk.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

İsmi anmadan geçmez anım.
Sana kendimden daha yakınım.
Gönülden gönüllere akanım.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Sevgin kalbimde yanıyor her an.
Gözlerimden akan yaş değil kan.
Cemâlini gösterdiğin zaman.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah
Senin çün bu âlemde cümbüş var.
Cümleler dosttur kalmamış ağıyar.
Sana kâinat olur hep bakar.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Huzuruna vardım girdim ravzana.
Anlayamassam seni vah bana.
Feda olsun varlığım hep sana.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah.

Gafletle geçiyor şamu seher.
Seni bilmek ne zormuş meğer.
Seni anlamadan gidersem eğer.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Hicret ettin Mekkedden Medineye.
Bende ederim Hicret içeriye.
Kazancımız kalmassa geriye.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Başımı koydum ezelde önüne.
Hesabım kalmasın mahşer gününe.
Yüzümü tuttum hep senin yönüne.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Kölen olsam, hep kapında kalsam.
Lutfundan manâ gülleri alsam.
Varlığımıla seni anamassam.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Aciz ve de naçiz biçareyim.
Baştan aşağı harab yareyim.
Ciğerim delik pare yareyim.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Lütfetmezsen nolur benim halim.
Yalvaracak güçte değil kalim.
Geçiyor günler gafletle daim.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Görüpte cemalin veririm can.
Sana Salât'u selâmlar her an.
Aşkındır yine gönlümde yanan.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Bir nefes ayrılısam ona yanarım.
Mecnunum yine kalmadı kararım.
Gönlümdesinde neden ararım.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Seni anmak hayat verir bana.
İçeyim aşkını kana kana.
Eylerim niyaz kalmasın sona.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

Davetin ile Ravzana geldim.
Lâyık değil iken selâm verdim.
Zahirde olsa lutfuna erdim.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah.

Sensin âlem de varlığa sebep.
Ey gönül darılma edeb edeb.
Düşersemde bir gün gaflet edip.
Boş çevirme ellerimi ya Rasulûllah

18 / 6 / 1990
Pazartesi MEDİNE

MAKAM'I MUSTAFADIR BU

Hoş geldin müslüman kardeş,
Ruh ve nefsi ediver haldeş,
Tazim et yavaşça yerleş,
Makam'ı Mustafadır bu İlâh-î nazargahtır bu.

Ziyaret eyle huşu ile,
Seyreder seni Melekler bile,
Dualar söyleterek dile,
Makam'ı Mustafadır bu İlâh-î nazargahtır bu.

Vahyin indiği yerlerde,
Göz yaş döker seherlerde,
Sende gir eğil secdelerle,
Makam'ı Mustafadır bu İlâh-î nazargahtır bu.

Kimsenin kusuruna bakma,
Kafana türlü şeyler takma,
Yanılıp gaflete dalma,
Makam'ı Mustafadır bu İlâh-î nazargahtır bu.

Nasılsa kısmet olup geldin,
Huzurda biraz eğildin,
Belki sende hep sevildin,
Makam'ı Mustafadır bu İlâh-î nazargahtır bu.

Salâvat-ı eksik etme dilden,
Çıkarma Peygamberi gönülden,
Dönme sakın ha sözünden,
Makam'ı Mustafadır bu İlâh-î nazargahtır bu.

Asrı saadeti hatırla,
Kur'an yazılırken satırla,
Görevlenmiş eshabı suffa,
Makam'ı Mustafadır bu İlâh-î nazargahtır bu.

Bütün sırların ifşası,
Boyun büker evliyası,
Huzurda durur enbiyası,
Makam'ı Mustafadır bu İlâh-î nazargahtır bu.

Dalga dalga iner manâ,
Ümmedleri eder danâ,
Doldurur kevseri cana,
Makam'ı Mustafadır bu İlâh-î nazargahtır bu.

Levlake levlâk sırrıdır bu,
Rahmeten lil alemiyn sırrıdır bu,
Gelin diyelim cümlemiz huuu,
Makam'ı Mustafadır bu İlâh-î nazargahtır bu.

18 / 6 / 1990
Pazartesi MEDİNE

İHTİŞAM'I RASULÛLLAH'I GÖR

Medineye gelen kardeş,
Hemen temizlen paklaş,
Ravzaya doğru yaklaş,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Yollar dolup taşıyor,
Akıl buna şaşıyor,
Gayret neler aşılıyor,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Bab'üsselâmdan içeri,
Nasıldır sevgi mahşeri,
Çekiyor kendine beşeri,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Huzura doğru gidince,
Ağlanır hep ince ince,
Gözün aç vakti gelince,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Varınca o kutlu yere,
Cümlemize aşkını vere,
Selâm eyle Peygambere,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Acele duanı eyle,
Eziyet olmasın gayriye,
Yavaşça yürü ileriye,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Selâm gönder ruhuna,
Kayda geçer adına,
Sebeb olur şefeatına,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Onu ziyaret her zaman,
Yaşadığı gün gibidir,
Çünkü varlığı ebedidir,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Dolaşıyor ruhu içerde,
Sanki zaman asrı saadet'te,
Ey gönül bunları yadette,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Ayrılmak zor o makamdan,
Nasıl çıkılır huzurdan,
Canları aşk ile kavuran,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Cennet bahçesi beyaz direkli,
Ümmetinin hepsi yürekli,
Bunu yaşamak cidden gerekli,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Minberin zinetlerle bezenmiş,
Ustalar yaparken özenmiş,
Emsalsiz bir hünermiş,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Eshab'ı suffa okur yerinde,
Öyle olmak varmış kaderinde,
Ne varsa çıkardılar derinde,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Cibril kapısında yukarda,
Âşık dururmu bir kararda,

Dostlar kalmayalım zararda,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Kimi siyah kimi beyaz,
Kimi dua kimi niyaz,
Kimi neş'e duyar kimi haz,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Kimi ağlar gözü yaşlı,
Kimi genç ihtiyar yaşlı,
Hepsi'de akıllı başlı,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Dalga dalga içerde sevgi,
Bu hale sebep neydi neydi,
İnsan baş koyup gönül eğdi,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Kimi Kur'an okur sessizce,
Kimi yaş döker gizlice,
Rasulu düşünürken yalnızca,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Doldukça dolunca harem,
Ne sırlar açılır mahrem,
Kerem ediyor Nebi kerem,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Ezan okununca ümmete,
Gelir cemaat gayrete,
Nasıl varılmaz hayrete,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

Bu hâl söze gelmez kat'iyyen,
Mahrum olursun ebediyyen,
İstiyorsan dünya gözüynen,
İhtişam'ı Rasulûllah'ı gör Muhteşem Rasulûllah'ı gör.

19 / 6 / 1990
Salı MEDİNE

KAYBETTİM KENDİMİ

Sardı ufkumu Rasul güneşi,
Olmaz diyerek bu halin eşi,
Nasıl kalmaz hayal gibi kişi,
Kaybettim kendimi Medine'i Münevvere'de.

Varlığım galiba çıktı benden,
Sıyrıldı ruhum burda bedenden,
Şaşkın dolaşırım ne gelir elden,
Kaybettim kendimi Medine'i Münevvere'de.

Yürürüm sokaklarda ben garip,
Nefsin bağıını yerlere serip,
Dünya'yı hemen bir pula verip,
Kaybettim kendimi Medine'i Münevvere'de.

Oldum bu günler bir garip yolcu,
Acaba kim hancı kim yolcu,
İçimde vardı bir büyük sancı,
Kaybettim kendimi Medine'i Münevvere'de.
Sûretim güya benim gibidir,
Bilmiyorum kendimi nicedir,
Aşk denilen bir güzel hecedir, (Ah.....Med....)
Kaybettim kendimi Medine'i Münevvere'de.

Başımda eser sevda yelleri,
Coşturur bazan can gönülleri,
Bulup Muhammed'i erenleri,
Kaybettim kendimi Medine'i Münevvere'de.

Rasulin pervanesi olarak,
Yeni yeni taze can bularak,
İçin için buhur gibi yanarak,
Kaybettim kendimi Medine'i Münevvere'de.

Canımın can'ı burdadır burda,
Gelmişim canım, güzelim yurda,
Ey, canlar can'ı bana buyur'da,
Kaybettim kendimi Medine'i Münevvere'de.

Bu hal ne hâldir yüce keremkâr,
İçim sızlıyor yine zari zar,
Müflisim kalmadı sermaye kâr,
Kaybettim kendimi Medine'i Münevvere'de.

Ravzanda nasıl fırtına eser,
Seni seven elbet mecnun gezer,
Kalmadı benden böylece eser,
Kaybettim kendimi Medine'i Münevvere'de.

19 / 6 / 1990
Salı MEDİNE

VAKTİ FİRAK

Dikkat et an'ını değerlendir,
Ruh'unu iyice sebeblendir,
Yavaş yavaş can'ını demlendir,
Vakti firak yaklaşıyor be canım.

Sağda solda geçirme vakit,
Hani yapmıştın güzel bir akit,

Kalmadı'mı? içinde yakıt,
Vakti firak yaklaşıyor be canım.

Canlan kalk aç gönlünü Rasul'e,
Yazar belki seni'de sırayla,
Salâvat'ı şerifle yadeyle,
Vakti firak yaklaşıyor be canım.

Zikir fikir tefekkür'e dal,
Aman yarabbi ne güzel bir hâl,
Ağzından çıkarmadan kîl'u kâl,
Vakti firak yaklaşıyor be canım.

Mümkün olunca kıl namazları,
Tekrar tekrar yaşa bu hazları,
Bulansın Medine tozları,
Vakti firak yaklaşıyor be canım.

Seneler sonra nihayet geldin,
Böylece belki arzuna erdin,
Biraz daha çok gayret edeydin,
Vakti firak yaklaşıyor be canım.

Sen sana bugün yar olmadıkça,
Çalış istersen ömür boyunca,
Neler kaçır gaflete dalınca,
Vakti firak yaklaşıyor be canım.

Düşün tefekkür eyle olanları,
Hesapla elinde kalanları,
Pişman olma sakın sonraları,
Vakti firak yaklaşıyor be canım.

Her şey gibi günler geçecek,
Herkes yerli yerine dönecek,
Yok ise ne bulur anlatacak,
Vakti firak yaklaşıyor be canım.

Gözden geçir tekrar kendini,
Kopar başından kemendi'ni,
Coş gönülden yık varlık bendini,
Vakti firak yaklaşıyor be canım.

22 /06 / 1990
Medine Harem Cuma

HOŞÇA KAL YA RASÛLULLAH

Duyura bildikse sesimizi,
Kıyamette arat izimizi,
Nurunla aç gözümüzü,

Hoşça kal ya Rasulûllah.

Hoş gör gafletlerimizi,
Coştı içimizde aşk denizi,
Bağışla sen bu çaresizi,
Hoşça kal ya Rasulûllah.

Gafletle geçti gündüzler,
Uykuyla geçti geceler,
Gönül ismini heceler,
Hoşça kal ya Rasulûllah.

Ayrılmak istemez gönül yardım,
Vakti firaktır ne gelir elden,
Hasret başladı daha bu günden,
Hoşça kal ya Rasulûllah.

Uzağında bulunsak bile,
Bize her dem himmet eyle,
Bizleri zaman zaman yadeyle,
Hoşça kal ya Rasulûllah.

Boşalıyor Ravza yavaş yavaş,
Nasıl kalabalık müslim kardaş,
Hepsi'de Muhammed'i yoldaş,
Hoşça kal ya Rasulûllah.

Oturdum seyr için son def'a,
Suçum oldu ise bağışla,
Biraz geri kaldım yarışta,
Hoşça kal ya Rasulûllah.

Günahım çok yüzüm kara,
Hatırla ben'i ara sıra,
Hoş gör bizi bakma kusura,
Hoşça kal ya Rasulûllah.

Son def'a yine geçtim önünden,
Gözyaşı sel oldu gözümden,
Ayrılamadım huzurundan,
Hoşça kal ya Rasulûllah.

Sanki Ravza geldi benimlen,
Belki ben kaldım onundan,
Ayrılamadım huzurundan,
Hoşça kal ya Rasulûllah.
Hoşça kal ya Rasulûllah.

09.04.2012, Pazartesi

Saat 14:00 Mekke'ye doğru İhramlı olarak yola çıkış. Medine'nin "mikât"

mahalli olan yaklaşık (7/8) Km. mesafede bulunan (Zülhuleyfe) de Umreye niyetlenmek. Yolda **(Devran adabı)** tatbiki, toplu halde zikirler. İkinci namazı için mola verilmesi. Çok yağmur var. Yaklaşık Mekke'ye 25 km. kala yol üstünde bir cami de akşam namazı için durulması. Yanımıza verilen iki misafir yolcunun ısrârı ile öğradiğimiz cami tamirde olduğu için üst katta akşam namazını kılmak, çıkarken boyun çantasını unutmak. İçinde pasaport, telefon, kayıt cihazı ve notlar var. Otobüs hareket edeceği zaman farkedip, yok olduğunu anlamak. Hemen otobüsü durdurarak muhtemelen câmi'de namaz kıldığım yerde kalmıştır diye koşarak hemen merdivenlerden yukarı çıkmak ve çantayı orada bulmak, eğer kaybolduysa idi hâlim ne olurdu? Her halde epey zorlanırdım. Bu da bize bir ikazdı.

Ömür ismi verilen **"hayat torbasını"** gaflete dalarak bu âlemde unutsak, ve geçip gitsek, ahret âlemine gönderildiğimizde elimizde çantamız ve onun içinde sermayemiz, ahret pasaportumuz, dünyada yapmış olduğumuz işlerin dosyası, orası ile heberleşme sistemlerimiz, amel çizelgelerimiz, olmazsa halimiz ne olur? Şimdiden düşünmekte her halde fayda vardır.

(Misâfirler Mu..... Yı....., İş..... Yı.....) Şirket bu kardeşlerimizi bizimle başka bir otelde kalmak üzere Mekke'ye gitmek için misafir olarak yanımıza vermiş fakat görevliler her halde bize bildirmeyi unuttular bizde otobüste misafirimiz olduğunun farkına yolda vardık. Kardeşlerimizin her halde "ismi zâhir" özellikleri ağır bastığından yolda bazı hususlarda bizlere müdahalede bulundular. Akşam namazı hadiseside onlardan birisi idi. Biz bir an evvel Mekke'ye ulaşip çok geç olmadan Kâ'be'i Muazzamayı ziyarete gidip vaktiyle Umremizi tamamlamaya gayret ediyorduk, ayrıca akşamı Kâ'be'de kılmayı düşünüyorduk ancak böyle bir gecikme ile olmadı ve Umremizi de "tavaf ve sa'yımızı" yaparak oldukça geç satlerde bitirmiş olduk. Bunun da vardır vardır bir hikmeti dedik.

Mekke'ye geliş. (09/04/2012) gece (20,30) civarında.

Yine buraya yukarıda belirttiğimiz kitabımızdan vaktiyle Mekke'de yazılmış, ilgili duygusal bir şiiri de ilâve edelim

**27 / 6 / 1990
Çarşamba MEKKE**

İŞTE KARŞIMDA MUHTEŞEM KÂ'BE

Nihayet vardık Mekke şehrine,
Şükr ettik Rabbul Âlemiyn'e,
Yaklaştık sevgili Haremine,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Dua etmek için durduk biraz,
Gönüller'de her dem bin bir niyaz,
Durma gayret et yaz kalemim yaz,

İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Çevrende tavaf ediyor canlar,
Bu öyle sırdır'ki ehli anlar,
İçlerinde var nasıl yananlar,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Beytül atik bir ismi'de onun,
Anlarsan bak ona varır yolun,
İnsandan gider ona bu yolun,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Selâm eder Hacer'ül Esved'de,
İade eder Rab ahiret'de,
Korkma çalış kalmassın firkat'te,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Yedi def'a dönüyor hacılar,
Her kes bir, dost analar bacılar,
Kimler kimi acaba hatırlar,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Sevenler sevgilisi ortada,
Yarab cemalin açık burada,
İdrak edip öyle dur huzurda,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Sanki gördüğüm o ezeli dost,
Pek yeni değil sırtımdaki post,
Her makamda istediğim bu kast,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Bu gün yaşımda belki elli iki,
Aslında yedi bin elli iki,
İnsan ve Kâ'be kardeş ikisi,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Göz nurum görüyor hep özünü,
Anlarsam bu garibin sözünü,
Çok görme bu neş'eli günümü,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Mekke Otel

Finduk İlâf El meşair ﴿فندق إيلاف المشائر﴾

Otelimiz aşağıdan yukarıya 24 kat idi.

24	17.Kat	7+1= 8	Sekiz cennet
-----------	--------	--------	--------------

23	16.Kat	1+6= 7 Yedi kat semâvat
22	15.Kat	1+5= 6 6 cihet seyri (Ön,arka,sağ,sol,alt,üst)
21	14.Kat	Her mertebede var olan Nûr-u Muhammedî
20	13.Kat	Hakîkat-i Ahadiyyet'ül Ahmediyye
19	12.Kat	İnsân-ı Kâmil yaşantısı ve zûhur
18	11.Kat	Tevhîd-i Zât şuur
17	10.Kat	Tevhîd-i sıfat şuur
16	9.Kat	Tevhîd-i esmâ şuur
15	8.Kat	Tevhîd-i ef'âl şuur
14	7.Kat	Nefs-i Sâfiye şuur
13	6.Kat	Nefs-i Merdiyye şuur
12	5.Kat	Nefs-i Râdiyye şuur
11	4.Kat	Nefs-i Mutmainne şuur
10	3.Kat	Nefs-i Mülhîme şuur
9	2.Kat	Nefs-i Levvâme şuur
8	1.Kat	Nefs-i Emmâre şuurunda yaşamak
7	S-Oda Servisi Katı	(Sîn) İnsan'a kendi mertebesinden hizmet
6	R-Sol taraf-Otel Yönetimi	(Rı) Rubûbiyyet işlerinin görülmesi, karâra varılması. (Rı) Rahmaniyyet hakikati.
	R-Sağ taraf-İş Toplantıları	
5	H,M-Yemekhane (Mekân ismi met'am,mültezem)	Hakîkat-i Muhammedî gidâsıyla beslenme başlangıcı
4	M-Kafe	Zâhiri M, Muhammedî yaşamının eğitimi
3	G-Giriş-Zemin Kat	(Gayn)dan (Ayn)a doğru yolculuk başlangıcı. Tarîkatın hakîkatine giriş.
2	P1-Park-Garaj	Nefsî benlik parkı. Beden terki.
1	P2-Park-Garaj	İzâfî benlik parkı. Beden terki.

(24) Kat. (S.a.v) Efendimize toplam 24.000 kere Cibrîl'in gelişi.

Modern Arap alfâbesinde (**Mîm**) **24.** sırada'dır.

Finduk-Finaduk= Otel-Oteller.

﴿فندق﴾ = Finduk= Otel: Geçici olarak kalınan yerleşilen, belirli süre misafir olarak yaşanan, en azından asgari ihtiyaçların karşılandığı yaşanabilecek kadar olan ve sâhibinden kirâlanan küçük mekânlar, diye ta'bir edebiliriz.

﴿فندق﴾ = Finduk, kelimesine baktığımızda (Fe), (Nûn), (Dal) ve (Kaf) olmak üzere 4 harften oluştuğunu görürüz. Bunların ebced sayı değerleri ise şöyledir:

(Fe)	80
(Nûn)	50
(Dal)	4
(Kaf)	100
Toplamı	234 = (2 + 3 + 4 = 9)

Sıfırları dikkate almadan topladığımızda ise (8 + 5 + 4 + 1 = **18**) buluruz ve "Finduk" kelimesini çoğulu olan "Finaduk" yapmak için (Nûn) harfinin önüne bir (Elif) harfi ilâve edersek toplam sayı değeri "**19**" olur.

Böylece 18 bin âlem olan bu geçici âlemlerin bir otel odasında var olduğunu anlamamız zor olmayacaktır. Çoğulu olan "19"un ise 18 bin âlemi 18 bin gözden seyreden insân-ı kâmil olan hakikat-i insâniyye olduğunu da anlamamız yine zor olmayacaktır.

(23,4) Bu sayıya bir başka yönden baktığımızda. İşte ilk (**İnsân-ı Kâmil**) ve (**Velâyet, Nübüvvet ve Risâlet**)'inde, kemâlinde bulunan Hazret-i Muhammed (s.a.v.) Efendimizin bu kemâlâtı ile dünya otelinde kaldığı süre (**23**) ve bu süreyi (**4**) mertebeden, (**şeriat, Tarikat, hakikat, mârifet**) mertebelerinden yaşadığıdır.

İşte geçici olan bir otel odasından başka bir şey olmayan bu âlemlerde bâki kalmak için evvelâ fenâ-fillah, sonra bâkâ-billah olarak daha bu dünyâda iken hakikat-i insâniyye'yi idrâk edip, kendi kalıcı zât cennetlerinde ebedî mekânımızı oluşturup geçici nefsi benlik otel odasından kurtulmamız gerektiği gerçeği açıktır.

Kelimenin başındaki (**Fe**) harfi bütün âlemler, varlığında fâni olan Ulûhiyyet mertebesinin, sonra gelen (**Nûn**) harfi, Nûr-u İlâhi ile zuhûra çıkarak her mertebede faaliyete başlamasının, şüphesiz delîli olan (**Dal**) ve ondan sonra gelen gelen (**Kaf**) Kudret-i İlâhiyye'sinin sembolü olarak bütün âlemlerin özüne "**Kün yâni Ol!**" dedi; ve yine kelimenin başında bulunan (**Fe**) ile emre itaât ederek (**feyekûnu**) bütün bu âlemler hemen oldu.

Kelimenin çoğulunu oluşturan (Elif) ile de insân-ı kâmil olan hakikat-i insâniyye'den bu âlemler otel odası misâli geçici olan seyrine daldı. Bu âlemlerin tam karşısında ise bir bakıma kalbi olan Kâ'be-i Muazzama bütün haşmeti ve muazzamlığı içinde siyahlara bürünüp durmaktadır. Onun karşısında da aşkıdan boyun bükmüş sararıp solmuş makâm-ı İbrâhîm-mânâ-yı İbrâhîm bütün sabrı ile oluşturulduğu günden beri sıcak-soğuk

demededen kıyâmda durmakta ve aşk yolunun bu hakikatlerini bize hiç bıkmadan yaşantılı olarak göstermektedir.

Genelde girdiğimiz kapı "94" 13'üncü kapıdır. Şu anda saat 14:15 ve ikindiye çıkmak için vakit geliyor. Bu arada yazmaya ve tefekkür etmeye devam ediyorum:

- **Acaba ben mi âlemlere misâfir ? Yoksa âlemler mi bana misâfir?**
- **Acaba otel odası âlemler mi ve ben onların misâfiri ? Yoksa otel odası ben miyim de âlemler mi benim misâfirim?**

Evet, evet, unsûri beden îtibâriyle bu beden âlemlerin misâfiri, ancak, İlâh-î beden olan hakikat-i insâniyye yönüyle âlemler onun misâfiri. Yeri gelmişken Nusret babamın bu neş'ede olduğu biz zamanda Efendimiz'e (s.a.v) yazdığı hârika bir şiirden küçük bir bölüm alalım;

"Bugün gönlüm kayıyor

Sebeb bilmem ne hikmet

Misâfiriz âlemde, ev sâhibim Muhammed (s.a.v)"

Nasılki Efendimiz (s.a.v) Medîne-i Münevvere'ye hicret ettiği zaman kendisini taşıyan beden devesi **Eba Eyyûb el-Ensâri**'nin evinin önünde durup yere çöktü ve daha ileriye gitmedi ve Efendimiz (s.a.v) zâhiren o evin misâfiri oldu. Aslında ise bütün âlem "**Levlâke levlâk le mâ halaktü'l eflâk**" sözü gereğince kendisi için halk edilmiş olduğundan **Eba Eyyûb el-Ensâri onun misâfiri idi.** İşte kim ki **Hz. Peygamberi (s.a.v) gönlünde taşır ise o kimse de Eba Eyyûb el-Ensâri'dir.** Zâhiren o vücût Muhammed Rasûlullah'ı gönlünde taşıdığından Hz.Muhammed (s.a.v) onun misâfiri, bâtinen ise hakikat-i Muhammedî yönüyle o kimse Hz.Muhammed (s.a.v) in misâfiridir.

İşte bu hakikat Medîne-i Münevvere'de yaşanan zâhir-bâtın misâfirlik hakikatleridir. Bir bakıma kimin gönlünde Rasûl (s.a.v) muhabbeti var ise o beden beytinin kıymetli misâfiri Hz. Rasûlullah'tır. Diğer yönden ise Hz. Rasûlullah hakikati îtibâriyle âlemlerin sultânı olduğundan o muhabbetli kişi onun sevgili misâfirlerindedir.

Aslında bütün âlemler ve içinde olan varlıklar onun misâfiridir ancak bunların içinde muhabbetli kişiler onun yakın ashâbı olduklarından kıymet ve değerleri diğerlerinden oldukça yücedir.

İşte dar bir otel odasından başka hiçbir şey olmayan bu âlemlerin çekim gücü içerisinde kalır isek mahpus olarak yaşar ve ölürüz. Diğer âleme de nefsimizin mahpusu olarak gideriz. Çâresi ise otel odası mahpusluğundan kurtulup, hür olup otel odalarına mahâl olarak, Onların bizde mahpus olmalarını sağlamamız bizim kurtuluş vesilemiz olacaktır.

Îlâf ﴿إيلاف﴾

Lügat mânâsı olarak îlâf ve ülfet aynı kökten türemiş kelimelerdir. Îlâf, andlaşmak, antlaşma yapmak, antlaşmak, kaynaşmak demektir. Ancak alıştırmak, alıştırılmak, ülfet ettirmek, ülfet ettirilmek şeklinde de tefsir edilmiştir. Kâmus'ta yol emniyeti için verilen icâzetnâme, pasaport, himâye mânâsına da geldiği ifâde edilmiştir. Bu anlamın örfî bir kullanım olması muhtemeldir.

Kelimenin ebced sayı değerlerine baktığımızda;

(Elif)	1
(Hemze)	1
(Ye)	10
(Lâm)	30
(Elif)	1
(Fe)	80
Toplamı	123

Görüldüğü gibi sayı değerlerinin tamamı "123" tür. Bir yönüyle "12,3" tür hakikat-i Muhammediyyenin (3) yakıyn halidir. Diğer yönüyle "1,23" tür. Efendimizin (23) senelik risâletinin (1) İlâh-i tevhid hakikatlerinde yaşandığıdır. Diğer yönüyle ise (2) yi, zâhir, bâtın, aradan kaldırdığımızda (13) tür. Bu da bilindiği gibi "Ahad-ın Ahmedi" dir.

Diğer yönüyle yâni sıfırları olmadan topladığımızda ise (1+1+1+3+1+8=15) ve (1+5=6) dır. Bu ise (6) cihetten kemâliyle zuhurdur.

(15-3=12) dir. Bunlardan daha birçok değerler üretebiliriz, Kullandığımız kat "14", oda no'su "13" idi. "14" Nûr-u Muhammediyye'nin "13" hakikati ile bütün mertebelere ve mertebelerde ülfet ve muhabbet ile ünsiyet-yakınlık kurması idi.

El meşair ﴿المشائر﴾

Kelime anlamı, işâretler, nişâneler, a'lâmetler. Allah'a ibâdet etmeye vesile olan nişâneler. Hac için işâretlenmiş kurbanlıklar. Hac menasiği. Tavaf, sa'y, şeytan taşlama, Arafat'ta vakfe ve kûrbân kesme. Dînin şeâiri ise, Allah'ın kendisine ibâdete vesile olmak üzere haklarında saygı göstermeye, onlarla kulluk görevlerini yerine getirmeye insanları çağırıldığı şeyler, eserlerdir.

Meş'ar: Şiar ve şuur yeri-zamanı demektir. Hacı orada beklenen bilinç düzeyine, gerçek şiarına erişecektir. Ka'be'de kalbini vesveselerden temizler, zemzem ile mîdesini yıkar, Arafat'ta ârif olur, ma'rifet bulur, Meş'ar'da şuura erer, Mîna'da temenni-temennâya yâni aşka varır. Yâni Ka'be'de îmâna, zemzem'de takvâya, Arafat'ta ma'rifete, Meş'ar'da bilince ve Mîna'da sevgiye ulaşır.

Şiar: Arapça kökenli şiar'ın aslında etimolojik mânâsı şifre, simgedir. Şi'âra: anladı, anlayan... Ülkü, düstûr, düşünüş ve inanıştaki ayırıcı özellik mânâsında kullanılmaktadır. Yâni bir şeyi başka bir şeyden ayıran, onu diğerlerinden farklı kılan, onun tanınmasına sebep özellik ve nitelik, demektir. İslâm dîninini şiarları arasında en başta namaz gelmektedir. Ayrıca Kur'ân-ı Kerîm, namazın cemaât ile kılınması, kible, Cum'a namazı, ezan, minare, selamlaşma, her işe besmele ile başlama İslâm'ın şiarları arasında kabûl edilmektedir.

Şuur: Şuur, hissetmektir. "İnsanın meşairi" dediğimizde onun duyuları anlaşılır.

Edced sayı değerleri;

(Elif)	1
(Lâm)	30
(Mîm)	40
(Şin)	300
(Elif)	1
(Ayn)	70
(Rı)	200
Toplamı	642 = (6 + 4 + 2 = 12)

Bu sayı değerleride zâten açıktır ve ne oldukları bilinmektedir. Harflerinin ve sayılarının mânâlarını vermek uzun sürer ayrıca bu mevzuda gereğide yoktur.

El meşair ﴿المشائر﴾

Otelin girişi sağ tarafta, dış duvarda, **(C-12-33)** Yazılı idi. Şöyle okumak mümkün olabilir. **(C)** Mekke'de seyredilen Cemâl-i İlâh-î. **(12)** mertebeden yaşanan Hakikat-i İlâh-î. **(33)** ise bu seyrin ilk inşa edilen Mescid-i Nebevi'nin **(33)** direği altında alınan ilmi İlâh-î ve eğitimi ile mümkün olabileceğinin şifresidir diyebiliriz.

Oda no'muz **(14-13)** idi bunların ise ne oldukları bilinmektedir. Bunların mânâları bizleri misafir etmiştir, diyebiliriz.

10.04.2012, Salı

Tesbîh tedbirlerin şeklidir. Diye düşünüyordum, çünkü sırada yazılımları devam eden, **(Kûr'ân-ı Kerîm'de, Tesbîh ve Zikir)** isimli kitabım vardı. Bu düşünceler içinde gönlümden **(Tebrîk ederim)** sözü geldi. O gün içime böyle bir neşe gelmişti. Evet âhiret âleminde zora girmememiz için bu âlemde **Tesbîh**'ler ile **tedbir** alırsak İnşallah bizleri zorlayacak hoş olmayan hallerle karşılaşmayız.

Bu tarihlerde Umreye gelen kardeş ve evlâtlarımız ile ilgilendiğimizden dolayı fazla yazılar yazanadım, ancak bu tarihlerde olan yaşantıları yazı gönderen evlâtlarımız zaten yukarıda ki yazılarında belirtmişler idi.

11.04.2012, Çarşamba

Hudeybiye gezisi. ve biat. O gün gelenler arasında Sâlik olupta biat tatbikatı yapılmamış evlâtlarımız vardı onların biatlarını yapmak diğerlerinin de tazelemek üzere o yerde bulunan eski yıkık mescidin bulunduğu yerde Umreciler eş olanların birbirlerinin ellerinden tutup halka haline gelip, dualar ve gereken sözlerle biat tamamlanmış ve Efendimizin (1400) kadar olan

sahabisi ile ve yaklaşık (1400) sene sonra yapılan biatın sünneti gibi tatbik edilmesi olmuştur. Bu her gelinen Umre de âdet haline gelmiştir. Bu hususta geniş tafsilât (Sûre-i Feth) kitabımızda mevcuttur dileyen oraya bakabilir.

Develeri seyir, daha sonra dönüşte bir deve çiftliğine oğranıp deve sütü içilmiş büyük ve yavru develer seyredilip resimleri çekilmiştir.

12.04.2012, Perşembe

Çevre gezisi. Yukarıda ki yazılarda da belirtildiği gibi, Mekke-i Mükerreminin ziyaret yerleri gezilmiştir.

13.04.2012, Cum'a

Çocukların süslü develere binmesi. Hudeybiye gezisine torunları götürmemiştik, bir gün evvel cemlerin odasından torunlar arayarak (**Dede bizi develere götür**) dediler, onlara deve çiftliğinde gördükleri büyük küçük develeri annesi ve babası anlatmışlar onlar da merak etmişler. Develeri görmek istiyorlarmış. Bende peki, yarın gideriz dedim. Hudeybiye'ye gitsek yol oldukça uzak olduğundan biraz zor idi, o zaman arafattaki süslü develer aklıma geldi şirketin elemanı ile görüştük arafata gitmeye karar verdik ertesi gün konuştuğumuz saatte görevlimiz geldi Arafata gittik, ancak çocuklar süslü develerden korkup ağlamaya başladılar zorla susturabildik, zar zor cemle beraber cemin kucağında birkaç adım deve üstünde gitti cansın, ceylin ise hiç binemedi, biraz daha dolaştıktan sonra otele döndük.

15.04.2012, Pazar

Özel Umre. Bu gün şirketten ayrı özel bir umre yapmayı plânladık. Ve otelden ihramlı olarak çıktık. Mikat mahalli olan, cirane, mevkiin de ki Aişe camii de, denilen yerden namaz kılıp niyetlenerek başlayarak Umremizi daha sonraki tavaf ve saiylerimizle tamamlamış olduk, İnşallah Rabb'imiz kabul etmiştir.

16.04.2012, Pazartesi

Akşamı zemzem Tavırs ziyareti. Sohbet. Sorular-cevaplar yazıldı.

- (1) Hakikat-i Muhammed-î eğitiminde neden iniş çıkışlar olur.?
- (2) Bir Tavafta yedi şaft olduğuna göre, yedi tavafta ($7 \times 7 = 49$) ($4 + 9 = 13$) bunların birirleriyle açılımları var mıdır.?
- (3) Ölümü yaklaşan vaktini anlayabilirmi?

Vakit yetmezliğinden bu soruların cevaplarına geçilemedi ancak bazılarının cevapları sohbetlerin içinde geçmiştir.

Fusûsu'l-Hikem Tercüme ve Şerhi Cilt.1-Mukaddime 18. fasıl, Berzah: Özet.

Ölüm ile berzah âlemine intikal eden şey insanın heykeli ve cesedi değil, belki şahsi hakikatidir. Zîrâ cesed-i unsurî bu âlemin cüz'lerindedir; öldükten sonra yine bu âlemde toprak içinde cüz'leri çözülür, bütünlüğü kalmaz. Bu unsurî cesed arazdan (geçicilikten) ibâret olup, iki zamanda bâkî kalmadığından, zorunlu ölümden evvel de çözülme hâlidir. Ancak, insanın şahsi hakikati, o heykelden henüz ayrılmadığı için devâmlı bütün görünür.

Zorunlu ölümden ise bu şahsi hakikatının alâkası tamamen kesilip, o hakikat kişinin latîf tarafı berzaha intikal eder. Ve âlem-i berzahın maddesine

münâsib bir heykel ile kabir hayatına devâm eder. Zâhir isminin mazharı olan âlem-i şehâdetteki İlâh-î teklîfât üzerine Bâtın isminin mazharı olan berzahta mütekevvîn olan amel ve ahlâkının güzel veyâ kötü sûretlerini, insan berzahta kendi yakınları olarak bulur. Bütün sûretler ademe-yokluğa geçtikten sonra, bütün mevcûdât berzaha intikal eder, Cemâl mazharı olanlar mahall-i Cemâl'de ve Celâl mazharı olanlar da mahall-i Celâl'de zâhir olurlar.

Fakat yalnız emânet-i İlâhiyye'yi taşıma isti'dâdından dolayı, kendisine teklif vâki' olan insan için suâl vardır. Diğerleri mükellef olmadığından, onlara suâl yoktur. Ve suâl ve cevâb herkese kendi hakikatının keşfinden ibârettir. Nitekim Hak Teâlâ buyurur: **"Ve câet küllü nefsin meahâ sâikûn ve şehid / lekad künte fî gafletin min hâzâ fe keşefnâ anke gîtaeke febesarukel yevme hadîd"**

(Kaf, 50/21-22) Ya'nî: *"Her bir nefis, kendisi ile berâber sâik ve şâhid olduğu halde gelir ve ona denir ki: Sen bundan gaflette idin, biz senden perdeyi kaldırdık. Bu günde senin görüşün keskindir."*

Perde bir tecellî ile keşf olur-açılır. Bu tecellî içinde herkesin suâli ve cevâbi vâki' olmuş olur. Zîrâ **"innallâhe serîûl hisâb"** (Âl-i İmrân, 3/199) buyrulur. Nitekim, bu âlemde bahar mevsimi bir tecellîden ibârettir. Ve bu umûmi tecellî **"Neniz var?"** suâlinden ibârettir. İşte bu umûmi tecellî neticesinde gül ve diken ve tatlı ve acı meyve ağaçları cevaplarını verip: **"Bizim isti'dâdımız budur, bunları getirdik"** derler. Binâenaleyh herkesin sâik ve şâhidi bütün zuhûr yerlerinde kendisi ile berâber olan zâtî isti'dâdıdır. Bu berzahın hâlini belirten ba'zı ma'lûmât **"mertebe-i misâl"** bahsinde verilmiş olduğundan burada tekrârı fazla olur.

Bu mahalde gürültü fazla olduğundan sohbeti kısa kesmiş olduk.

17.04.2012, Salı

Sabah namazına giderken, düşündüklerim.

10/YÛNUS-1: "Elif lâm râ, tilke âyâtul kitâbil hakîm".

10/YÛNUS-3 "Sitteti eyyâmin"

Âlemin kalbi-kimlikler-benlikler, **nefs-î benlik, izâfi benlik, İlâh-î benlik, vücûd-u mutlak, vücûd-u izâfi, vücûd-u mukayyed-şuhud.**

"Her kişinin mukayyed beşeri bedeni hareket sahasıdır, üstünde kişinin oyunu oynanır."

"Âdem'i kendi sûreti üzere halk etti." Beşeri beden itibariyle bütün mertebeleri ile zâhir-bâtın.

"Âdem'i Rahmân sûreti üzere halk etti." Rahmân sûresi. Rahmâniyyet mertebeleri itibariyle (beni âdemi mükerrerrem halk etti.)

Sabah namazına giderken düşündüğüm bu hallerin daha evvelce bir soru ile benlikler üzerine yapılmış sohbetinide cevap olur düşüncesiyle yazıya kaydederek buraya ilâve etmeyi uygun buldum.

Sohbet buraya girecek

06.05.2011, Cuma günü öğleden sonra Türkiyede yapılan bu sohbeti de faydalı olur düşüncesiyle kayda alıyorum.

Bugünkü sohbetimizin konusu benlik yâni kimlik yâni insan, beşeri varlığı. İnsan gerçekten var mı, yok mu? Var ise nasıl var, yok ise nasıl yok! Bunun aslı hangisi yâni insan varlık üzerine mi halk edilmiş, yoksa yokluk üzerine mi halk edilmiş veyâ her ikisi üzere mi halk edilmiş ve, varlık ve yokluk onun üzerinde birer mertebelerden mi ibâret? Hangisi?

Bu âlemde insanoğluna lâzım olan ilimlerin başta geleni kendini bilmesi, tanınmasıdır. Kişi kendisini bilmiyor ise eğer öğrendikleri ve bildikleri şeyler onun hayâl hânesine yazılır, aslî hânesine yazılmaz. Çünkü kendini bilip, tanımadığından dolayı kendini hayâli bir varlık olarak zannettiği için bütün bilgisi hayâl hânesine yazılır ve o bu dünyâdan ayrıldıktan sonra da hayâl zâten aslı olmayan bir şey olmadığından boşta kalır, gider. Kendisine âit aslî tarafı için de bir şey üretmediği için bu âlemden hayâl olarak geçer gider ve bunun da mes'uliyeti üzerine yüklenmiş olur. Çünkü Cenâb-ı Hakk (c.c) bizleri bu âlemlere hayâli birer varlıklar olarak gelelim ve öteki tarafa intikal edelim diye değil aslî birer varlık olarak gelelim ve hakikatimizi idrak edelim ve ona göre Rabb'ımızı değerlendirelim ve ona göre âhiret halimiz oluşsun diye gönderdi.

Genel olarak kendimizi tanımaya çalıştığımızda bize denilecektir ki, her ne kadar sen bir tek varlık olarak gözüküyorsan da, sende üç aşamalı bir yaşam yâni üç türlü benlik vardır. Bunların birincisi **nefsî benliktir, ikincisi izâfi benliktir üçüncüsü ise İlâh-î benliktir.**

İşte bunlar bizim varlık sebebimiz ve ilmî mânâ da açıklarımız ve mertebelerimizdir. Bizler bu mertebeleri idrak edemez isek yaşamımızın hangi döneminde olduğumuzu tespit edemeyiz. Nüfus kâğıdımıza göre yaşımızı bilebilir ancak bu bilmek sadece bizim beden dediğimiz aracımızın yaşıdır. Bu aracı tanımının üç aşamasından bir tanesi ilk olarak nefsî benliğimizi şuur etmek, daha sonra bu nefsî benliğin kendisine âit bir varlığı olmadığı ve izâfi olduğunu anlamamız gerekmektedir. Bunları da geçerek peygamberlerin ve evliyaların öğrettikleri ile ne zaman ki gerçek İlâh-î varlığımızı idrak edersek gerçek anlamda İlâh-î hakikatler ile yaşayan ve var olan kişiler oluruz. İşte bu zamanda insan oluruz. İlk iki aşamada daha henüz insanlık vasfına ulaşmış değildir.

Nefsî benlik, kişilerin üzerinde ana rahminden dünyâyâ geldikten sonra oluşmaya başlayan yaşantıdır. Burada en büyük etken ilk olarak aile etkenidir. Bunun yanı sıra içerisinde bulunan coğrafya, iklim gibi koşullar nefsî benliğin oluşmasında etkindir. Daha sonra okul ve arkadaş çevresi, daha sonrada genel olarak içerisinde bulunduğu toplum etkindir.

Kişiler bu etkenler ile birlikte ve kendisine verilen isim ile birim olarak kabûl görmektedirler. Nefsî varlık çocukluktan başlayarak buluş çağına kadar geline süreçte oluşmaktadır. Bunun sonucunda o kimsede bir idrak ve hayata balış anlayışı da oluşmaktadır. İnkârcı, tasdikçi, îmân ehli, küfür ehli

olabilmektedir ve hayatını kazanmak için edindiği mesleği ile beraber bu benlik kişide iyice yerleşmektedir. Eğer kişi araştırmaları ile bu işin bu kadar olmadığını ve bunun üzerinde başka özellikler olduğunu anlamaya başlarsa, artık **"Ben neyim ?"** diyerek kendini sorgulamaya başlar. Ve kişinin kendi kendine yapacağı en büyük rahmet dahi budur. Bu da Cenâb-ı Hakk (c.c)'in vermiş olduğu bir hak ve rahmettir ve bunları bize bildiren peygamber Efendimiz (s.a.v)'in şefaati de daha burada başlamaktadır. En büyük şefaatte budur çünkü kendimizi tanıma yolunu bize Efendimiz (s.a.v) açmıştır ve onun risâleti ile bizler bunları öğrenmişizdir. Allah'ın huzuruna giderek direkt bir şeyler alma imkânı zâten yoktur aksi halde herkes peygamber olurdu.

Var zannettiğimiz ve gaflet içerisinde yaşadığımız hayatımızın bölümü nefsî benliktir. Burada bir **"ben"** diye düşündüğümüz varlık vardır ancak hiç düşünmeden ve bunu kim verdiğini **"ben"** diye sahipleniyorum gibi sorular sormadan bunu kabûllenmişizdir. Kişi bunları kendi çabası olmadan elde ettiğini görüp sorgulamaya başlayınca adalet yerine gelmeye başlar çünkü bu varlık sahibine aktarıldığı zaman ancak adaletli hareket edilmiş olunmaktadır. Aksi halde hiçbir karşılık ödemediği Allah'ın malına sahip çıkmış olmaktadır. Ben bunun için yâni karşılığında ibâdet ediyorum diyen kişi de kendisi için ibâdet etmektedir yoksa bunun için değil, yâni sonuçta yine cennete gitmek amacıyla nefsîne pay çıkarmaktadır.

Dünyâda cennet beklentisi veya cehennem korkusu ile yaşananlar nefsî benliğimizin içerisinde olan şeylerdir. Eğitim ve araştırmalar sonucu yavaş yavaş nefsî zevklerin de kesilmesiyle birlikte, eski düşünce şekli değil, yâni ben **"emmâre"** yönümlü yapıyorum değil **izâfi benlik** yâni isimlendirilmiş benlik yönüyle bu oluşumları idrak etmeye başlar. Bu durumda ilk başlangıçta olan ve **var zannettiğimiz nefsî benliğin** hükmü biter ve **"ben"** iddiasında bulunan bu varlık bu şekilde yok olur ve izâfi benliğe geçiş olur. **İzâfi benlik** ara benliktir. Tabiki bu iş bir anda bıçakla kesilir gibi olacak bir iş değildir, yavaş yavaş olmaktadır ve bir hayli zaman ister. İnsanların şartlanmış oldukları bir yaşam tarzları vardır, bundan kurtulmak kolay bir şey değildir ancak olmayacak bir şey de değildir, eğer bu iş olmayacak bir iş olsa idi kimse yapamazdı şimdiye kadar.

Daha önce bu işleri yapanlar var ki, bizlere bunları yâni çalışmalarını ve eğitimlerini emanet etmişlerdir. Hazır kurulu sistemler olarak bizlere bırakmışlardır ve bizlerde o sistemi kullanmaya çalışıyoruz. Geçmişte kimin bu yollarda hizmeti var ise hepsine şükrederiz, hepsinden Allah razı olsun ve her zaman onları yâd etmek dahi bizim görevimizdir. Hangi yoldan olursa olsun hepsi bizim önderlerimizdir ki hakîkatte zâten tarikat sözkonusu değildir. Yolların hepsi Allah'a gider ve hepsi orada bir menzil tutmuştur. Bizim yapmamız gereken hedeften ayrılmamaktır, yolda bir mertebede takılı kalır isek orada mûkim oluruz ve yolumuz eksik olur. Hedefimiz Hakk ise ve bu yolda nasıl yaşamak lâzım gelirse, hangi bilgileri almak lâzım gelirse ve o bilgilerin tatbikatı nasıl olursa bunları yapmamız gerekmektedir ki mi'race ulaşabilelim, aksi halde bunları hayâlen yapmış olur ve izâfi benlikte kalmış oluruz. Beşeri veya izâfi benlik ile olsun yapılan bütün ibâdetlerin mükâfatı vardır tabiki âhirette. Bu âlemde de huzuru vardır.

Bu aşamadan sonra kendimize baktığımızda **"lâ fâile illallah"** hükmü ile bizim zannettiğimiz fiillerin bizim olmadığını anlarız. Daha sonra **"lâ mevcûde**

illallah” hükmü ile de *bizim dediğimiz varlığımızın* bizim olmadığını anlarız. Bunların hepsi yolda gidiyor iken yolun üzerinde birer mertebedir. Bu mertebelerin hiçbiri mutlak ve her tarafı kapsayan merteye değildir. Kişinin kendi bulunduğu merteye mutlak kendi mertebesidir, ancak Allah’a giden yolda sadece bu merteye vardır ve bunun dışında bir merteye yok denilirse hata edilmiş olur ve Allah’ın ilmini sınırlamış oluruz ki böyle bir şeyde söz konusu değildir. Her merteye kendi düzeyinde geçerlidir. Fusûsu’l-Hikem’de Muhiddîni Arabî hazretleri şöyle buyurmuştur: **“Vücûd birdir ancak mertebelere riâyet şarttır.”** Bu şekilde her mertebenin hükümleri başka başkadır ve bu hükümlere uymak gereklidir ki uyulmaması zındıklıktır.

İşte hakîkati Muhammediyye’nin bizlere bahşettiği güzellik budur, Âdem (a.s.)’dan beri gelen bütün peygamberler risâlet mertebelerini ve İlâh-î mertebelerin hepsini bize paket bir program olarak getirmiştir ki en büyük şefaati de budur zâten. Bizden evvelki ümmetlerin böyle bir şansları yok idi. Bu nedenle kişinin kendini tanıması dînimizin getirdiği hakikatleri bilmesi bakımından çok mühim bir hadisedir. Şu anda tevhid ehlinin irfânî olarak konuştuğu meseleleri beni İsrâil peygamberleri bilmiyorlar idi. Bu ifade yanlış anlaşılmasın sakın, peygamberliğin üstünde bir merteye mevzû değildir burada, çünkü peygamberlik Allah’ın verdiği bir mertebedir ve hiçbir insan çalışarak oraya erişemez ancak Beyâzıdı Bestâmi’nin dediği gibi **“Bizler öyle bir deryânın sâhiline ulaştık ki beni İsrâil peygamberleri o deryaya ulaşamadı.”** BU ifade peygamber hazaratının zâtını küçültmez ancak İlâh-î mertebelerde bizler ümmeti Muhammed olarak onların bilgilerinden daha üstün bilgilere sahibiz çünkü bu bilgiler Efendimiz (s.a.v)’in getirdiği bilgilerdir. Efendimiz (s.a.v) ise bütün peygamberlerin üzerindedir. Ve bu da’vâ peygamberlik da’vâsı değil ilim ve irfâniyet meselesidir. En son peygamberin getirdiği bilgiler kendisinden önceki peygamberlerin getirdiği bilgilerden üstündür aksi halde peygamber olarak gelmesine gerek kalmazdı.

Kişi bu şekilde bakış ile kendisinin sahibi olduğu hiçbir şeyin olmadığını ve bütün bunların kendisine verilmiş isimden ibaret olduğunu yâni izafet olduğunu anlar. Sonradan olma olarak yaptığımız değerlendirmelerin izâfi olduğunu yâni geçici olduğunu anladığımız zaman bir şeyimizin olmadığını anlıyor ve bir adım daha atarak kendimizi gerçek mânâda tanımaya yaklaşmış oluyoruz.

Âyet-i Kerîme’lerde ve hadîs-i şeriflerde belirtildiği gibi üçüncü aşamaya geliriz ki bu da İlâh-î benliktir. İşte kim ki gerçek mâ’nâ da bu İlâh-î benliği idrak etti, Allah’a ulaşan o oldu. Ehlullah denilen kimseler İlâh-î benliği içerisinde hakîkati idrak edip Allah’ın varlığına ulaşanlardır. Kişinin kendisinde mevcut olan İlâh-î benliği ezelde a’yân-ı sâbitesine Cenâb-ı Hakk (c.c)’ın koyduğu kulun Hakk tarafıdır. Bununda daha sonraki aşamalarında kul Hakk olarak halk ismi ile ilmî mâ’nâ da yeniden doğarak varlık içerisinde yaşar. Yine aynı varlığı içerisinde ancak artık nefsî benliği ile değil İlâh-î benlik ile dir.

Şimdi kul birinci aşamada nefsî mâ’nâ da vardır ancak bu hayâlî bir benliktir ve zandadır. Eğer kişi burada kalırsa şirk ehlidir ve ilelebet Allah’a ulaşması mümkün değildir. Çünkü kendisini nefsî benlik olarak ayrı bir varlık olarak kabûl etmiştir. Tevhîd ehli yâni eğitim alarak kendisini tanımaya çalışan kimsenin ise ilk yapacağı şey bu anlayıştan kurtulmaktır çünkü bu anlayış insanın üzerinde prangadır ve çizilmiş bir çemberdir ki dışına çıkamaz. İşte

cengâverlik bu çerçeveyi ilmi mâ'nâ da kırıp dışarıya açılmaktır. Bizlerin içerisindeki genişlik İlâh-î kimliktir. Nefsî emmâremizin saltanatından kurtulduğumuz anda bizlere bu denli geniş ufuk açılmış olur. Bunun en güzel örneği ise kişisel olarak kullanılan bir bilgisayarın sadece kendi hard diskindeki bilgileri kullanması oysa internete bağlı olan bir bilgisayarın nerede ise sonsuz denilebilecek genişlikteki bilgileri kullanabilmesidir. İşte akl-ı cüz'imiz bizim kişisel olarak kullandığımız bilgisayar gibi iken akl-ı küll internete bağlanmış bir bilgisayar gibidir. Nefsî benlik içerisinde yaşadığımız sürece akl-ı küllden haberimiz olmaz.

İşte belirtildiği üzere kişinin kendisine âit bir varlığı olmadığını idrak etmesine fenâ-fillah yâni Hakk'ta fâni olmak denmektedir. Ancak iş bununla da bitmemektedir, burası câzibe yâni meczubların yeridir. Meczub derken yollarda üstü başı perîşan kendi kendine bağırıp çağırarak kişiler değildir kastedilen. O tür kişiler halkın meczublarıdır. Meczûb Hakk'ın câzibesine kapılmıştır ve kendileri olmayıp sadece Hakk vardır.

İlk mertebede de kul aslında yoktur ancak kendisini var zannetmektedir ki işin bütün zorluğu bu kendini var zannetmekten kurtulabilmektir. Bu beden kutrundan çıkabilmek ise ancak **sultan güç (55/33)** ile mümkündür. Bu şekilde hürriyetimizi kazandıktan sonra artık dervişin ufku çok açıktır. İşte bu yapılan sohbetler dahi "**sultan**" hükmünde olan sohbetlerdir, bu kuturlar sadece sohbetler ile aşılabılır yoksa fiili ibâdetler ve fıkıh ilmi bu kutru açmaz çünkü yeri değildir. Bu ifadeler o ilimleri inkâr etmek için değildir, onların yerleri başka yerlerdir çünkü hepsi Allah'ın ilmi ve şerîat-ı Muhammediyye'dir. Bunların hepsi kendi başlarına birer ilaçtır ancak hangi ilaç nerede kullanılacaktır, bunun iyi bilinmesi gereklidir. Hakk yoluna gitmek için hangi bilgiyi nerede kullanacağımızı ve hangi programı nerede tatbik edeceğimizi bilmemiz gerekmektedir. Bu nefsi emmâre kutru aşılandıktan sonra kişi âbid de olsa zâhid de olsa sevab kazanır ancak Allah'ı kazanamaz, kendini kazanamaz. Cennet ehli olur tâbî, cennete gitmek isteyen de buyursun gitsin, bizim talebemiz ise "**bana Seni gerek Seni**" olmalıdır ki gerçek olan talep dahi budur. Diğerleri farkında olmadan, şuur altında nefsi taleplerdir. Bunların hepsi iyi niyet ile yapılır ayrı konudur; ancak iyi niyet başka şeydir gerçekler başka şeydir.

İşte bu şekilde kendi hakikatimizi idrak etmeye çalıştıkça bizde cennet arzusu da düşer, cehennem korkusu da düşer. Bu ikisinden nefsi benliğe bağlı olan şeyler olduğu için kurtulur. Nefsî benliğin hükmü ortadan kalktıktan sonra bunların muhatabı kalmaz zâten üzerimizde. Hedefimiz Cenâb-ı Hakk (c.c)'in ne cennettir ne de cehennemdir, hedefimiz Cenâb-ı Hakk (c.c)'in zâtıdır. Cennet ve cehennem Cenâb-ı Hakk (c.c)'in isimleri ve sıfatlarıdır, oysa bizler gerçek mâ'nâ da insanlık hakikatini taşıyor isek bize zâtî lâzımdır.

İşte fenâ-fillah mertebesinde Hakk'ın cezbelenmesi içerisinde hayatını sürdüren kişinin kendine âit bir varlığı kalmaz. İddiası da kalmaz çünkü iddia, kendine âit bir varlığı olduğunu kabûl edendedir, yok olanın ise ne varlığından ne de yokluğundan haberi olmaz. Onda bütün fiilleri işleyen Hakk'tır. Buraya ulaşmak için ise bir hayli çalışma, ibâdetler, zikirler yâni nafil hükmünde olan çalışmalar gereklidir yoksa sadece farzları yerine getirmek buraya ulaşmaya yetmez. Farzlar tabi ki çok yüksek hallerdir ancak desteklenmesi gerekmektedir. Buna da (**kurb'u nevâfil**) denilmektedir ki kişinin kendi iç bünyesinde

oluşan velâyet mertebesidir ki dışa dönük değildir. Meselâ Hızır (a.s.) bu şekilde velâyete sahip idi ancak ne zaman Mûsâ (a.s.) ile ilgilenmeye başladı onun velâyeti velâyet-i zâhireye dönüştü. Mûsâ (a.s.) ise orada bâkâya geçmiş oldu ki onun orada anlatılan üç hali nübüvvet halidir, beraber geçirdikleri diğer haller ise velâyet halleridir. Hızır (a.s.)’dan Mûsâ (a.s.) ile bulunduğu zaman ancak haber alıyoruz, diğer hallerinden bize haber yoktur dikkat edersek. Hızır (a.s.) bu hâdiseler ile bize haber verdiğinden kendisi haber verici anlamında **(Nebî)**dir, bunun dışındaki yaşantılarında ise **(veli)**dir. Kendi halinde Hakk’ta fâni olarak yaşadığı hallerde kendisi olmadığından dolayı bir haber çıkmaz. Hızır zâten hâzır demektir yâni **“Allah’ın binbir ismi var, bir ismi Hızır, Allah’ı nerede çağırır isen orada hâzır”** demek sûretiyle Hızır’da var olan Hakk’ın kendisidir.

Efendimiz (s.a.v) Hakk’ta fâni olan bir kimsenin halini belirtmek için hadîs-i kûds-î de şöyle buyurmuşlardır, “(Farzlardan sonra) Kulum bana nafîle ibâdetlerle durmadan yaklaşır, nihayet ben onu severim. Kulumu sevince de (âdeta) ben onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli ve yürüyen ayağı olurum.” İşte burada kul yoktur artık, kul olarak gözükken bir varlık vardır ancak onun bütün fiillerini yapan Cenâb-ı Hakk (c.c)’tır. İşte bu şekilde kurbu nevâfil, kulun üzerinde Allah’ın faaliyeti olmaktadır.

Nefsî ve izâfi benliğini bilemeyen kişilerin burada belirtilen mertebeye gelmeleri mümkün değildir. Burası bir mertebedir ve Cenâb-ı Hakk (c.c.) dilerse onu orada bırakır. Bu şekilde kalanlar sürekli bu hal içerisinde kendi âlemlerinde yaşarlar ve bir kenara çekilerek, halk içinden fazla dolaşmadan, dünyâ ile fazla meşgul olmazlar. Bu mertebede olan kişilerin bâzıları zaman zaman ibâdetlerinden âciz kalırlar, yapamazlar çünkü ortada kendileri olmadığı için irâdeleri de kalmadığında yapamazlar oysa onu dışarıdan gören halk onları ibâdeti terk etti zanneder. Ancak burada **“Dur! Rabb’in namazda!”** hükmü gereğince Rabb’ları onların vekilleri olmakta ve onların bütün görevlerini kendisi almaktadır. Bu nedenle görevlerini yerine getiremeseler dahi günah yazılmaz. İsâ a.s şu anda göğşe çekilmiş halde bu mertebededir ve dünyâdaki ömrü henüz bitmiş değildir, dünyâya geri döndükten sonra bâkâbillah olarak gelecek ve ömrünü dünyâda tamamlayıp vefât edecektir.

Bir de Cenâb-ı Hakk (c.c) dilerse bu mertebeye ulaşmış kişilerden bâzılarını, kendi zâtında mevcut olan İlâh-î hakikatleri ortaya çıkarmak sûretiyle ve yeni bir teçhizat ile ve kurgu ile tekrar halkın arasına gönderir. Bu haldeki kişiyi tanımak da mümkün olmaz çünkü aynen işin başındaki şerîat mertebesinde yaşadığı gibi yaşar o kişi. Sûreten bu şekilde olan kişinin artık iç düşüncesi bambaşkadır ve bu hale bürünme denir. Bunun sebebi de halkın onu kendisinden zannederek vereceği nasihatları kabûl etmeleri içindir.

Kayıttaki sohbetin ikinci bölümü.

Şimdi üçüncü aşama olan İlâh-î benlikten bahsedelim. Bizim İlâh-î ma’nâdaki gerçek kimliğimizin-hakikatimizin aslı a’yânı sâbite olarak belirtilen kazâ ve kader hükmü ile de ifâde edilen kimliktir. Bilindiği gibi a’yânı sâbite denilen ve kazâ yönüyle de toplu olarak belirtilen programımızın iki yönü vardır. Birincisi mutlak kazâ yani değiştirilmez olan hükümlerdir diğeri ise

muallak kazâ ve kader olarak bize bırakılan sahadır. Âhirette **"Kitabını oku!"** hükmüyle bize verilecek olanlarda bu şekilde yapraklarını doldurduklarımız olacak ve **"Bugün de bunların karşılığını göreceksiniz"** denilecektir. Bu ifâdelere göre a'yânı sâbite ne demektir, şimdi ona bakalım. A'yânı sâbite, sâbit olan gerçek kimlik bilgisi yani kişinin programı demektir. Diğer bir ifâde ile **"ayn"** kaynak ma'nâsına alındığında, saf, berrâk ilk kaynak demektir. A'yân, kişinin açık olarak beyân edilmiş olan net programı demektir. İşte Cenâb-ı Hakk (c.c.)'in bize ilk verdiği program bu programdır ve bu program ezeli bir programdır. Bu şekilde her birerlerimizin **(a'yân-ı sâbite)** denilen programı Allah'ın ilm-i İlâh-îyyesinde ezeli olarak vardır. Çünkü hiçbir varlık rastgele halk edilmiş değildir.

"Ay'an-ı sâbite mec'ul değildir." (Fü-Hi-Mu)

İşte belirtilen bu ibâre insanın kendisini tanması ve yüceliğini idrâk etmesi açısından, Cenâb-ı Hakk (c.c.)'in o kulum ve habîbim dediği insan ve İnsân-ı kâmile verdiği değeri göstermesi bakımından muazzam bir ibâredir. İşte her birerlerimiz bu değerdeyiz, Allah'ın indinde ırk ve cinsiyyet yoktur sadece ilim yönüyle O'na yaklaşmak ve idrâk etmek vardır. Bu şekilde kişi varlığı gerçek sahibine aktardıktan sonra O'nun da tekrar kulum, habîbim dediği mertebesine vereceği hakikatler vardır.

"A'yân-ı sâbite, isimlerin ilmi sûretlerinden ibâret olduklarından, hâricî vücutları yoktur" (Fü-Hi-Mu)

Yâni daha zûhura gelmemişlerdir. Bu hal her birimizin kendi beyninde olan ve kimsenin bilmediği hale benzer. Bizim kendi beynimizde olan program henüz zuhûra çıkmadığı için hâricîte vücûdu yoktur ve zâtımızın ta kendisidir. Ve bu ifâde üzere a'yân-ı sâbite halk edilmemiş olup Hakk olarak vardır.

"Oysa "ca'l" tesir edicinin te'sîrinden ibârettir." (Fü-Hi-Mu)

Yâni bir şeyin sûret bulması için ona bir te'sir yani yaptırıcı bir güç gereklidir. "Bunlar ise te'sir ve etkiyi kabul mahalli olmadıklarından mec'uliyetleri söz konusu olamaz; yanî bunlar **"yapılarak"** vücûda getirilmiş şeyler değildir." Bunlar ancak zuhûra geldiği zaman mahlûk hükümünü alırlar. Allah'ın zâtında olduklarından Hâlik hükmündedirler. Herbirerlerimizin a'yân-ı sâbiteleri bizleri halk ederek sûretlerimizi mahlûk etmektedirler. Bu nedenle işte **"insan hakikat-i İlâh-îyye üzere mahlûktur"** denilmektedir. İlâh-î benlik denilen yer burasıdır ve izâfi ve nefsi benlik bundan sonra meydana gelmektedir. Bizler ise cehlimizden dolayı hakikatimizi idrâk edemediğimizden kendimizi beşer olarak zannediyoruz ve İlâh-î varlığımız bizde **"gizli hazine"** olarak kalıyor. Ve a'yân-ı sâbite sonradan bir takım bilgiler ile yapılmış şeyler olmayıp kendi özüdür.

"Çünkü zâti şunattan ibârettirler. Ve bu işler zât'ın gerektirmesidir ve zât ile berâber kadîmdir; ve zâti şunat bir yapıcının yapması ile yapılarak mevcût olmadıkları gibi, bir te'sir edicinin te'sîri altında da değildirler. Mademki vücûdun zât'ı mevcûttur, elbette onlar da O'nunla berâber mevcûttur." Yani zât mertebesinde zâtı ile mevcutturlar.

"Örnek: İnsanda gülme ve ağlama gibi bir çok işler vardır. İnsan gülmediği ve ağlamadığı zamanlar, bu şe'nler bi'l-kuvve olarak mevcût ve bi'l-

fiil yoktur. Ağlaması ve gülmesi, fiilen zuhûr ettiği zaman bu zuhûr, irâdesi ve yapılışı ve te'sîri ile olmaz; belki zâtî gereklilik olarak iradesiz ve yapılmaksızın ve te'sîrsiz gerçekleşir. Yanî insân, henüz gülmeden ve ağlamadan evvel, gülmeğe ve ağlamaya hazırlanmaz ve gülme ve ağlama işler olmaları itibâriyle insânî mânâda birlikte iseler de, zuhûrda bir dîğerdan ayrılırlar. Çünkü gülme, ağlamanın aynı değildir. Şimdi bunlar, insânın şahsında mevcûttur ve fiilen yok iken, bu yok olan şe'nlerin mevcûttur şahıs üzerinde te'sîrleri görülür. Bundan dolayı mevcûttur şahıs bunların te'sîri ile gözükütüğünde, yanî güldüğünde ve ağladığında, bu şe'nler de, fiilen mevcûttur olurlar; ve onların mevcûdiyyetleri mevcûttur şahısa bağılı olarak olur. Ve mâdemki insânın şahsı mevcûttur, elbette bu şe'nler de onunla berâber bi'l-kuvve olarak mevcûtturlar; ve bir sebep altında da zâtî gereklilik olarak, iradesiz ve yapılmadan ve te'sîrsiz, fiilen zâhir olurlar. İşte bunun gibi hakîkî mevcut olan ulûhiyyet zâtında fiilen yok olan şununun te'sîri ile, Allah'ın zâtı bu şe'nleri dolayısıyla tecelli eder. Çünkü a'yân-ı sâbite zuhûrun illeti yâni sebebi ve Allah'ın zâtı ise, onların ma'lûlu yâni sonucudur. Ve illetin ma'lûl üzerinde te'sîrini reddetmek ve kabul etmemek mümkün değildir.

Bu te'sîr ve te'sîr alan ve illiyet yâni sebep oluş ve ma'lûliyyet yâni sonuç oluş meseleleri, vâhid yâni bir olan Hakk'ın vücudunun zâtî bağıntılarından ibâret olup meydana bir başkası bulunmadığından, ulûhiyyet şanına yakışmayacak bir hüküm türü olarak anlaşılabilir." **(Fü-Hi-Mu)**

İşte her birerlerimizin yaşı Âdem a.s ile başlamaktadır, hatta ilm-i İlâh-îyyede daha ezeli de vardır ancak zuhûr hâlimiz Âdem a.s iledir. Sûretimiz i'tibâriyle ise her birerlerimiz dünyâyâ gelip yaşadığı tarihler arasında zuhûrdadır. Bu zuhûr ise sadece bedenimizin sûret zuhûr süresidir. Ancak âhiretteki ceza ve mükafatlandırma buradaki yaşamda yaptığımız ameller üzerine bina edilmektedir. A'yân-ı sâbitemiz bir yönden bakıldığında **(emr-i iradi)** hükmündedir yani Allah'ın iradesinin işidir. **(Emr-i teklifi)** bölümü ise bize bırakılan sahadır. Peygamberler yoluyla bildirilen emir ve yasakları bize verilen program dahilinde uygulayabiliyorsak cennet ehli ve Hakk ehli olmaktadır, uygulayamaz isek eğer cehennem ehli ve gayr hükmü ile hayatımızı sürdürüp, âhirette karşılığını almış olmaktadır.

17.04.2012, Salı. Aynı gün Öğle vakti; Tefekkürler.

Hadîs-i kûdsî: Âlem-i mânâdan, ilmi İlâh-îyye yönünden hakîkat-i insâniyye'ne bir bilgi geldi-nâzil oldu ise o bilgiyi beşeriyet âlemine intikâl ettirmen, yaptığın düzenleme ve bu ilmî yaşantının ismine, sana âit olan, mânâsı Hakk'tan, lâfzı kendinden, **(hadîs-i kûdsî'ndir.)** Denir.

Hadîs-i Şerîf: Lâfzını ve mânâsını ilmi İlâh-î ve şerîat-ı Muhammedî kuralları içerisinde bir bilgi cümlesi düzenlemişsen bu da senin **(hadîs-i şerîf'in)** olur.

Bunlar genel hükümler değil, kişinin kendi şahsında **(nefs-i lâtifî)** ile ulaştığı özel hâlidir.

Âyet-i kerîme ise lâfzı ve mânâsı Hakk'tandır ve oraya kulluğa yol yoktur.

17.04.2012, Salı. Aynı gün. İkinci namazı vakti;

"İnnî" nin "ene" si, "ene" nin "ente" si. Beşer şekline bürünmüş "ene" kendine "ente" demiş ve sonra ikisine "Hû" demiş, karşıyı veyâ gaybı işâret etmiş.

Sünnetler, risâlet namazıdır. **Sünnet** bâzen terk edilir, **ruhsattır** -bâzi insanlar kabûl etmezler- borç olmaz. Kazası da olmaz.

Farzlar, Ulûhiyyet namazıdır. Bunlar mutlaktır, **terki mümkün** değildir. Ancak zor zamanda kaza yapılabilir,

2010 Umresinde zâti tecellînin yaşam şiddeti var idi. Bu **2012** Umresinde zâti tecellînin sükûn tecellîsi ve yaşanması var.

Beşeriyet görüntüsünde sâdece bireye âit olan Ulûhiyyet yaşantısı vardır. Her mertebede o mertebenin ahkâmına göre zuhûr eder.

İnsanda olan Kâ'be, Kâ'be'de olan insan, Kâ'be olan insan.

Evvelce kendimi kendimde zanneder idim, daha sonra **Hakk'ı** kendimde zanneder idim. Halbûki ben **Hakk'ta Hakk** olarak varmışım. Bu görünen sûrette, sûretin ismi ile **Hakk'**ın ta kendisi imiş. Beyit:

**"Ben bilmez idim gizli ayân hep sen imişsin,
Canlarda ve tenlerde nihân hep sen imişsin,**

**Senden bu cihân içre nişân ister idim ben,
Âhir bunu bildim ki cihân hep sen imişsin."**

17.04.2012, Aynı gün Saat 22: 00 lobide sohbet:

Fusûsu'l-Hikem Tercüme ve Şerhi Cilt.1-Mukaddime 19. fasıl, **Kıyâmet:**

Kıyâmetin çeşitleri vardır.

Bunlardan birincisi; her ân ve sâatte vuku bulandır. Zîrâ âlemler her ânda gaybdan şehâdete ve âlem-i şehâdetten âlem-i gayba dâhil olur. Ve bu âlemlerin bozulması ve kâinât ve mânâlar ve cisimler gibi bi'l-cümle çeşidinin şehâdetten gayba ve gaybdan şehâdete giriş ve çıkışını, ihâtalı bir yoldan, ancak Cenâb-ı Hak bilir. Zîrâ bu ilim içyüzünü bilen zevk-i İlâhiyye'den ibârettir. Bunda hiç kimsenin iştirâki yoktur.

İkincisi; "mevt-i ıztırârî" yâni "zorunlu ölüm" ile vâki' olandır. Nitekim (S.a.v.) Efendimiz: **"Men mâte fekad kâmeti kıyâmetehu"** "Ölen kimsenin kıyâmeti kopar" buyururlar.

Üçüncüsü; "mevt-i irâdî ve ihtiyârî" ile olur. Sâlik bu mevt ve kıyâmetten sonra âlemde neş'e-i âhiret üzerine yaşar. İşte buna mebnîdirki, meyyite açılmış olan hâller sülûku zamanında sâlike de kısmen açılmış olur. Ve bu hâli "küçük kıyâmet" diye isimlendirirler.

Dördüncüsü; ârifin-i billâh hazarâtına fenâ-fillah ve baka-billâhtan sonra tam bir vahdet ve kahır çokluğunu hâlinin zuhûrudur. Ârifin nefsinde vâki' olan bu tecellîye de "kıyâmet-i kübrâ" derler .

Beşincisi; bi'l-cümle kâinât için vaad olunan ve beklenen kıyâmettir ki, Hak Teâlâ nazm-ı celîlinde: "**Ennes sâate âtiyetün lâ raybe fiha**" yâni "Onda şüphe olmayan o saat mutlaka gelecektir"(Hac,22/7) ve "**İnessâate âtiyetün ekâdü uhfihâ**" yâni "Muhakkak ki o saat gelecektir" (Tâhâ, 20/15) ve emsâli âyât-ı Kur'âniyyedir. Bu "kıyâmet-i kübrâ" hakkında şerh esnâsında sırası geldikçe kâfi tafsîlât verilecektir.

Fusûsu'l-Hikem Tercüme ve Şerhi Cilt.1-Mukaddime 20.fasıl, **Cennet ve Cehennem.** Sohbetin devamı.

Ma'lûm olsun ki, cennet ve cehennemin her bir âlemde zuhûr mahalleri mevcûddur:

Evvelâ; İlâh-î ilim hazretinde a'yân-ı sâbiteleri vardır.

İkinci olarak; ilmî vücûdlarının benzeri misâl âleminde mevcûttur.

Üçüncü olarak; hazret-i şehâdette her ikisi de mîzacı uygun olarak olarak mevcûttur, zâhirdir. Zîrâ hazret-i şehâdet zuhûru âhirete nazaran geniş değilse de, cem'dir, topludur. Ve elem ve lezzetin mîzacının uygunluğunu her zaman bu âlemde zevkan biliriz.

Dördüncü olarak; âlem-i insânîde mevcûddur. Zîrâ makam-ı rûh ve kalb ve kemâlâtı ni'metin ayn'ıdır. Ve nefis ve hevâ ve iktizâ ettirdiği şeyler cehennemin ayn'ıdır. Bunun için kalb ve rûh makâmına dâhil olan ve övülen ahlâk ve rızâ sıfatı ile vasıflanmış olanlar, türlü türlü ni'metler ile ni'metlenmiş olurlar. Ve nefis ve lezzetleri ve hevâ ve shehevâtı ile meşgûl olanlar türlü belâlar ile muazzeb olurlar. Nitekim Hak Teâlâ: "**inne cehenneme le mühîtatün bil kâfirin**" yâni "Ve muhakkak ki; cehennem, kâfirleri mutlaka ihâta edicidir" (Tevbe, 9/49) buyurur.

Celâleddin Devvânî (k.s) hazretleri **Zevrâ Hâşiyesi'**nde buyururlar ki: "Bu âyet-i kerîmeyi te'vîle hâcet yoktur. Zîrâ küffârın kötü i'tikadları ve râzı olunmayan ahlâkları, âhîret yapılanmasında cehennem sûretinde zuhûr edip küffâra azâb edecektir. Nitekim (s.a.v.) Efendimiz: "**Kabir, ya cennet bahçelerinden bir bahçe veyâhut cehennem çukurlarından bir çukurdur.**" diye buyururlar. Â'râzdan ibâret olan ahlâk ve insanın amellerinin berzahta münâsib sûretler ile zâhir olacakları gerek âlem-i misâl ve gerek berzah bahislerinde beyân olundu.

Beşinci olarak; cehennem ve cennetin en son zuhûr yeri, âhîret yurdundadır. Ve bunlar rûhânî değil cismânîdir. Velâkin, bu cismâniyyette rûhâniyye neş'esi gâlibdir. Nefsâniyyet neş'esi gâlib olan bu âlem-i şehâdetin hallerine bakıp da, cismâni cennet ve cehennem hakkında bu âlemin delîlleri ile hüküm verenler hatâ ederler. Meselâ bu âlemin maddi sûretleri bir karar üzere olmayıp bozulur. Zîrâ külli kânunları bunu gerektirir. Fakat cismâni cennet ve cehennemin sûretleri sâbit ve karârlık üzeredir ve onların külli kânunlarının gereği budur. İşte bu sebebe dayanmaktadır ki, bu âlemde akıl ve mantığın kabûl edemeyeceği haller, cismâni cennet ve cehennemde ma'kuldur yâni kabûl edilirler. Ve o mevtında bu hallere hayret edilmez. Bunun benzeri bu âlemde de mevcûddur.

Meselâ âlem-i şehâdette insanın havada uçması ve deryâ üzerinde yürümesi mümkün olmadığı halde, uyuyan kimse havada uçar ve su üzerinde yürür. O kimse kendisinin âlem-i hayâlde vâki' olan bu hâline o mevtın içinde buldukça hayret etmez. Sıradan bir hal sûretinde olduğunu düşünür. Uyanıp şehâdet âleminin hükümleri içine döndüğünde, rü'yâdaki hâline hayret ve taaccüb eder; zîrâ o dakıkada hayâl mertebesi hükümlerinin dışına çıkmıştır. İşte gerek berzah halleri, gerek cennet ve cehennem mertebeleri bu hâlin benzeridir. Kitâbullâh'ın haber verdiği bu mertebelerin hallerinin garipliği gaflet ehli tarafından şehâdet âlemine kıyâs olunduğu için, uzak görülür ve inkâr olunur. Çünkü onlar bu âlemin hükümleri içinde gark olmuşlar ve mahbûs kalmışlardır.

Şimdi, cismâni cennet ve cehennem haklarındaki âyât-ı Kur'âniyye ve hâdis-i şerîfler temsil yolu üzere yüce beyânlara hâvîdir. Müşâhede makâmına vâsıl olmayan her bir mü'min, bu haberler üzerine kendi muhayyilesinde icâd ettiği sûretlere inanmıştır. Halbuki Hak Teâlâ Hazretleri hadîs-i kudsîsinde: **"Ben sâlih kullarım için göz görmedik, kulak işitmedik ve beşerin kalbinde hâtırına gelmedik şeyler hazırladım"** buyuruyor. Gözlerin görmediği ve kulakların işitmediği ve beşerin kalbine gelmeyen şeyler elbette bu âlem-i şehâdette görülen ve işitilen ve hayâl olunan şeylerin hâricinde olacaktır. Bu âlemde cennet hakkındaki ta'rîfler ve tafsîlât ise, beşer kalbinin hatırasına gelen hayâllerden ibârettir. Binâenaleyh gerek cennet ve gerek cehennem bizim hatırımıza gelen hesaplar ve tertîbler hâricindedir.

18.04.2012, Çarşamba

Sabah namazına Cem ile gidildi ve dönüldü. Biraz uyku ve istirahatden sonra kahvaltıya inildi. Bu arada kapı kartı yüzünden öğle namazına gidilemedi ve notlar gözden geçirilmeye çalışıldı.

Gece Sohbet: Lobi de çok gürültülü olduğundan (111) nolu odada yapıldı

Fusûsu'l-Hikem Tercüme ve Şerhi Cilt.1-Mukaddime 20. fasıl, **Cennet ve Cehennem**

Dün geceden devam ile.

Cennet lügatta, "çok ağaçlı bahçe, fidanlık olan bir zemîn" den ibârettir ki, ağaçların çokluğundan dolayı gölgeleri toprağın üstünü örter. Ve cennet **"setr-örtü"** mâ'nâsına gelen **"cenne"** sözünden çıkmış olup, bu kelimenin masdar-ı binâ-i merresidir (bu terim Arap dili kurallarındandır).

Zâhir ulemâsı istilâhında, âhiret yurdunun nezih makâmı ve iyi ve güzel makâmıdır. Ve bu makam, **"güzel fiillerin ve sâlih amellerin cennetidir."** Fiillerin ve amellerin azlığı ve çokluğu i'tibâriyle bu cennetin çeşitli ve farklı dereceleri vardır.

Ârifler derler ki, bu fiiller ve ameller cennetinden başka da cennetler vardır. Onlara **"sıfât cennetleri"** derler. Ve o abdin İlâh-î kemâl sıfatı ile vasıflanması ve İlâh-î ahlâk ile ahlâklanmasıdır. Bu cennet dahi, kemâl ehlinin mertebeleri dolayısıyla çeşitlidir.

Ve bunlardan başka cennetler dahi vardır ki, onlara **"zât cennetleri"** derler. O da hâs kullarına, Rabbü'l-erbâb olan Allah zü'l-Celâl Hazretlerinin ve her birinin erbâb-ı müteferrikadan kendisine âit olan Rabb'in tecellî-i zât ile zuhûrundan ve **kulun zâtta, kendi zâtının mahvı ile** o cennetlerde

örtülmesi-perdelenmesinden ibâettir. Hak Teâlâ Hazretlerinin zâtı için dahi üç cennet vardır ki: **"ved hulî cenneti"** yâni **"Cennetime gir)** (Fecr, 89/30) kavli-i şerîfînden istifâdedir. Hak Teâlâ, bu cennetleri kendi zâtına izâfe buyurur.

Birisi; "a'yân-ı sâbite cenneti"dir ki, Hak Teâlâ onunla örtülü olmuş ve kendi zâtını, kendi zâtı ile a'yân-ı sâbite arkasından müşâhede buyurmuştur.

İkincisi "ruhlar cenneti"dir ki, Hak Teâlâ o ruhlarda öyle örtünüp, gizlenmiştir ki, ne melek ve ne de beşer ona muttali'-farkında değildir.

Üçüncüsü; "âlem-i şehâdet ve mükevvenât"tır ki, Hak Teâlâ o perdeler arkasında, öyle örtünmüştür ki, ağıyârdan hiçbir kimse muttali'-farkında olamaz .

Cennet-i cismânî ni'met yeridir. Bu mertebeye vâsıl oluncaya kadar kulun hiçbir mertebede râhatı ve hâlis nimetlenmesi yoktur. Ve cennet-i cismânî, a'yân-ı sâbite-i süadânın sülûk işinde yolunun nihâyetidir. Kemâllerinin hâsılası ancak bu mertebede vâki olur. Ve cennet ehli bu ni'met içinde kalıcı ve ebediyet üzeredir. Bunların a'yânına aslâ fenâ gelmez; ve cümlesi seyr-i fillâhdır. Zîrâ seyr-i fillâhın nihâyeti yoktur.

Cehennem ehli, birisi geçici ve diğeri müebbet olmak üzere iki kısımdır: Geçici olanlar isti'dâd-ı ezeli'leri mağfireti iktizâ etmeyen âsi mü'minlerdir. Bunlar Müntakım tecellîsinden sonra cennete dâhil olunurlar. Müebbet olanlar şirk ve küfür ve nifâk ehli olup, aslâ cehennemden çıkmazlar. Çünkü isti'dâd-ı ezeli'lerinin gereği budur. Onlar Hakk'ı ancak cehennemde zikrederler; ve cehennem onların ma'bedidir. Fakat uzun bir devreden sonra cehennem ateşi soğuyup, harâreti gider ve: **"Rahmetim gadâbımın üzerine geçmiştir"** sırrının zuhûruna binâen bu hâl cehennem ehli hakkında bir ni'met olur. Nitekim hadîs-i şerîfte: "Fî nebâti fîha şeceretü'l-circir-i buyurulmuştur. "Circîr" gâyet sulak mahalde biten bir nebattır Ve Kur'ân-ı Kerîm'de **"lâ bisîne fihâ ahkâbâ"** yâni "(Onlar) orada uzun zamanlar boyunca kalacak olanlardır" (Nebe', 78/23) âyet-i kerîmesi ile azâbın sonlanacağına işâret buyurulur. Zîrâ "hukub" seksen yıl ma'nâsına gelir. Ve "ahkab" "hukub"un cem'i olup uzun müddetten bahsetmekle, nihâyet ma'nâsını ifâde eder.

Cenâb-ı Şeyh-i Ekber (r.a.) **Fütûhât-ı Mekkiyye'**lerinde, cehennem havâ-yı nârîden yâni sıcak havadan ibâret olup, içinde ateş olmadığını ve onun kor ateşlerinin mücrimler olduğunu ve cehennem ehlinin bu sıcak hava içinde yanmakta olmakla berâber **"küllemâ nedîcet cülûdühüm beddelnâhüm cülûden gayrahâ li yezükûl azâb"** yâni "Onların derilerinin her yanıfında, azabı tatmaları için onları(derilerini) başka deriler ile değiştireceğiz." (Nisâ, 4/56) âyet-i kerîmesi hükmünce, mahvolmayarak bu şiddetli yanmaya tahammül edebilecek bir vücûda sâhip olacaklarını beyân buyururlar.

Bu yüksek beyânlara bakarak, cehennem, güneş maddesinden ibâret küre bir cisim olacağı anlaşılıyor. Halbûki fenni delillere nazaran bu gibi sıcak buhâr hâlinde bulunan kürelerin milyonlarca sene sonra fezâda soğumaları ve katılaşmaları vâridir. şu hal ise cehennem ehli hakkında tabi'ki ziyâde bir ni'met olur. Fakat cennet ehlinin ni'meti gibi, hâlis ni'met değildir. Cehennem-i cismânî dahi, şekâvet ehlinin a'yân-ı sâbitenin, emr-i sülûkte yolunun sonudur. Ve onların husûl-i kemâlleri ancak bu mertebede vâki' olur.

şimdi ehl-i cehennem ni'meti, ehl-i cennetin ni'metine karşılıktır. Velâkin lezzet ve ni'metlenmede her ikisi müsâvidir. Çünkü ehl-i cennete nisbeten, cennetin ni'metleri ne ise, ehl-i cehenneme nisbeten dahi azâb-ı

cehennem odur. Zîrâ tabîatlarına mülâyim olan ni'metler bunlardır. Ehl-i cennet, cehennemden nasıl kaçarsa, ehl-i cehennem dahi ehl-i cennetten öylece kaçar. Bunun bu âlemde benzeri pek çoktur. Meselâ insan necâsetten nasıl nefret eder kaçar ve gül kokusundan hoşlanırsa, necâset böceği dahi gülden öylece nefret edip, kaçar ve necâsetten haz duyar. Velâkin bu iki ni'met arasında çok büyük bir uzaklık ve ayrılık vardır. Emr-i vücûdda temiz ve pis bir diğerinden ayrılmış olduğundan, ehl-i cennetin ni'meti temiz ve ehl-i cehennemin ni'meti de habîsât cinsindedir. Ehl-i cennetin ni'meti karışksız mutmâinnilik ile "Rahmânü'r-Rahîm" hazretinden ve ehl-i cehennemin ni'meti ise Müntakim tecellîsinden ve elîm azâbtan sonra "Erhamü'r-râhimîn" in rahmetinden zâhir olur. Ve cehennem ateşinin zevâlinden sonra, ehl-i cehennemin bu soğumuş küre üzerindeki maîşetleri gâyet süflî ve hâkir ve sâir azâblar dâiresindedir ve ebediyyen oradan çıkmazlar. "**Hâlidîne fihâ mâ dâmetis semâvâtu vel'ardu illâ mâ şâe rabbuk**" yânî "Onlar, semâlar ve yeryüzü durdukça orada ebedî kalıcılarıdır." (Hûd, 11/107)

19.04.2012, Perşembe

Sabah namazına gitmek. Gelip kahvaltı etmek sonra Ka'be'ye gidip üst katta resim çekmek. Orada oturan bir hanımdan bizlerin resmini çekmesini ricâ ettik, daha sonra ismini sorduk, Tahranlı **Ferişteh** olduğunu söyledi, tefekkür ettik ayrıldık. Daha sonra öğlen namazına çıktık, daha sonra ikinci için hazırlandık, daha sonra arka tarafı dolaştık, sonra akşam, sonra yatsı, sonra gece 1-11 odada sohbet;

Fusûsu'l-Hikem Tercüme ve Şerhi Cilt.2-**Hûd Fassı** S.312 (54) bölüm:

"Şimdi işini yarım bırakan, işini tam olarak yapan kimseyi geçemez. Aynı şekilde ecîr kula benzemez. Ve Hak, kul için bir yön ile koruma olduğunda ve kul da, bir yön ile Hak için koruma olduğunda, sen kevn hakkında ne istersen de! Eğer istersen kevn, halktır dersin ve eğer istersen kevn Hak'tır dersin. Ve eğer istersen, kevn, Hak olan halktır, dersin. Ve eğer istersen, her yönden Hak değildir, dersin. Ve eğer istersen, her yönden halk değildir, dersin. Ve eğer istersen kevn hakkında "hayret" ile kâil olursun (54)."

Yânî "**câze; yecûzu**" yânî "câiz; câizdir" ve "**kâne ve yekûnu**" yânî "oldu ve olur" ile ömrünün sonuna kadar uğraşan sarf ve zarf ehli ve eşyânın dış görünüşü ile meşgûl olan ve ellerinden geleni gösteremeyip işlerini yarım bırakanlar, eşyânın özüne nâzır olup kemâlât tahsîlinde elinden geleni gösterip işini tam olarak yapanları geçemez. Ve bir efendinin ücretle tutulmuş hizmetçisi ile kölesi müsâvi değildir. Çünkü birinin nazarı ücrete, diğerininki ubûdiyye-tedir. Bundan dolayı câhilin ameli, cehennemden kurtulmak ve cennete nâil olmak içindir. Âlimin ameli ise, bu fikirlerden ârî olarak, katıksız ibâdete müstehak olduğundan dolayı, Hakk'a ibâdet etmiş olmak maksadına dayanmaktadır. Ve kul, ademi-yokluksal işlerden olan kendi sıfatına taalluk eden noksanlıkların ve zemm edilmişlerin kendine nisbeti gerektirdiğini bilip, onları kendine nisbet ederek nefsinin Hakk'a; ve aynı şekilde vücûdi işler olan Hakk'ın sıfatına taalluk eden medihlerin ve kemâlâtın ona nisbeti gerektirdiğini bilip, kendisinden çıkan medh edilmişleri ve kemâlâtı Hakk'a nisbet ederek Hakk'ı kendi nefesine koruma ve siper edindiğinde; istersen bu kevn ve bu halk âlemine, zâhir ve noksân sıfatların mahalli olması îtibâriyle "**halk**" dersin. Ve istersen, bâtın ve Hakk'ın kemâli sıfatlarının zuhûr mahalli olması îtibâriyle "**Hak**" dersin. Ve istersen bâtın ve zâhir ve kemâl sıfatları ve noksanları câmi' olması îtibâriyle "**Hak olan halktır**" dersin. Ve istersen

"zâhir yönünden Hak değildir, çünkü bu yönle halktır ve bâtın yönünden halk değildir, çünkü bu yönden Hak'tır" dersin. Ve istersen bu kevn hakkında "**hayret**"te kâil olup cenâb-ı Sıddîk-ı Ekber (r.a.)ın buyurduğu vech ile "**aczini idrâk, idrâkın ta kendisidir**" dersin. Çünkü kevn bakıp acz sıfatı ile vasıflanmış olduğunu ve kendisinde hâl-i infiâl yâni fâilin fiilini kabûl edici hâl bulunduğunu görür, "**Hak**" diyemez ve kudret sıfatıyla vasıflanmış olduğunu ve kendisinde fâil oluculuk olduğunu görür, "**halktır**" diyemez, "**hayret**"e düşer. Nitekim Hz. Şeyh (r.a.) **Fütûhât-ı Mekkiyye**'nin başlarında buyururlar: Şiir:

Tercüme.

"Rab Hak'tır. Ve hakikat nazarı ile bakılınca **kul da Hak'tır.**

Mükellefin kim olduğuna şuûrum ve vâkıf oluşum ola idi ne olurdu!

Eğer kuldur desem, o ölüdür ve yoktur. **Ve eğer Hak'tır** desem, tekîlf olunan nerde?"

20.04.2012, Cuma

Sabah namazına gidiş, kahvaltı, saat 11:00 de Cuma namazı gelince biraz kırıklık var, ikindi ve akşam biraz yatıp dinlenme daha sonra yemek ve yatsıya gidiş. Gece yolcuları uğurlamak için lobide bekleyiş, saat 01:30 civârı yolcular gittiler, bizde otele odamıza çıktık.

21.04.2012, Cumartesi

Sabah, öğlen, ikindi, akşam çıkamadık, çok yorulmuşuz ve akşam yemek yedikten sonra yatsıya çıktık.

Yolda giderken tanımadığımız bir kişi oturduğu portatif iskemlesini bize vermek istedi. Her halde yaşlı gördü ve hürmet etmek istedi. Ancak bu hâdise sâdece o kadar değildi. Bende ihtiyâcım yok, diyerek almadım. İskemle (taht) alt demek, oturma yeri. Hak kendi tahtını kendi kurar.

Yatsıyı üst katta kıldıktan sonra, çıkıp az bir eşarp alışverişi yaptık. Sonra otele gidip istirahate çekildik.

22.04.2012, Pazar

Sabah istirahat ettik, kalkamadık ve sabah namazını otelde kıldık, kahvaltı ettik. İkindi, akşam arası küçük bir alışveriş daha yaptık. Sonra akşam namazı, yemek ve yatsı namazı. Olağandışı bir şey yok, notları alıp istirahate çekilmek.

Gece Şiirleri:

Vâdi-i varlıkta bugün, çaldım Âdem telinden,
Vâdi-i cennetten o gün, çıktım Rahmân yelinden,
Savruldum dünyâyâ, arkadan neslimde, hep,
Yaşamaya koyulduk iblisle, aman dedik elinden.

Yemiş imişim güyâ, cennette olmuş meyveyi,
Suçum bu imiş orada, öyle dediler sahneyi,

Havva da işin içinde, o da savruldu yere,
Buluştuk Arafat'ta, orada kurduk Hâneyi.

Rabbenâ zalemnâ'yı, öğretti Rabb'im bize,
Hâcet kalmadı o zaman, başka bir söze,
Gittim binlerce sene, sanki hemen geri,
Bugün de buradayım, hepsi nakşoldu öze.

Ene'l-Hakk'tır gerçekten kendini Hak bilen
Ne bilsin ehl-i gâfil kendini Hakk bilmeyen
Ene derse "misliküm beşer", arkadan "illâ yûhâ"
İşte o zaman "men reâni"den al haber.

Bu hakikati kim der! Hakk'ın zâti zuhûru
Bulmuştur dünyâda iken, Hakk olan huzûru
Bilmem ki bu adamın severler nesini
Belki duymuşlardır ezelden gelen sesini.

Gece saat 02:05 Nusret Baba'mın zuhûratı

"Ka'be-i Muazzâma'nın avlusu gibi bir yerdeyim. Umre kıyafetli yanımda Nusret babam ve tanımadığım, yüzünü görmediğim biri daha var. Etraf kalabalık ve genelde umre kıyafetli, ihramlı insanlar var. Biz tek taraflı dizüstü çöküp oturuyoruz. Bu arada yerde peçete üzerinde çeşitli yiyecekler, birde çay kaşığı var. Nusret babam, "**Şimdi ben bir şey yapmak istiyorum**" dedi ve çay kaşığını istedi. Ancak daha sonra yerde yiyeceklerin arasında duran bir dilim patates kızartmasını aldı ve bana yedirmek için elini kaldırdı. Yarısını bana yedirdi diğer yarısını da yanında duran ve beyaz elbisesi oldukça kullanılmış olan kişiye yedirdi. Daha sonra ayağa kalktı ve aynı şekilde ayakta olan bir kişiye de bir şey yedirdi."

Sonrasında uyandım, Rabb'ima şükrederim Efendi Baba'mın elinden "**nasrun minallah**", Allah'ın zâti yardımı bu umrede üç kişiye gelmiş oldu. Diğerlerini tanımıyorum. **Hâzâ min fadlı Rabbî.**

Yolumuz dâhilinde gavsîyyet mertebesi 3 kutup, gavs'ül a'zam, gavs'ül aktab, gavs'ül irşâd ayakta olan.

Diğer yönüyle üç kişi; Terzi Baba, yanımda oturan Çe....H..., ayakta olan Nu.... Ni.... Çe....H... yanında oturan çünkü o daha çok görevli olarak geldiğinden mu'kîm hükmünde Nu...Ni... ise bizler buradayız diye fikren muhabbetinden hep ayakta olduğundan öyle göründü. 2 kişi giyaben bizimle orada idi. Terzi Baba kanalından hizmetlerinden dolayı "**nasrun minallah**" "Allah-ın yardımı" onlara da ulaştı.

23.04.2012, Pazartesi

Sabah kalkış, otelde kahvaltı, öğle namazı, ikindi, otelde akşamı kılıp yemek yedikten sonra Harem'e gidiş, tavâf yapmak için tavâfa giriş. Fakat çok kalabalık, oldukça zor bir tavâf, ancak bitirebildik ve yatsıya başlandı ayrıldık. 1 nolu Abdülazîz kapısında buluşmak üzere. Ancak o kadar kalabalık ki daha önce bulunduğumuz Hacc zamanları gibi âdeta, önü alınamaz insan seli hâlinde birbirinin içine girmiş vaziyette, namazını bitirip gidenler, yeni gelenler, içeriye girmek isteyenler âdeta ibâdet için cenk etmedeler, biz de tâbîki aynı haldeyiz. 1. Kapının dışına zor çıkabildim, orada N.A'yi beklemeye başladım, ancak olduğun yerde durman mümkün değil, orası da âdeta insan gölü hâlinde, epey bekledikten sonra nihâyet buluşabildik. Dönüş yolu yine aynı hengâme, bu sefer yolda vâsıtalar da var. Gelirken markete uğradık, alışverişten sonra otele gelip üstümüzü değiştirdik, sonra ben yine notlarımı yazmaya devâm ettim, sonra yattık.

Gece Şiirleri:

İbrâhîm (a.s) ile dolaştım, bir zamanlar burada,
Hacer ile İsmâil'i yedirmedim kuşa kurda,
Kurduk Beyt'i yeniden, çağırdık Hüccâc'ı buraya,
Hizmet tamam olunca, döndük Filistin denen yurda.

Vâdi-i Eymen'de birgün, buluştuk Mûsâ (a.s) ile,
Gördüler elimizde ejderha olan âsâ ile.
Göğsümüzden çıkardık elimizi olmuş bembeyaz nur.
Şaşırttık Fir'âvn'u hem âl'ini bu remizler ile.

Hem Mûsâ (a.s) kavmi ile çıktık Mısır'dan bir güzel,
Arkamızdan Firavun, kovaladı hem tez'el,
Daldık deryâya o gün, on iki koldan derînden,
Fir'âvn'u örttü deryâ, arkamızdan gelen sel.

Gün oldu Îsâ (a.s) ile çıktık Zeytinlik dağına,
Giyindik rûh'ül-Kudsü girdik gönül bağına,
Kastettiler canımıza, o günlerde hep bizim,
Gizlendik ağıyardan, o gün Rabb'ım bastı bağrına.

Muhammediyy'ül-meşreb'iz, her mertebe var bizde,
Zaman yok durmayın, bu seyirler var sizde,
Açığa çıkmak için hemen çıkmalı yola,

Yol ehline yol yaraşır, siz de kalmayın geride.

24.04.2012, Salı

Gece zuhûrat

“Ka’be’nin dış avlusu gibi bir yer, yerler beyaz mermer, yanda büyükçe dalları kuru bir ağaç var. Bir de baktım üstünde doğu motifli bir ejdeha var. Sanki ön kısa ayağının biri bağlı yaralı, yanlarında kanatları var, ağacın üzerinde dolaşıyor. Benim elimde acaîb bir destere var, destere âdetâ 25 cm kadar parçalardan meydana gelmiş çok uzun, katlanan, dönen, yuvarlanan bir kesim âleti. Onu ejderhaya doğru fırlattım, kamçı gibi bir ucu elimde. Ejderhayı ortasından kement gibi sardı dolandı. Sonra kesmek için biraz geriye çektim, fakat yaralı ayağını görünce bıraktım, bu arada o sahne kayboldu, aynı yerde yanıma karşımdan küçük bir kız çocuğu elinden tutmuş çok perişan, hırpâni, üstü başı yırtık-pırtık elbiseleri, parçaları sallanıyor, üstünden tozlar dökülüyor. Babası herhalde, kız çocuğu ısrarla para istiyor. Az yanında bir başkası da aynı şekilde para istiyor. Bunların ikisine birden **“çekilin başımdan”** diye hızlı bağırarak, ellerimle gidin diye işâret ederken,

N.A sesime uyanmış, merak ederek, sıkıntılı bir şey var mı, diyerek, beni de uyandırdı. Uyanınca saate baktım 02:00 idi. N.A de daha uyumamış idi, benim de uykum açılmış idi. Baştan beri arkadaşlar ile meşgûliyetten meydana gelen yorgunluk bir miktâr geçmiş idi. Televizyonu açıp tavâfin durumuna baktık, çok kalabalık değildi. Hemen kalkıp giyindik ve yola çıkıp, niyet edip Harem’e tavâfa girdik. Başlangıçta oldukça kolay idi yavaş yavaş kalabalık artmaya başladı, son tavâfı zor bitirdik. Tevâf namazını kılıp tekrar birinci kapıdan dışarıya çıkıp yürüyen merdivenlerden, ranpanın altından, üst kata çıkıp, N.A çıkması kolay olsun diye, sol tarafta kadınlar bölümünün ilk sıralarında bir yere oturdu, ben de yukarıdan dolaşarak insân-ı kâmil namazına başladım. İbrâhimîyyet makamında 2 köşesinde 4 rek’at, Mûseviyyet köşesinde 4 rek’at, İseviyyet köşesinde 3 rek’at, Muhammediyyet köşesinde de 4 rek’at namaz 2 rek’at ta son namazı kıldıktan ve böylece yukarıdan dönerek bir tur tamamladıktan sonra N.A’nin bulunduğu yerin karşısında bulunan erkekler tarafının arka sıralarından birinde sabah namazı kılmak için beklemeye başladım. Bu arada ses cihazını hazırlayıp sabah ezanını ve namazını kayda almak istedim. Nihâyet ezan okundu, namaz kılındı, kayıtlarını aldım, selâm verdik ve namazdan çıktık, hemen orada arkada buluştuk ve otele geldik, üstümüzü başımızı düzelttikten sonra H.M katına kahvaltıya indik. Kahvaltı yaptıktan sonra 14-13 odamıza çıkıp saat 08:00 de uykuya daldık. Bir müddet sonra zuhûrat görmeye başladım;

“Tekirdağ’ın ana caddesinin sağ taraf kaldırımından aşağıya doğru yürüyorum “Şar” pastanesinin önü gibi kaldırımda sol tarafımda altından geçmekte olduğum büyükçe bir ağaç var. Ağacın üstünden birçok kuş sesleri geliyor. Tam o sırada yukarıdan ağaçtan şar diye bir şeyler döküldü ve az sonra sol tarafımda bir ıslaklık hissettim. Üzerimde yeni güzel bir takım elbîse var. Üzerime düşen şeylerin ne olduğunu anlamak için baktım, “herhalde kuşlar pisletti” dedim. Ancak ceketimin ve pantolonumun sol tarafının bir hayli bölümü necâsete bulanmış idi. Bu nasıl oldu diye düşünürken, aklıma elbîse temizleyicisi geldi. Böyle bir işyeri aradım. Nihâyet kendimi açık alanda çalışan böyle bir işyerinde görüyorum. Birkaç ağaç var, asılmış çamaşırlar, kıyâfetler var. Ve çalışmakta olan orta yaşlı bir hanımda var. Elbîsem bakıyorum pislik ceketin dış yüzünün her tarafına dağılmış, içinde bir şey yok. Bunu kendim temizleyeceğim, nasıl temizlerim, diye işçi kadına soruyorum. Nasıl yapayım

diye ceketimi çıkarıyorum. Kadın omuzundan tutup sol kolu aşağı doğru sarkıtarak, **“böyle aşağıya doğru sıyrır”** diyor. Bende öyle temizlemeye başlıyorum ancak, o anda uyanıyorum.”

Saat sabah 11:00 olmuş, kalkıyorum ve notlarımı almaya devâm ediyorum ve bu süflî zuhûratların ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Kendi kendime, Şöyle bir yorum yapabiliriz diyorum:

Daha evvel görülen Nusret babamın zuhûratı ile gavsiiyetin ulvî yönü ifâde edilmişti. Bu zuhûratlarla ise süflî yönü ifâde edilmektedir. Gavsiiyet cem’-i merâtibi kendi bünyesinde toplamak demektir. Eğer kendi varlığında sâdece ulvîyyet olan kişi mertebe-i tenzîh’tedir. Kendisinde sâdece süflîyyet olan kimse ise ilmini bilmediği teşbîhiyât içindedir. Kendi bünyesinde hem tenzîhi ulvîyyet, hem teşbîhi süflîyyette içindedir. Birleştirirse tevhîd etmiş olur. İşte mutlak gavsiiyet tenzîh ve teşbîhin her türlü hâlini kendi bünyesinde birleştirmektir. Çünkü bu âlemde ne tür yaşantı varsa hepsinin bir a’yân-ı sâbitesi vardır, a’yân-ı sâbite ise sonradan olma değildir, gizli hazîne içinde aslî olarak vardır, bunlar hepsi aynı değerdedir. Zuhûra çıkınca hakikatleri i’tibâriyle mertebeleri değişir.

Zuhûratta görülen yeni elbîse yeni bir kimliktir. Sağdaki “Şar” pastanesi, gökten şarr diye dökülen herşeyin aslında tayyîb olduğudur. Sol tarafa dökülmesi akl-ı küll’den nefs-i küll’e indirilen tecellîlerdir. Temizlikçi sahası bu âlemin bir bölümüdür. Temizlikçi kadın Tâhîr isminin hâdimidir. Kendi elbîsesini temizlemek Tâhîr isminden yardım alıp, kendi nefs elbîsesini kendisinin temizlemesidir. Bu hakikatlerin âlem-i mîsâl’de hayâli bir şekilde eğitiminin yaptırılması ve gerçeklerinin bâtınen yaşatılmasıdır.

Not: Bu satırları okuyan herhangi bir kimse sakın haa gavsiiyet iddiâsında olduğumuzu sanmasın. Şimdiye kadar hiçbir şekilde hiçbir şey hakkında iddiam olmamıştır, ancak terzilik mesleğini yaparken güzel kıyâfetler diktiğimi söylerlerdi, ben de **“eh biraz terziliği bilirim”** derdim. Bunun dışındaki sahalarda sâdece bir araştırmacı kimliğindeyim, bunun üzerinde iddia ettiğim bir kimliğim yoktur. Uzun yıllar (50 seneden fazla) terzilik yaptığımdan ve yaşım da hayli ilerlemiş olduğundan çevrem bana “Terzi Baba” der, lâkâbım genelde budur.

Evet, yukarıda bir gavsiiyet hâlinden bahsedilmiş idi, eğer böyle bir ihtimâl olarak düşünülse bile bu hâl sâdece benim görünen heykel sûretimde oluşan şahsi bir gavsiiyet yâni kendimden kendime olan bir gavsiiyet olabilir ki, bu sâdece kişinin kendi hür düşüncesi içinde **“hürriyet-i şahsiye”** sahasında kalan bir idrâk ve anlayıştır, Bu husûs dahi kimseyi ilgilendirmez, rahatsız etmez. Dışa dönük olmadığından kabûl veyâ red edilmesi de gerekmez. Böylece kişiye hiçbir şekilde kabûl ve redde sorumluluk olmaz. Belki bir şaşkının düşüncesidir, denilip gülüp geçilir. Cenâb-ı Hakk herkezden râzı olsun. Hani bir türkü vardır, biraz atmaktan bahseder, hepsi hatırımda değil, bir satırı var, şöyle;

“Aslı yok yaylasında 40 bin koyunum var benim”, der, yaylası yok ki koyunu nerden olsun, atmasyon, der güler geçersin. Nusret babamın bir şiirinde dediği gibi:

Cennetinde gezen de ben,
Cehennemde yanan da ben,
Arş üstünde dönen de ben,

Beni kaldır gör Allah'ı,

Gene Nusret babamın dediği gibi:

Bir veli mi? belkide öyle!

Bir deli mi? belkide öyle!

Al sazını vur sîneme,

Gönlüm gibi inle!

Dinlemeden, inlemeden olmaz ve's-selâm. Bu işler benlik beşeriyet akl-ı cüz'î ile şartlanmış bireylerin-beyinlerin işleri değil, ufukları sonsuza açılmış rindânelerin işleridir. Daha iyi anlamak isteyenin kendini dik tepe tevhîd ülkesinin aşk iklimine atması ve orada fâni olması, daha sonra yeni bir oluşum ile o deryâda bâkî olması ile anlaşılacak işlerdir. Kişi ne kadar zıddı bünyesinde birleştirir, tevhîd ederse Cenâb-ı Hakk'ı isimleri ve sıfatları yönünden o kadar çok tanımış, demek olur.

O sabah namazı vakti, sanki yaşanan maddi âlemde bir mekân yaşamı değil, tamâmen bâtın âleminde latîf, uzunca bir rû'yâ hâli gibiydi. Aslında bütün hayâtımız bu durumdadır ancak kayıtlanmamız gerçek zamânıyladır.

Yapılan Fusûs sohbetlerini özetle kayıtlara geçirmeye devâm ediyorum, Kiyâmet fassı. Öğle yemeği, yazılara devâm ediyorum. Ufak tefek alışveriş yapmak için akşam yemeğini yedikten sonra dışarıya çıkıyoruz. Yatsıyı da kılıp otele geliyoruz. Niyetimiz gece tavâf yapmak fakat televizyondan izliyoruz tavâf bir türlü sâkinleşmiyor. Saat 12:00 yi geçti.

25.04.2012, Çarşamba

Gece saat 01:30 da tavâfa gitmek üzere hazırlanıyoruz. Nihâyet yola çıkıp zâten yakınımızda olan Ka'be-i Muazzamâ'ya gittik. Metâfa indik, niyetimizi yaptık ve tavâfa başladık ancak gecenin saat 2 si olduğu halde gene de her taraf dopdolu, oldukça kalabalık ancak hava serin olduğu için kolaylaşıyor. Yakınlarımıza niyetlenerek iki tavâf yaptık. İkinci tavâfı dönerken birisi dikkâtimizi çekti, zikri sâdece dışarıdan duyulacak kadar **(elhamdülillâh, elhamdülillâh)** çok samîmi ve içten söylüyordu. Daha sonra mesâfeler uzaklaşınca sesi duyulmaz oldu. İki tavâf yapabildik ve namazlarını kıldıktan sonra otele döndük. Saat 03:30 olmuş idi, istirahat çekildik.

26.04.2012, Perşembe

Sabah saat 09:00 kalktım, kahvaltıya indim, sonra yukarıya çıkıp tekrar yattım. N.A kahvaltıya gelmedi. Saat 13:30 da kalktık ve öğle kahvaltısını hazır çorba ile yaptık. İkindiden sonra tekrar tavâf yapmak için bekliyoruz, bende notlarıma ve yazılarıma devâm ediyorum. **"İlâf el Meşâir"** oteli oldukça güzel ve düzenli. 14.kat 13'üncü oda da güzel, içerisinin sıcaklık derecesi çok uygun, hatta klimayı çalıştırmaya gerek görmüyoruz sâdece yoldan geldiğimiz, sıcakladığımız bâzı zamânlarda çok kısa süreli çalıştırıyoruz. Yemekler çok güzel, açık büfe her türlü yiyecek var. Çorbalar, etli ve sebze yemekler, makarnalar, tatlılar, hafif tatlılar, sebze ve meyve salataları, çeşitli ekmekler, yoğurtlar, çay ve içecekler hepsi çok güzel. Cenâb-ı Hakk onlara da hizmetlerinde kolaylıklar versin. Amîn..

Yazılara devâm ediyorum, birazdan tavâf yapmak için yola çıkacağız.

Nihâyet hazırlanıp saat 17:00 de yola çıktık. Kimler için tavâf yapalım diye düşünürken, **"Benim için de bir tavâf yapmadan mı gideceksin ?"**

dedi. Bunun üzerine ilk tavâfı Cenâb-ı Hakk için ikinci tavâfı da Hz.Muhammed (s.a.v) Efendimiz için yaptık ve torunumuz Cansın'ın eksik kalan son iki sa'yini de tamamlamak için Safâ-Merve arasında gidip geldik ve onu da tamamladık. Tam bitirmek üzere idik ki akşam ezanı okundu ve bizde namaz kılmaya oturduk. İmâm Elham'ı okumaya başladı, arkasından zammı sûre olarak **(53)** Necm sûresinin başından 18. Âyete kadar olan kısmını okudu, ikinci rek'atte ise 25. âyet olan "**fe lillâhil âhiretu vel ûlâ**" ya kadar okudu.

Bu husûs çok mühim idi. Çünkü Cenâb-ı Hakk tavâfımızı kabûl etmiş ve bunun müjdesini veriyor ve bunu "**Necm Sûresi**" ile bildiriyordu. Bilindiği gibi **(Necm-53)** Sûre-i Şerîf bize verilmişti ve sayımız da "**53**" idi. Bu husûsta daha geniş bilgi "**Terzi Baba-1-**" kitabımızda mevcûttur, dileyen oraya bakabilir.

Evet, akşam namazını sa'y mahallinde edâ ettikten sonra otele geldik. Yemek vakti idi ve yemeği yedikten sonra odamıza çekilip istirahatete çekildik. Sabah namaza kalkmak üzere, inşallah.

Bu arada (26/04/2012) Perşembe. Haremde boş kaldıkça bunları yazıyordum.

Üç makamı birleştirdim, bir kişilik saltanatım var benim.
Bu zemin üzre gezer yürür, bir bineğim var benim.
İnsan derler ismime, dışı küçük, içi oldukça geniş.
Aldanma suretime, nereye baksan işte o hep benim.

Bazen at at der nefis neyi atsam bilmemki.
Belki alan olur bu gün olmazsa yarın ki.
Bir bilinmez suretim var içi dolu hep onunla.
Oldukça zor oldu amma anladım bunu sonunda.

Benmi ondayım omu bende? Düşündüm hep bu işi.
Belli oldu bir hâl ile onun ezelden gelişi.
O bendedir desem doğrudur, hep o benim misafirim.
Ben ondayım desem doğrudur o benim ev sahibim.

Kurdum kendime bir saray hemde etrafı sırçadan.
İçinde neler vardır, girenleri hoplatıpta sıçratan.
Bir tarafta cenneti âlâ, yaşıyor yararı binbir güzellik ile.
Bir tarafta Cehennemi yaşıyor yararı binbir pişmanlık ile.

Ancak bir miktar uyuduktan sonra uyandık. Saat 01:30. Televizyona baktık tavâf gene dolu, daha tenhâ olmuyor. Kalktık, tavâfa gitmek üzere

hazırladık ve yola çıktık. Etraf gene oldukça kalabalık, zaman gece mi, gündüz mü âdeta belli değil ancak rahat yürünebiliyor. Nihâyet 1 nolu Melîk Abdülazîz kapısından içeriye girdik. İçerisi oldukça kalabalık, tavâf yeri de çok dolu. Güney rüknü yemâni İseviyyet köşesinde niyetlenip **"bismillâhu Allahû ekber"** deyip tavâfa girdik. Şavtları dönmeye başladık, oldukça kalabalık, bilhassa Hacer'ül-Esved Muhammediyyet köşesi ve makâm-ı İbrâhîm çevresi karma karışık, oradan geçmek oldukça zor. Genelde insanlar bu husûslarda eğitimsiz olduklarından sâdece kendi dönüşleri için dolaşıyorlar yâni tavâfı bireysel bir şey zannediyorlar. Halbûki orada hem bireysel hem de toplumsal bir seyr vardır.

Kendi fiili için başkalarına verilen rahatsızlıklar hiç düşünülüyor. Birinci tavâf bittikten sonra ikinciye başladık. İkinci tavâfın ikinci şavtında biraz ilerimizde elinde baston ile tavâf eden birini gördük. Hem tavâf ediyor, hem de orta bir ses ile Kur'ân okuyordu. Sonra yanından geçerken daha dikaktli bakınca a'mâ olduğunu gördük, biraz yardımda bulunduk. Dördüncü şavtta ise sol arkamdan birinin omuz çantamın şeridini tutup, **"dede"** diye seslendiğini duydum. Sol yanıma dönüp bakınca seslenenin bir Türk hanım olduğunu gördüm. O da beni görünce **"aaa bizim dede değilmiş"** dedi, bende ona **"bu dede başka dede"** dedim. Tavâfımıza devâm ettik. Tavâflar bittikten sonra arka tarafa çekildik, namazlarımızı kıldık. Gördüğümüz bir Türk kızından resim çekmesini ricâ ettik. Daha sonra merdivenlerden yukarıya çıkıp halıların üstünde biraz dinlendikten sonra otele doğru yola çıktık.

Saat 03:15 otele geldik. Gene notlarımı aldım. Sabah namazına çıkmak için hazırlık yapıyorum. Saat oldu 04:15. Tekrar yola çıktım, Harem'e vardım ve 94 nolu kapıdan içeriye girdim, genellikle namaz kıldığım yere gittim, bir yer bulup oturdum, az sonra ezan okundu. Sünneti kıldım, daha sonra kamet okundu, imâma uyup namaza başladık. İkinci rek'atta imâm zaman zaman ağlamaklı Kur'ân okudu, bâzen okuyamadı, durdu. Mevzû **Nûh (a.s) ve oğlu** hakkında idi. İmâmın yaptığı doğru mu idi ? Bunu sonra gözden geçireceğim. Acaba cemaâte zarârı oluyor mu ?

Namaz bitti, duâmı yaptım hemen çıktım. Aksi halde biraz geç kalınırsa dışarı çok kalabalıklaştığından âdeta yürümek imkânsız oluyordu. Otele geldim. Saat 05:20. Yemekhâne 06:00 da açıldığı için o saate kadar odada yazılarıma devâm ettim. Asansöre bindiğimde asansöre Türklerden iki kişi daha bindi ve yemek katında indiler, kapıların kapalı olduğunu görünce hemen tekrar asansöre geri geldiler, bende yanlışlıkla yemekhâne 7'de açılıyor dedim. Hakkımda acabâ ne düşündüler. Cenâb-ı Hakkkolaylık versin. Aslında akşam açılışı 7'de oluyordu.

Kahvaltıdan sonra dinlenmek için odamıza istirahate çekildik. Öğlen, ikindi odada kaldık. İkindiden sonra birkaç alışveriş yapmak için dışarıya çıktık. Akşamı kıldıktan sonra yemekhâneye inip akşam yemeğimizi yedik ve oradan yatsıya gittik. Namaz sonrası biraz istirahat ettik. Gece 02:00 gibi vedâ tavâfına gitmek için niyetlendik, ancak televizyondan tavâfı seyrettik sanki biraz tenhâlaşmış gibiydi ve bizde saat 12'de tavâfa gitmeyi kararlaştırdık. Niyetimiz son tavâflarımızı Cuma'ya bırakmamak idi çünkü Cuma günü çevreden gelenler çok olduğundan, çok kalabalık oluyordu. Gece saat 12'de tavâfa girdik ancak tavâf gerçekten çok kalabalık olduğundan N.A vedâ tavâfını, ben de başka bir tavâf yapıp otele döndük. Niyetim sabah erkenden gidip sabah namazından önce tavâfları bitirmek idi. Otele gelip azda olsa dinlenmeye çekildik.

27.04.2012, Cuma

Saat 03:00 te kalkıp tavâfa gittim. Bir nafîle tavâf yaptım ancak bu sabah gerçekten çok kalabalık, geçecek yer yok, metaf tamâmen dolu. Birde arabalar ile dolaşılacak yerler dahada sıkıntılı oluyordu, gerçekten bu iş âdetâ bir ibâdet savaşına dönmeye başlamış, müslüman müslümana kuralsızlıktan, dönüş nezâketlerini bilmediklerinden birbirlerine çarpanlar, dirsek, omuz atanlar, hızlı yürüyeceğim diye etrâfı yaranların sayısı belli değil. Bunların hepsi güyâ iyi niyet ile ibâdet hükümlü yapılıyor. Hele Hacer'ül-Esved selâmlanır iken olan izdiham ve sıkıntı görülmeye değer. Hayret ve şaşkınlık tablosu, o kadar kalabalığın, insan selinin önünde âdetâ savaş vererek namaz kılmaya çalışan kimselere hayret etmemek mümkün değil. Cenâb-ı Hakk herkesin ibâdetini hoşgörüsü içinde kabûl eder inşallah.

Deyim yerindeyse orada geçerli olan veyâ çâresiz geçerli olan kural, **"kuralsızlık kuralı"** gibi görünüyor. O muhteşem zaman ve mekânın içerisinde genelde ne yaptığını bilmeden, bir duygu yoğunluğu ve kargaşa yoğunluğu oluşmakta. Nasıl, diye sorulduğunda ne olduğu belirtilmeden sâdece bir **"güzel idi"** hatırası ile orası anlatılmaktadır. Aslında anlatılmamaktadır çünkü orada yapılan her hareketin ilm-i İlâh-î'de zâtî bir karşılığı olduğu mutlakdır çünkü orası Zât'ın zuhûr ve tecellîgâh'ıdır. Belki de İlâh-î hakîkatte şartlanmışlıklardan kurtulmanın oranının çok iyi araştırılmasının lâzım geldiğidir.

Evet! Biz tavâfa, kaldığımız yerdeki hâlimize dönelim. Birinci tavâfı bitirdikten sonra sıra vedâ tavâfına geldi. Etraf daha da kalabalıklaşmıştı, gene aynı kargaşa içerisinde, bir hayli itiş kakıştan sonra onu da bitirdim. O anda bir arkadaşım Yı....Al....âdetâ gözümün önünde **"bana da"** dedi, ben de, oluruna baktım, vedâ tavâfı ile tavâf hâlini bitirmiş idim, o arkadaşım için de onun niyetine Ka'be'yi bir daha dolaştım ve hemen bulabildiğim daracık bir yere zar zor oturdum. Az sonrada sabah namazı ezanı okunmaya başladı. Tavâfta bulunanlardan bâzısı buldukları yere çöktüler, bâzısı da tavâfalarına devâm ediyorlardı, o anda kamet getirilmeye başlandı.

O da ayrı bir kargaşa kimi yer bulabildi, kimi ayakta kaldı. Yer bulamayanlar başlayan namaz safları arasında yer bulabilmek için dolaşım duruyorlardı, bu da ayrı bir görüntü idi. Nihâyet o saate kadar olanlar, yapılanlar yapıldığı gibi oldu, namaz bitti. Yavaş yavaş kalkışmalar başladı, bende hemen kalktım, geldiğim kapının hemen karşısına düşmüştüm, biraz daha geciksem oraya ulaşmam ve kalabalığın içinden geçip gitmem zor olacaktı, hemen kalktım ve geldiğim istikâmete doğru yürümeye başladım, ama ne mümkün! Bu sefer çıkış savaşı başladı, insanlar sel gibi, bu sefer çıkmaya başladılar. Nihâyet zar zor kapıdan dış avluya çıkabildim. Bu sefer de oradan geçmek bir mesele, gelenler gidenler birbirleri ile âdetâ pehlivan güreşi yapıyorlar. Nihâyet orayı da geçtim ve caddeye çıktım. Meğer bu sefer savaşa arabalarda katılmış, insan ve araba kargaşası dahada artmış. Markete girdim orada da bir savaş, ufak tefek şeyler aldım, yine yola koyuldum. Yol oldukça kısa ama geçmek uzun sürüyor. Öğlen yemeği için otelin yanında bulunan tavukçudan tavuk kızartması almak için dükkânın önüne geldim, baktım orada da bir savaş var, hem kişiler kendi aralarında kavga ediyorlar, ben daha evvel alayım diyerek hem de içerideki görevliler ile **"hadi benimkini ver benimkini"** diyerek. Baktım sıranın bize gelmesi mümkün olmayacak tavuk savaşını kaybetmiş bir halde yorgun argın otel odasına kendimi zor attım. N.A'ye durumu bildirdim, olan mevcût ne varsa yoğurt,

ekmek öğlen kahvaltısı yaptık. Otellerde yemek verme sistemi çok iyi olmuş, daha evvel geldiğimiz zamanlarda üç öğün yemeğimizi kendimiz hazırlamak için ne sıkıntılar çekiyorduk, şimdi ise günde iki sefer her şeyi ile birlikte çok mükemmel yemekler hazırlanıyor, sebep olanlardan Allah (c.c) râzı olsun.

Evet, öğlen kahvaltısından sonra notlarımı almaya devâ ediyorum. Bu gece son gecemiz, fazla eşyâlarımızı artık bavullara yerleştirdik, bu arada ikinci okundu bende abdest alıp ikindiye burada kılacağı, inşallah.

İkindiye kıldıktan sonra akşam oldu yemek vakti geldi. Son yemeğimizde yedikten sonra tekrar 14-13 odamıza çıktık. Yatsı da olmuştu ancak vakti vardı. Saat 2 gibi Harem'e gidip yatsıyı orada kılar, son ziyâretimizi yapar, döneriz diye düşündük. Dinlenmek için biraz uyuyalım dedik ve saat 21 civarı idi yattık. Bir müddet sonra uyandık saat 23 civarı idi, kalkıp abdest aldık ve Harem'i ziyâret için yola çıktık. Ancak uykuda bir rü'yâ görmüşüm, uyanınca hatırladım, şöyle idi:

"Küçük bir çaycı dükkânı ve içeride birkaç kişi var. Birde küçük masa ve küçük hazır sandalyeler var. Masa başında iki kişi karşılıklı oturuyor. Birinde H...C... diğerinde tanımadığım biri oturuyor. H...C... **"bunlara hep söylüyorum ama anlamıyorlar"** diyor, oturan kişiyi muhatap alarak. Bende H...C... doğru **"Allah insanlara, insanlarla konuşur ama onlar anlamazlar"** diyorum. O anda uyanıyorum."

Nihâyet yola çıkıp Harem-i Şerîf'e ulaştık, rampa yoldan üst kata çıktık. Etraf sâkin, sohbet yapan oturan bâzı küçük gruplar vardı. Bizde evvelâ yatsıyı sonra da iki rek'at şükür namazı kılalım, dedim. Onları kıldıktan sonra *iki rek'at da Allah (c.c) zâtı için kıldık, diğer kıldıklarımız ise Allah rızâsı için meğerse nefsi rızâsı için oluyormuş.* Daha sonra peygamber Efendimiz (s.a.v) için de iki rek'at namaz kıldık. Bu arada H...C... hiç olmazsa iki rek'at da benim için kılın, dedi. Peki diyerek onu da edâ ettikten sonra duâ da edip o görevi bitirdik. Daha sonra, daha ileriye kenar mahalle gelip aşağıda dönen muhteşem tavâf manzarasını seyrettik. *Buradan bakıldığında hiçbir kusur ve yanlışlık görünmüyor, sâdece insanların fert olarak değil bir bütün hâlinde döndüğü görülüyor idi.* Birkaç resim daha çektik, biraz daha oturduk, bu arada küçük bir tefekkürî geçiş oluyordu, şöyle ki;

"Eşyâlarını kamyonun arkasına yüklemiştin bir yerden bir yere gidiyorsun. Bâzı yaramaz çocuklar o eşyâlara zarar vermek için taş, toprak atarlar, işte bunun gibi, gönlüne ve orada olan muhabbet malzemelerine iblis ve tâifesi fiske taşları atarlar, aklına olmayacak şeyler getirirler, gönlünü şüphe ve tereddütlere düşürürler. Sen de zannedersinki bunların benim gönlümde ne işi var, kaynağını kendin zannedersin, halbûki onlar dışarıdan gelmişlerdir, daha sonra giderler, endişelenmeyin. Çâresi uyanık olmaktır. Bunlara aldanmayın bildirileri geçiyor."

Daha sonra yürüyen merdivenlerle alt kata indik, biraz da oradan seyredelim diye uygun bir yere oturduk ve son olarak seyre daldık. Bu arada biraz ilerimizde yerli bir hanım oturmuş, çevresinde de iki küçük çocuk emekleyerek, gülerek oyun oynuyorlardı. Daha dikkatli bakınca en çok annelerinin etrâfında **emekleyerek döndükleri** görülüyordu, orada olan muhteşem **dönüşün** farkında bile değillerdi çünkü onların **rabb'ları** anneleri idi ve onlarda onu **tavâf** ediyorlardı.

Bu manzarayı da seyrettikten sonra **artık** (burada tükenmez kalem bitiyor) vaktimiz dolduğundan, selâm vererek oradan hüznün ile yavaş yavaş

ayrılmaya başladık. Ne hikmetse tükenmez kalem de **artık** kelimesini yazamadan tükendi, bende yedekte olan kurşun kalem ile son satırkarımı yazmaya devâm ediyorum.

Nihâyet otele geldik, son eşyâlarımızı da bavullara yerleştirmeye çalışıyoruz. Cenâb-ı Hakk bizimle berâber gelen bütün Umreci kardeşlerimizin ve ehli İslâm'ın Umrelerini kabûl etsin. Âmîn...

Ne hikmetse bu kurşun kaleminde ucu bitti, yedek uc ile son kelimeleri yazmaya devâm ediyorum. Rabb'ımıza şükrederiz bu sefer hasta olmadan umremizi tamamladık. Bu seferki umremizde genelde **Bast** ismi hâkim idi. Rabb'ımıza ve şirketimize çok teşekkür ederiz. Herkese sonsuz selâmlar, Cenâb-ı Hakk her gitmek isteyene vakti ile gitmeyi nasîb etsin zîrâ hasta ve yaşlı işleri değil, hasta ve yaşlılar için etrâfa eziyet vermekten başka bir şey değil.

Bu Umremizden de bu hatıralar geride elimizde kaldı, daha evvelce dönen evlât ve kardeşlerimizin temennileri daha bu günden gelecek senenin (2013/haziran) Umresinin hayalini kurmaya başlamışlardı, ya kısmet kim kalır kim gider.

NOT= yukarıda belirttiğimiz aynı kitabımızın üçüncü bölümünden ilgisi bakımından burayada, o günlerde yazılmış birkaç şiir daha ilâve etmeyi uygun gördüm İnşallah faydalı olur.

26 / 6 / 1990
Salı MEKKE

İNSAN'I GÖR

Âlemde varlığı temiz,
Haktan taşır gönlünde iz,
Ondaki sırrı bilerseniz,
Âdem olan İnsan'ı gör.

Okur öğretirse Hak'tan,
Çıkarır'sa karanlıktan,
Temizler'se dış kabuktan,
İdris olan insan'ı gör.

Tekne'i Nuh'a binersen,
Sahil'i aşk'a gidersen,
Dağ'ı Cudiye inersen,
Nuh'i olan İnsan'ı gör.

Kâ'beni sen kurmana bak,
Etrafında ışıklar yak,
Sirtına hulleri tak,
İbrahim olan İnsan'ı gör.

Başını kurb'an edecek,
Hak yakınlığa erecek,

Zem zem'ini çıkaracak,
İsmail olan İnsan'ı gör.

Yusuf'unu kaybedersen,
Uzaklığa düşersen sen,
Göz yaşını akıtırken,
Yakub olan İnsan'ı gör,

Evvel kuyuya atılan,
Sonra'da mısır'a satılan,
Nur'una nurlar katılan,
Yusuf olan İnsan'ı gör.

Fir'avn'u denize döken,
Ceddini Mısırdan söken,
Tur'da Tevrat'ı alırken,
Musa olan İnsan'ı gör.

Ölüyü bile diriltin,
Güç alır Ruhül Kudüs'ten,
Kovulan şehri Kudüs'ten,
İsâ olan İnsan'ı gör.

Derununa ermeye bak,
Saçlarına düşmeden ak,
Ezelden tertemiz ve pak,
Muhammed olan İnsan'ı gör.

26 / 6 / 1990
Salı MEKKE

SİNE ÇAK ANLAR BİZİ

Bir acayip hâldeyim,
Bilemedim kandeyim,
Benliğimi neyleyim,
Sine çak anlar bizi.

Başımda esen yeller,
Koptu cur'ada teller,
Aktı gönülde seller,
Sine çak anlar bizi.

Yangınım yangın yeri,
Aramım gönül eri,
Sönmez gözümün fer'i,
Sine çak anlar bizi.

Dağ taşa esen yeller,
Kalkmaz bigâne eller,
Toz duman olmuş yollar,

Sine ak anlar bizi.

Kalbim meyletsin Hakka,
Gerisini bırakta,
Ne bulursun firakta,
Sine ak anlar bizi.

Ölmeden önce ölmek,
Nefsin yolundan dönmek,
Evvel parlayıp sönmek,
Sine ak anlar bizi.

Aşk oduna yananlar,
Hak şarab'a kananlar,
Dar'u Ukba görenler,
Sine ak anlar bizi.

Boş değildir hiç baksana,
Gönüllere aksana,
Yan Allah sevdasına,
Sine ak anlar bizi.

Fena fillâh gelince,
Olur yerli yerince,
Kul yokluğa girince,
Sine ak anlar bizi.

Gayret'i koma elden,
Bizi atma gönülden,
Kokla vuslat gülünden,
Sine ak anlar bizi.

5 / 7 / 1990
Perşembe MEKKE

EHLİ İRFAN ARIYORUM

Bu dünya'da gezen Adem,
Bilirmi'ki nedir alem,
Evvel kendi kendin bilen,
Ehli irfan arıyorum.
Nerden gelip gittiğinde,
Nasıl neler ettiğinde,
Hak yoluna girdiğinde,
Ehli irfan arıyorum.

İnsanları hep tanıyan,
Gayrılara hiç bakmayan,
Dünya içine dalmayan,
Ehli irfan arıyorum.

Varlıklara merhametli,
Hayatı biraz zahmetli,
Hak yolunda çok gayretli,
Ehli irfan arıyorum.

Canlara canân olacak,
Kendini onda bulacak,
Sonradan baki kalacak,
Ehli irfan arıyorum.

Hak yoluna hep götüren,
Gönülleri dinlendiren,
Yediğini ballandıran,
Ehli irfan arıyorum.

İdrak ile bilip gelen,
Beşer kabuğunu delen,
Kendini bir ayna eden,
Ehli irfan arıyorum.

Kendin'de hep Hakkı bulan,
Gönül deryasına dalan,
Varlığında baki kalan,
Ehli irfan arıyorum.

Hakkın Nuruna gark olan,
Kelâmullah'a harf olan,
Alemlere rahmet olan,
Ehli irfan arıyorum.

6 / 7 / 1990
Cuma MEKKE

BİN VECD İLE DÖNER TAVAF

Görmek istersen bir harika,
Kâ'be'de hemen çık terasa,
Görürsün âlemde ne varsa,
Bin vecd ile döner tavaf derler Yarab af af.
Bir harika'yı mihverdir o,
Azameti Kibriya'dır o,
Saltanat'ı ilahi'dir o,
Bin vecd ile döner tavaf derler Yarab af af.

Nasıl neden başladı bu iş,
Nerden nereye'dir bu dönüş,
Niye nereye bu sonsuz gidiş,
Bin vecd ile döner tavaf derler Yarab af af.

Görmeyenler onu bilemez,
Varmayanlar ona dönemez,
Bilmeyenler'de söz edemez,
Bin vecd ile döner tavaf derler Yarab af af.

Öyle sonsuz kaç milyar dönüş,
Nelere değer bunu görüş,
Fezalara erer bu gidiş,
Bin vecd ile döner tavaf derler Yarab af af.

Bir sahne var büyük ortada,
Bir maşuk nazlı en ortada,
Siyah giymiş durur ayakta,
Bin vecd ile döner tavaf derler Yarab af af.

Yavaş yavaş dönüşe doğru,
Girenlerin hep yanık bağı,
Sanki herkes bir, kalmaz gayrı,
Bin vecd ile döner tavaf derler Yarab af af.

Nasıl müdhiş bir dönen seldir,
Sanki döndüren hep bir eldir,
Dalga dalga esen yeldir,
Bin vecd ile döner tavaf derler Yarab af af.

Başlangıçtan beri bu dönüş,
Olmamıştır onda hiç duruş,
Gece gündüz su gibi akış,
Bin vecd ile döner tavaf derler Yarab af af.

Evet çıktığımız zâhir bâtın bu yolculuktan bizleri sağ salim döndüren rabb'ımıza şükranlarımızı sunarız. Hep birlikte bu yolculuğu yapmakta yardımcı bulunan bütün kimselere de ve şirketimize de teşekkürlerimizi bildiririz.

Bu arada yazı kayıtlarını bilgisayar ortamına aktaran Ta....Ak.... oğlumuz da yardımlarından dolayı teşekkür ederiz sağolsun varolsun.

(HEZE MİN FAZLI RABB'İ)

Terzi Baba Tekirdağ. Dosyanın bitiş tarihi. (03/07/2012)

KAYNAKÇA

- 1. KÛR'ÂN VE HADİS :**
- 2. VEHB** : Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
- 3. KESB** : Çalışılarak kazanılan ilim.
- 4. NAKİL** : Muhtelif eserlerden, Mesnevi'i şerif,

İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve
sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

"DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ"

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek.

147

19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. (2009)Terzi Baba Umre
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. İstişare dosyası:
33. (2010)Terzi Baba Umre dosyası:
34. Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:

39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:
44. 7-A'raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. Namaz Sûreleri:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. İsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
62. Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:
65. Reşhett'an bölümler:
66. Risâle-i Gavsîyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. İman bahsi:
73. Celâl ve İkrâm:
74. (2012)Terzi Baba Umre dosyası:

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

81- 12- Terzi Baba-(1)

82- 39- Terzi Baba-(2)

İnternet dosyaları-

-
- 83-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-3-
 - 84-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-4-
 - 85-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-5-
 - 86-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-6-
 - 87-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-7-
 - 88-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-8-
 - 89-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-9-
 - 90-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-10-
 - 91-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-11-

**92-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-12-
93-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-13-
94-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-14-
95-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-15-
96-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-16-
97-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-17-
98-Terzi-Baba-Mek-ve-zu-Ke-Kara-bi-dosyası-18-
99-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -19-
100-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -20-
101-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -21-
102-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -22-
103-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -23-
104-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -24-
105-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -25-**

NECDET ARDIÇ

Büro : Ertuğrul mah.
Hüseyin Pehlivan caddesi no. 29/4
Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev : 100 yıl Mahallesi uğur Mumcu Cad.
Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ

Tel (Büro) : (0282) 263 78 73
Faks : (0282) 263 78 73
Tel (ev) : (0282) 261 43 18
Cep : (0533) 774 39 37

Veb sayfası: Amerika: <[http:// necdetardic. org/](http://necdetardic.org/)>

Veb sayfası: Amerika: <www.necdetardic.info>

Veb sayfası: Almanya: <www.terzibaba.com>

Radyo adresi (form): <terzibaba13.com>

İnternet, MSN Adresi:

Necdet Ardıç <terzibaba13@hotmail.com>